Precipuaꝝ sentētiaꝝ ac materiaꝝ annotatio

Præcipuaꝝ sententiaꝝ ac materiaꝝ in hoc epistolari a btō Augustino diſertiſſime digestaꝝ cū indicatiōe ubi unaquæq; eaꝝ in ipso libro reperiat': breuis ordinataq; annotatio.

Directio lectoris.

Lector ꝓmpte & expedite cupiēs iuenire ea quæ hic annotata sūt: animaduertat notas numeroꝝ indicare ordinem numeralē alphabetorū in minoribus ipsius opis marginib⁹ cōsignatoꝝ: In quoꝝ marginū capitib⁹ etiā hmōi notæ sunt expſſæ. Lras uero eisdē notis hic appositas: sciat representare lras eorūdē alphabetoꝝ: q; bus singula quæ inueniri desiderantur: ad oculū ostendunt'.

Ab Abba & pater cū idem significēt cur utrūq; ponit'. 44. D.
Abraam Isaac & Iacob q̄q̄ diuites fuerit tn regnū cælorū meruerūt. 22. ℨ.
De abstinentia falsa quæ nō parcit corpori. 16. T. et. 17. M.
De astinētiæ discretione. 28. N.
De abstinēdi potētia & impotētia. Ibidē.
Abstinere a carnib⁹ ueluti imūdis ē cōtra fidē & aplicam doctrinā. 33. B.
Abstinētiæ uirtutē clariorē facit indulgētia escaꝝ. 37. G. circa finē.
Abstinentia pauperꝝ refectiōe fit gratior 37. T. in medio. Ieiuniū.

Ac Achillē fabulæ ferunt inuulnerabilē. 6. H
Accusatio sic iudicatur legitima. 10. R. S.
Accusatiōis ordo. 28. Q. (12. Q.
Magis nocet q crimen celat q̄ qui accusat ibidem.

Ad Adā ꝓ libero uoluntatis arbitrio regebat corp⁹ suū an pctm̄ sed nō post. 2. T. in fi.
Adā si nō peccasset utꝝ fuisset moritur⁹. Q nō accepisset cōsiliū serpētis (27. L. M
si nō defecisset a dilectione dei. 29. E.
Adā quæ habuit & quæ pdidit. 30. I.
Q comperat' stulto. 32. M.
Cur Adā ueterē imitari non debem⁹ sed nouū. 29. E.
Fact⁹ ē prim⁹ Adā in aiam uiuētē: nouissimus in spiritū uiuificantē: exponit'. 38. V.
Sicut in Adā oēs moriūt': ita & i xpo oēs uiuificabūt': exponit'. 16. E. 22. V.
Admirationis causa. 25. L.
Admiratio ꝓ laude ponit': Ibidē et. M.
Adoptare quid sit. 33. G.
Adorari non uult de⁹ corpaliter sicut nec uideri. 2. Q.
Aduent⁹ xpi secūdus nō pōt cognosci qn̄ erit: ꝓbat' testimonijs. 19. R. S. T. V. 20.
Aduēt⁹ dn̄i ē diligēdus sicuti (D. E. F.
expectandus. 19. X. & 20. G.
Aduētū dn̄i manifestāt signa ꝓphetica & euāgelica iā cōpleta. 19. Y. i medio. 20. M.
Aduēt⁹ ei⁹ quō tard⁹ uel longe futur⁹ est.
Aduēt⁹ xpiē ad unūquēq; hoim (19. ℨ.
qn̄ hanc uitā exit. 20. A.
Tempus aduēt⁹ domini cognoscere non est utile. 20. B.
Qui aduētū dn̄i primū nō cognouerit nō pōt se præparare ad scd'm. 20. C.
Vtꝝ tempus aduentus determinetur ex uerbis apli. 20. D. E. M.
Aduentū dn̄i diligit q eū credit & ardore charitatis expectat. 20. G.
Vtꝝ tps aduēt⁹ ei⁹ i certo numero tēporū colligi possit. 19. X. i medio. 20. H. I.
Vtꝝ ad primū aduētū an ad scd'm ptinēant hebdomadæ Danieł. 19. Σ. in medio.
Vtꝝ i aduētu dn̄i primo hebdo (20. K.
madæ Danielis impletæ sint: an scd'm ꝓphetauerint: an utrūq; simul. 20. L. et. R.
Tria signa aduentus dn̄i euāgelica exponuntur. 19. Y. in medio. 20. O.
Quō i narratiōe aduēt⁹ destructiōis ciuitatis hierl'm euāgelistæ non discordant.
De signis cælestib⁹ aduentū (20. P. Q.
dn̄i præcedentib⁹. 20. S.
Vtꝝ aduētū dn̄i adesse demōstrāt tribulatio locoꝝ & regnoꝝ. 20. T.
Si ista mala sint signa aduētus quō nō cōtrariātur apl'o dicenti: cū dixerint pax & securitas. 20. V.
Quō ante aduentū leguntur uirtutes cælorum cōmoueri. 20. X. Z.
Quomodo aduenīet i nube & potestate magna. 20. Y.
Quæ de aduētu dn̄i a trib⁹ euāgelistis dicūt' sic itelligēda sūt. 20. Y. i medio. et. Z.
Quō ante aduētū ei⁹ cōsūmabit' prædicatio euāgelij. 19. S. Z. 20. & et. ℨ.
Aduentū dn̄i sciēter desiderare: uigilanter expectare: & fideliter amare debem⁹. 21. A.
Priusq̄ aduenit in carne xps i spiritu uenit uisis cōgruis alloquens. 25. C.
Quid ante eius aduētum tot sæculorum hoies egerint. 11. X.

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

Ideo tunc boib⁹ aduenit christ⁹.jj.ɔ.
Adulatores blãda facie decipiũt aĩas & p petua morte perimunt.28.ɔ.
Magis amat q obiurgat q̃ q adulat'.3.C.in
Adulatores dicũt' uẽditores (fine.39.A
olei.34.l.37.T.39.A.
Adulatio ẽ inimica amicitiæ.36.H.in fine
Adulator male credulis blandum uulnus infigit.37.T.
Adulãtib⁹ sæpe foris resistit' & int⁹ cõsen
Beat⁹ q nec adulat' nec adulã/ (tit'.Ibidẽ
ti credit.Ibidem.
Aduocat⁹ licite uẽdit patrociniũ.j4.T.
Ae Aer corp⁹ ẽ: & scd̃m quosdã se gignit.j5.I
Af Affinitas spiritalis uerior est carnali.8.Y.
Affinitas tpalis nihil ꝓdest si sal⁹ (et.Σ.
æterna cõtemnit'.42.Z.
Africa uastat' a barbaris.j8.&.et.ɔ.
Actiões nr̃as oẽs ad deũ referre debem⁹
Al Q̃ in alba ciuitate religiones ri/ (2j.C.
tusq; ualuerũt temploꝝ.jj.X.
Alleluia cur cantatur tpe paschali: & quid significet.32.Y.et.2j.&.
De Alexãdro uetere hæretico.3.p.5.G.
Alienũ ẽ oẽ qd̃ male possidet'.j4.V.
Alogia & aloga qd significent.2j.S.
Am Amãdo nõ ambulãdo itur ad deũ.j4.B.
Quid sit amãdum.39.I.
Plus anim⁹ q̃ corp⁹ ẽ amãd⁹.39.M.
Amicitia qd sit & inter quos.40.C.D.
Dũ amicitiæ qdã timẽt exasperare dulce/
dinẽ: minorẽ q̃ oportet exhibẽt iusticiæ li
bertatem.4.K.in fine.
De amicitia ois tollẽda est suspitio: & sic cũ amico q̃si cũ altero se ẽ loquẽdũ.4.F.
Amicitia uera nõ ẽ pẽsanda tpalib⁹ com/
modis: sed gratuito amore potiẽda.j3.V.
Amicitia nõ angustis finib⁹ ter/ (29.A.
minat': sed oẽs amplectit': alios ꝓpensius:
alios suspensius.34.V.in fine.
Amicitia sæcli & dei qb⁹ cõstant.29.A.
Amicis ueris debent consilia manifestari & cordis arcana.4.P.
Amici nõ debẽt ꝓdere amicis alioꝝ pec/
cata: nec quæ ꝓdi timeãt ulla cõmittere.
Nemo amicus est bois nisi prius (Ibidẽ
fuerit ueritatis.j3.V.
Nihil ẽ boi amicũ sine boie amico i rebus
Amicis optare salutẽ (humanis.34.Q.
tpalem nõ est indecens.34.V.
Per qd uocamur amici dei: & boc nobis maxima gloria.29.A.et.B.
Amor dei facit boiem beatũ.28.&.
Ille uere amat deum.44.D.
Amor põd⁹ ẽ aiæ: quo sursũ aut deorsum feratur.32.R.et.S.in fine.
Amor carnalis nũq̃ excludere debet cæ/
Amator dei mulieꝝ (lestẽ.29.M.i me.
amore nõ uincit'.37.C.in medio.
Amomum assyriũ uulgo nascit'.j.N.i fine
Ambulare debent simul religiosi & stare: & de disciplina i ambulãdo.28.O.et.S.
Ambrosij sancti scripta nõ ipsi⁹ auctoritate aut alioꝝ fauore: sed ipsa ueritate firmã/
tur.3j.P.
Ambrosi⁹ scripsit libros de officijs.5.F.
Scripsit libros cõtra eos q dicunt xp̃m ex
Platonis libris ꝓfecisse.8.H.circa fi.
Verba Ambrosij de spũsancto ponuntur
Verba Ambrosij sup Lucã ex/ (45.O.
ponũt'.30.Z.&.3j.B.C.G.44.S.45.R.
Ambrosius psecutiões patit'.4j.P.
Ambrosi⁹ de ieiunio qd respõderit.22.I.
De Anconitano epõo dã/ (et.32.B. An
nato ꝓpter delitias & põpas sæcli.48.O.
Annæ duæ fuerũt bonorabiliter notatæ.35.I
De Andrea cardinali resuscitato.48.M.
De Anastasio epõo romano.6.F.i fi.4j.ɔ.
Anathema maranatha quid significet: & cur utrũq; ponitur.44.D.
Anaxagoras pbs qd setit de deo.j5.R.L
De Anaxagora & Anaximene pbiloso/
pbis.j5.C.et.I.
Angeli offerũt oões nr̃as deo.34.G.Σ
Angeli ex libero arbitrio facti sũt mali: & incõuertibiles.27.Y.
Q̃ sint obdurati.33.ɔ.42.K.
Q̃ boni retinẽt charitatẽ unde mali dese
Q̃ p superbiã ceciderũt: & sic (cerũt.4j.K
decepti a se nos decipe festinãt.30.I.
Cur diuinos bonores appetunt quos bo/
ni angeli refugiunt.j2.D.
Q̃ sint in boc aere caliginoso quasi in car/
cere.j2.C.
Quõ apparent in somnis.25.L.
Angeli mali & boni sic discernũt'.30.H.
Q̃ assint morientib⁹.47.I.M.
De anicio genẽ nobilissimo.43.X.44.G
De aiæ origine ad Optatũ scripsit.40.F.
De animæ origine ad Renatũ cur scripsit
De animæ origine ad Hie/ (patet.40.F.
ronymũ.6.G.et.25.Y.
Aiæ natura aliud ẽ q̃ corpis.j.G.
Quõ quæ sint extra corp⁹ sentit quæ nisi

Annotatio

in carne uiuat.j.H.

Aia Q; post pctm̃ i inferiorib⁹ aia ordinata re/git corp⁹ suũ non oĩmodo ꝑ arbitriu: sed sicut leges uniuersitatis sinunt sic intelligendum est.2.T.V.

De aiæ origine quinq; opiniones.6.E.

Aia primi hoĩs añ pctm̃ regebat corpus aiale ꝑ arbitriu suo nõ post pctm̃.2.T.i fi.

Q; aia sit creatura nõ de substãtia creatoris.2.V.i fi.6.H.j5.E.38.&.

Q; aia sit mortalis & imortalis scd̃m quẽdam uitæ modũ.6.H.

Q; non sit corporea.6.I.

Per totũ corp⁹ qđ animat nõ locali diffusione sed uitali intẽtiõe porrigit̃ :nec minor i minorib⁹:nec maior in maiorib⁹:sed in oĩb⁹ tota & in singulis tota adest & sentit alicubi tñ intẽtius & remissi⁹:nõ tñ nisi ꝑ corpus.Ibidem:et.j5.X.

In corpe nõ toto sentit tota.Ibidẽ et.j5.K.

Q; aia habet ꝑpriã naturã oĩb⁹ elemẽtis excellẽtiorẽ quæ nõ sensu carnis sentitur sed mẽte intelligitur.6.I.in fine.

De aia quæ firmissime sũt teuẽda.6.K.

Q; aia nulla dei culpa aut necessitate: sed ꝑpria uolũtate in pctm̃ lapsa ẽ: nec ꝑt de corpe mortis suæ uoluntatis uirtute liberari:sed sacramẽto christi.Ibidem.

Vnde aia cõtraxit reatũ quo trahat̃ in cõdẽnationẽ etiã infantis: si ei ꝑ sacramentũ regeneratiõis gr̃a xp̃i nõ subuenerit.6.L

Quattuor de aiæ origine sniæ: q̃s etiã recitat tertio de libero arbitrio :& quæ eaꝝ ꝑbat̃ eẽ uerior.6.M.Q.et.Z.2.T.

Si aiæ de nouo creent̃ quõ hoc nõ sit scripturæ cõtrariũ dicẽti deũ quieuisse septimo die ab oĩb⁹ opib⁹ suis.6.N.38.Σ.40.I

Si singulæ aiæ singulis de nouo forment̃ ubi peccãt:aut si nõ peccãt q̃re dãnantur petit edoceri.6.O.

De⁹ nõ cogit aias fieri peccatrices.Ibidẽ

Si aiæ de nouo creent̃ quõ nõ sint cõtra qđ scribit̃:Reqeuit deus ab opib⁹ suis: & Pater me⁹ usq; modo opatur.6.P.

Quõ cũ aias creat non aliquid facit qđ añ non fecerat.6.Q.

Cur aias facit eis quos cito nouit moritu/ Aias ideo qdã credũt imorta/ (ros.6.R.

les quasi ante oĩa tpa sint creatæ.6.S.

Cur aiæ infundunt̃ adulterinis & cestuosis amplexibus.6.T.

Cur aia in infantilibus mẽbris tantas pœnas luit.6.V.Y.Z.

Cur quorũdã corpib⁹ ita religatur ut nõ possit exerceri ingeniũ.6.X.

Sicut contrabit cõdẽnationẽ pAdã:ita liberationẽ p christũ.6.&.7.

Q; sint recepturæ corpa sua:siue in resurrectionẽ uitæ:siue iudicij.6.7.

Sentẽtiã aias a nouo creari si fidẽ non oppugnat optat esse suam si sibi nõ cõtradicãt auctoritatẽs: Qui finxit singillatim corda eorũ: Et spũs reuertat̃ ad dñm q fecit illum.7.B.C.

Quare dãnent̃ aiæ quæ nouæ creant̃ singulis qbusq; nascentib⁹ si præter christi sacramentũ paruuli moriant̃.7.B.E.

Sicut aia iã existẽs creat̃ inouatiõe iustitiæ:sic iam formata fingit̃ confirmatione doctrinæ.7.B.

Aias i supiore uita peccasse: & ideo carni illabi credendũ nõ est.7.C.25.D.

Aia infãtis de reatu peccati:christi gr̃a est liberanda & si causa peccati ignorat̃ :exemplo ꝑbat.7.E.

Animæ intẽtiões nõ uident̃ locis sed sentiunt̃ affectibus.7.O.

Qui amat animam suam perdet eam:exponitur.8.Σ.

Q; aia solum mouetur per tempus & nõ ꝑ locum.j7.Y.

Aia non perit si non malis cupiditatibus captiua teneat̃.j9.B.

Vtrum possit imaginari corpalia nõ uisa ꝑ sensus corporis.j9.E.F.G.3j.X.

Aia tribus modis cogitat aliqd.j9.H.2j.

Aia habet quandã uim minuẽdi (H.I. & augendi insitã.j9.I.

Aia morit̃ amissa iustitia.2j.L.

Anim⁹ amore uelut quodã pondere fert̃ quocũq; fert̃.22.Q.

Vtrũ oẽs aiæ ex una prima insufflata hoĩmini traducant̃.25.D.

Aia in somnis uidẽs quõ absens aut præsens corpori cõprobat̃.25.K.

Q; itelligẽtia memoria & uoluntas insunt aiæ:nõ eadẽ tria est aia.25.S.

Quõ hæc tria trinitati cõpata nõ exoĩmi ꝑte cõueniant.25.S.28.&.

Vtrum animæ nouæ singulis nascẽtibus fiant.25.Y.

Aia qb⁹ cibis pascit̃ ad uitã aut nutrit̃ ad mortem.29.O.in fine.R.7.

Q; aia nõ peccat nisi ꝑ carnẽ.30.O.

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

De desiderio aiæ in deum ut mala carnis superet.30.P.Q.R.
Q̃ non sit genita de deo sed creata.31.H
Aia infra se habet corporalẽ creaturã:supra se sui & corpis creatorẽ.35.E.
Cur aia corpori alligata facilꝰ ima q̃ sũma cogitat & cõcupiscit.40.E.
Ratio de aduẽtu uel exortu aiæ in tanto naturæ ꝓfũdo sic latet:ut satiꝰ sit eã semp quærere:q̃ aliqñ iuenisse præsumere.33.P
Aia uitiata melior est oi corpe.34.A.
Aia mea ipsi uiuat: exponitur.34.F.
Aia q̃ peccauerit ipsa morietꝫ:expõitꝫ.5.S
Aia christiana cur se desolatã cogitare debet in hac uita.34.Q.35.K.
Aia uiuẽs & uiuificãs sic differũt.38.V.
Vtꝝ aiæ ut corpora ꝓpagatione nascãtꝫ sintq; ex illa una quæ primo boi creata ẽ: an nouas faciat singulis deus.40.F.
Cur de animæ origine Augustinus in tam multis suis opusculis nunq̃ uoluit diffinitiuã ꝓferre sententiã.Ibidẽ.
Si aiæ origo lateat dum tñ redemptio clareat:periculũ non est.40.F.in fine.
Q̃ aia non sit ps dei sed creatura: nec de deo nata sed facta:nec corpꝰ sed spũs creatus:nec ideo uenisse in corpus corruptibile quo grauatꝫ q; illuc eã uitæ in cælestibus uel in quibuslibet mũdi partibꝰ antea male gestæ merita cõpulerint.40.G.
Cur creauit aias quas præsciuit ad dãnationem non ad gratiã ptinere:aut tam multas ut multitudinẽ prædestinataꝝ uince/
Aiæ ubi unde uel quãdo (rẽt.40.H.
cœperint habere culpã si de nouo creantꝫ cum deꝰ nõ dãnat inocẽtes: aut unde peccatrices si ex illa prima ꝓpagentꝫ quæ per se nõ peccauerunt.40.I.K.N.in fine.
Qui animas ex una & per semẽ trajci dicunt:eas non spũs sed corpora necessario fatentur:& quæ inde consequẽtiæ sequũtur.Ibidem in medio.
Vtrum imortalitatem tunc accepit quando formatur ut uiuat:sicut iusticiã quãdo formatur ut sapiat.Ibidẽ.
Si seminaliter trahatur ex anima quõ fingitur in homine.Ibidẽ in fine.
Non uniꝰ animæ sed omnium creator est deus.40.L.
Aia noie flatus significatꝫ.38.&.40.L.
Vtꝝ nouas aias ex nihilo:noua uero corpora ex uno faciat.40.L.
De animæ origine certum aliquid nõdũ in scripturis canonicis Augustinꝰ dicit se cõperisse.40.M.
Animas de nouo fieri potius q̃ propagari credendũ est.40.N.
Qui animas ex prima illa peccatrice originem non ducere dicunt:non ideo iudicãdi sũt hæretici:sed quia negãt eas habere peccatũ christi gra diluendũ.40.O.
Nõ ẽ aiæ eadẽ natura quæ carnis.45.T.
Anima qd sit aut q̃lis a mortalibꝰ cognosci non potest.47.N.
Animæ defunctorũ quibus remedijs iuuantur.17.?.in fine.
Vtrum anima cum aliquo corpore egrediatur e corpe quo possit ad corpalia loca ferri:uꝫ locis corpalibꝰ cõtineri.25.F.K.
Aiæ sanctorum sunt in requie ante resurrectionem corpoꝝ.32.V.
Q̃ animæ bonorũ siue malorũ sũt corpa sua receptura in resurrectione.6.?.
Animæ beatorum sunt in requie & malorum in pœna usq; ad diem iudicij: probatur exemplo.47.G.K.48.O.
Animæ defunctoꝝ statim præsentantur añ iudicẽ:sed a qbꝰ ignoratꝫ.47.N.
Anima rationalis quã saluator cũ corpore assumpsit:utrũ in una de opinionibꝰ est illis quæ ꝓponũtur cum de animæ origine quæritꝫ: si q̃ ibi potest ueritate fulciri: an q̃q̃ rationalis sit non tamen ex bis speciebus quæ de animaliũ anima dicũtꝫ sed in alia habetur.24.Q.25.D.
Animam ueram & rationalem christus suscepit:nec fuit illi uerbum ꝓ anima & mẽte.15.S.33.G.circa finẽ.
Anima christi nullũ contraxit pctm̃.25.D
Anima christi descẽdit ad inferos carne in sepulchro manẽte.15.S.
Quomodolibet se origo habeat aiaꝝ: siue ex illa una:siue ex nulla alia ꝓpagetur: mediatoris tñ animã nullũ ex Adã traxisse pctm̃ dubitare fas nõ est.40.Q.
Q̃ potuit sibi nouã creare animam sicut carnẽ sine cõcubitu.Ibidem.
Annunciabitur domino generatio uẽtura:exponitur.34.G.
Quid de antichristi aduentu apostolus prædixit.20.E.
Anthropomorphi q dicũtur.45.S.
Apparere dicitꝫ qd nõ põt uideri.30.Z. Ap
Deꝰ apparuit in ea specie qua uoluit etiã

Annotatio

latẽte natura.Ibidẽ.33.L.et.45.Q.
Appellare qñ licet.33.F.in medio.
Appetere uel appeti uelle criminosũ est
Appetuntur ardentius quæ (28.P.
uetuntur.46.A.
Apis in mellis copia non frustra pẽnas ba
bet.31.Q.in fine.
De Apollonio tyaneo & Apuleio mauda
rẽsi magis.2.L.M.O.et.32.R.
Apostoli qui dicãtur & unde.36.P.
Apringiũ ꝓconsulem rogat ne circũcelli
ones & donatistas iam de scelere conui
ctos & cõfessos ad talionem cõdẽnet sed
mitius agat.40.Y.
Aptũ ẽ cui ex aduerso ẽ ineptũ: quasi re
legatũ pendet aliũde.3.&.
Aq Aqua exbibens forinsecus sacramentum
gratiæ & spũs opans intrinsecꝰ beneficiũ
gratiæ:soluens uinculũ culpæ recõcilians
bonum naturæ regenerat hominẽ in uno
christo.5.T.
Aquaꝝ noie populi significãt.36.I.in fi.
Aranea filũ textrinæ suæ corpe uelut in
tegro parit.25.M.
Arca Noe figurat ecclesiã.25.A.B.
Arriani patris & filij & spũssancti diuersas
substantias esse dicũt.32.O.
Armatura xpianoꝝ hæc est.3.N.29.D.
Armentariũ Augustinꝰ hortat ad contẽ
ptum uitæ præsentis ac rerũ terrenaꝝ:&
ut uotũ qđ deo ꝓmisit reddat.9.R.
Per artes magicas nulla põt præstari fœli
citas:nec qdem terrena.2.L.M.
Artes magicæ nõ nisi ꝓ cupiditate aut cu
riositate exercẽtur.2.M.
As Ad asellicũ Augustinus utrum christiani
debeãt obseruare legẽ mosaicã.45.Y.
Asinorum non ideo miranda est sapiẽtia:
qa semel una insipientiam ꝓphetæ redar
guit.5.V.in fine.27.C.
Astra uide stella.
Astutia tam in bono q̃ i malo accipit.7.I.
At De Athanasio episcopo alexandrino.43.
O.circa finẽ.44.L.
Athanasius q̃ utilis fuit ecclĩæ.44.N.
Athanasiꝰ cõtra arrianos agit.45.Q.
De Atomis quid sentit democritꝰ & epi
curus philosophi.35.M.N.O.
Au Auarꝰ inferno cõpatur.29.P.
Augustinꝰ quo tpe floruit.28.X.
Augustinus in studijs liberalibꝰ eruditus
astronomiã didicit.32.L.
Augustinꝰ docet rhetoricam.3.B.35.A.in
Augustinꝰ baptiçatur a bea (fine.35.T.
to Ambrosio.22.I.33.P.
Augustinus iuuenis epatum suscepit.28
Augustinus nouo more epi- (X.39.C.
scopatum suscepit ut epo in cathedra nõ
succesit sed accesit.8.F.M.in me.28.Σ.
Cum quãtis lachrymis suscepit episcopa
tum.39.C.D.
Q2 non tam præesse q̃ prodesse desidera
bat.40.Y.
Nunq̃ absens fuit plebi licẽtiosa libertate:
sed necessaria seruitute.36.T.
Quãtũ amabat & amabat.33.R.36.T.
De magnitudine ingenij sui.7.V.33.Z.
De magnitudine sciẽtiæ suæ.6.E.i fi.N.
Vtꝝ eum aliqd latuerit.33.C.
Legi dei deesse quicquid cõtigerit Augu
stinũ ignorare.3.C.E.in fine.
Augustinus,pficiendo scribit:& scribẽdo
proficit.2.R.
Os Augustini compat fistulæ aquæ uiuæ
& uenæ fontis æterni.7.X.
Augustinus cõparatur sali:& lucernæ su
per cãdelabrum ecclesiæ posita: lumẽ ef
fundens:densas bæreticorũ caligines dis
cutiens:& lucem ueritatis a confusiõe te
nebraꝝ enubilans.Ibidem.
Augustinus oraculum legis:sacrator iusti
ciæ instaurator uitæ spiritalis gliæ dispẽ
sator salutis æternæ.36.V.X.
Augustini uerba diuinitus dictata credũ
Augustini doctrina tanq̃ ma- (tur.8.R.
nus matris:& ulna nutricis instabilem re
git paruulũ.8.N.
Quãtũ scripta eius delectãt legentem.8.
Q2 sint cælesti sagina & (S.T.36.H.
omi spiritali dulcedine cõdita: & geminæ
charitatis uinculo redimita.8.S.
Q2 magnarum rerum continent proba
tiones.39.E.
Tantũ acuminis habent scientiæ sanctita
tis:ut nihil supra sit: & tãtũ uerecũdiæ ut
nihil ei qđ petierit deneget.33.T.
Augustinũ catholici tãq̃ antiquæ fidei cõ
ditorẽ uenerant.6.C.
Vtꝝ sit minor Hieronymo.5.L.
Vtꝝ sit inferior Ambrosio.31.H.
Quãtũ eum honorauit a quo & cõuersus
& baptiçatus est.30.Σ.&.31.P.32.B.in fi
Augustinus plus affectat (ne.45.O:
omnibꝰ subesse q̃ præesse.47.D.in fine.

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

Pudet Augustinũ tãtũ de se credere quã/
tũ de ipso alij æstimãt.8.A.33.C.36.H.I.
Magis appetit se esse ueracẽ q̃ famã suã.
Q̃ gr̃a sermõis diuini bũiliter tu (43.G
mens alijs placere emeruit.j.V.
Magis de se sibi q̃ ulli alteri credi dicit.j.F
In libris suis noluit cõmẽdari.8.B.39.K.
Noluit laudari.33.C.36.H.I.X.35.V.
Noluit false laudare aliquem aut adulari
Noluit beat⁹ dici.39.K.L. (.35.S.T.
Fugit laudes etiã laudat⁹.28.Y.
Quæ p ipsũ fiebãt bona non sibi sed deo
tribuit.35.ϗ.36.A.
Non confidit in magno ingenio suo qđ se
a deo accepisse cognoscit.j3.Σ.2j.F.
Non agnoscit in se tantã sapientiã quantã
ei homies tribuunt.j3.V.Σ.
Plura se nescire q̃ scire testat.36.X.
Nõ erubescit cõfiteri qđ nescit.40.L.
Multa se ignorare cõfiteat.6.N.7.E.2j.A
33.C.36.D.39.L.
Magis uult suam ignorantiã cõfiteri q̃ fal
sam scientiã ꝓfiteri.j9.S.in fi.25.H.
Libentius audit sua uitia a meliorib⁹ q̃ ut
sibi blandiat.3.C.in fine.
Augustin⁹ nec ĩ se nec ĩ dict̃ suis dignã re
pbẽsionẽ recusat.4.K.5.L.jj.F.j6.L.i fi.
Q̃ nõ uult suas sentẽtias defen (.45.N
dere tanq̃ nõ repbensibiles: nec esse acce
ptor psonæ suæ.2.R.2j.F.
Gratũ habet si qs eũ ab errore præcipue
sanctæ trinitatis reuocare conetur.39.G.
Nulli præscribit i dictis suis sane sentienti
Iam senex parat⁹ erat a (44.Q.in fine
iuuene discere.j9.M.post mediũ.
Libẽt⁹ uult discere qđ ignorat q̃ docere
qđ scit.7.T.23.K.in fine.
Magis uult audire magistrum q̃ audiri ut
magister.6.N.36.D.E.
Q̃ erat ꝓmptus ad docẽdum alios.j.A.
Nõ uult rogari sed oĩb⁹ pẽsta/ (36.E.H.X
re: si tm̃ absit qđ dedeceat.j4.X.ĩ medio
Magis cupit oẽs sciẽtes q̃ (et.Y.ĩ me.
aliquẽ suæ sciẽtiæ indigentẽ.36.E.
Petit ueniã ab eis quos uerbis aut scriptis
offenderit.4.K.Q.5.L.45.M.N.
Patiẽter perfert irrisores.9.I.35.S.42.Y.
De charitate Augustini ad (43.T.V.
omnes.j.D.et.j7.X.
Q̃ oẽs hoies saluos fieri cupiebat.42.D.
Q̃ habuit pfectionem euangelicam om/
nia uendens distribuit pauperib⁹: ad hoc
etiam suos fratres hortat.23.I.
De çelo eius in reuocãdis hæreticis & ab
eis seductis.jj.Q.22.&.42.K.46.P.
De studio ei⁹ i detegẽdis hæreticis.j9.L.
De studio eius in cõuertendis gentilibus
5.N.Q.8.M.9.C.G.H.K.40.D.46.H.
Augustinus liberat captiuos: & interce/
dit pro occidendis.j3.T.j4.D.43.Σ.45
A.C.D.46.K.40.R.V.Y.p totũ.
Cõsolat afflictos.2j.D.E.36.L.Q.R.
Excusat & purgat inocenter accusatos: &
eoꝝ causas diligẽter examinat.36.L.N.
Augustin⁹ pacificat discordãtes.4.P.j0.
C.in fine.28.I.K.45.E.F.
Quãtũ gaudebat de bonore dei.j9.P.
Doluit de scãdalis ꝓximoꝝ.36.L.Q.R.
Q̃ orat ꝓ suis.28.V.in fine.et.ϗ.
De solitudine & quiete eius.3j.R.Z.&.
De laboribus Augustini in scri/ (28.Σ.
pturis.28.Σ.et.36.K.
Quãtis curis obstringit.38.K.
Multũ laborauit contra diuersos errores
& hæreses.36.Z.in fine.
Augustin⁹ disputat cũ Fortunio epõ tur/
burlicij ptis donati i eccl'ia çertẽsi.4j.M.
Augustin⁹ mittit ad Mauritaniã cæsarien
sem a papa Σoçimo pro causa eccl'iastica
Quib⁹ cõcilijs int'fuit: uide cõciliũ (40.F
Augustin⁹ ubi oneratur ibidem diligitur
& subleuatur.36.B.
Quãtũ curauit & laborauit ꝓ pace ac uni
tate eccl'iæ.28.X.35.ϗ.36.A.39.B.42.S
Augustinus cõsiliari⁹ utilis.j8.X.ϗ.2j.D.
De ei⁹ mãsuetudine & çelo in corripiẽdo
Quãtũcũq̃ uiguit disciplina (28.I.
dom⁹ suæ: malos tñ habuit.36.S.
Arguit potẽtes.j8.Y.Z.&.44.X.45.A
Arguit fornicatores.35.S.T.
Qui ab Augustino pfectissimo sacerdote
corripit ueniæ præparat.45.B.
Qui dicunt Augustinũ nunq̃ erasse recte
ex eius iudicio superantur si eum diligunt
Q̃ nullis hæreticorũ in/ (2.R.in fi.
dignationibus territus silere uoluit cõtra
eos.42.S.X.in fine.
Augustin⁹ cur in disputatiõe cõtra hære/
ticos fidẽ suã distulit ꝓfiteri.43.E.F.G.S
Fidem sanctæ trinitatis ꝓfitetur & subscri
bit.43.H.Q.R.in fine.S.V.
Negat se perfidiæ ebrietate submersum.
Catholicũ se esse & homousion (43.V.
in sãcta trinitate cõfiteat.43.Y.in medio.

Annotatio

Augustin⁹ ꝓnũciat sibi succeſſorẽ i ep̃atu Eradium p̃sbyteꝝ more aliarum eccleſiarum.28.X.Y.
Cur hoc fecit.28.Zi
Vita Auguſtini neceſſaria fuit eccl'iæ.8.
Auguſtin⁹ febrib⁹ (M.circa fi.45.L. laborat.35.Q.38.X.et.31.Σ.
Auguſtinus dolore ragadis uel exochadis lecto decũbit.39.E.
Auguſtin⁹ ultima ſua ægritudine laborat & diẽ ultimũ ſibi uenire exoptat.45.K.
Auguſtinus cæleſti fruitur uiſione & alloquio.46.9.47.A.C.D.
Aureola ſolũ debet martyrib⁹:uirginib⁹: & doctoribus.47.D.
Aurelio Auguſtin⁹ utrũ ad clericatũ ſint ſuſcipiẽdi monachi deſertores monaſteriorum.39.O.
Ad eũdẽ cõgratulãs ei de inſtitutiõe ſermonis p̃sbyteroꝝ ad populũ eo ꝑnte:& ut deo gr̃as in eccl'ia dicat'.39.P.
Ad Aureliũ de ſãcta trinitate.46.X.
Aurelius donauit Auguſtino & fratribus agrum.38.B.
Auſter ſignificat gr̃am ſpũſſancti.33.9.
De Auxentio arriano.43.F.Y.
Auxilio ep̃o Auguſtin⁹ ut iniuſto anat bemate ꝓcuſſũ abſoluat.39.N.

Bal Bap

Balnea ꝝ uſus cõcedit'.28.S.
De baptiſmo paruuloꝝ ſcripſit libros Aug⁹.36.A.et.38.&.40.T
Baptiſmi figura fuit diluuiũ.25.A.B.
Baptiſmi figura p̃ceſſit i circũciſiõe.28.E.
Baptiſmi ſui bũilitate chriſt⁹ nobis (36.H cõmẽdauit regenerationis ſacramẽtũ:& a peccato trãſitum fecit.36.E.
Baptiſm⁹ nõ fuit inſtitut⁹ in lotione pedũ diſcipuloꝝ.32.9.
Chriſtus baptiçabat præſentia maieſtatis non tñ manibus ſuis.28.F.
Baptiſm⁹ ſignificat mortẽ & ſepulturam
Vtꝝ beat⁹ petrus & (xp̃i.32.X.i me. cæteri apli fuerint baptiçati.28.D.
Q̃ erãt baptiçati ſpũſancto.Ibidem
Q̃ baptiçatis ſpũſancto nõ ſufficit nõ baptiçari aq̃: niſi quos anguſtia paſſionis tpe ꝓſecutionis iuenit:qb⁹ paſſio ipſa ꝓ baptiſmo cõputat'.28.E.
Apli baptiçati ſũt aq̃ licet quãdo ubi aut a quo ſcriptura nõ exprimat.Ibidẽ et.F.
Perfecta mũdatio nõ i lobãnis ſed in xp̃i baptiſmo cõferebat'.43.F.
Quomodo chriſtus lauat eccleſiã ſuam la uacro regenerationis.33.L.
Differẽtia inẽ baptiſmũ lobãnis & xp̃i.33.
Vtꝝ morte præuẽt⁹ perit nõ (M.N. baptiçat⁹.22.L. in me.S.T.23.O.9.in fi.
Baptiſmus delet oĩa peccata tam actualia q̃ originalia.36.D.22.S.
Baptiçandus renũciat actib⁹ diaboli ut ab eius dominatione libereꝰ.26.R.i fi.30.C
Vtꝝ baptiçati oẽs ſi abſq; pœnitentia diuerſis criminib⁹ irretiti morerenꝰ ueniam ſint unq̃ cõſecuturi.38.&.
Vtꝝ aliquis ſit baptiçandus anteq̃ natus
Vtꝝ baptiçãdus ſit ſanctificat⁹ (36.F.G in utero matris.36.G.
Baptiſm⁹ ẽ ſcda natiuitas.36.E.F.G.26.O
Vtrum baptiçari poſſit nat⁹ tempore excõmunicationis.39.M.
Eccl'ia nõ falſa ſed uera ꝓcõꝝ remiſſione baptiçat paruulos.40.K.N.in fine.
Baptiſmus paruuloꝝ nõ uerboten⁹ dicit' ſed ueraciter agitur.40.P.
Baptiçati etiã infantes habẽt ſpiritũſãctũ.
Baptiſm⁹ puulis neſciẽtib⁹ & fi (36.C.D. dẽ nõ dũ habẽtib⁹ ꝓdeſt.6.Σ.27.B.&.9.
Q̃ baptiçãt' puuli nõ ꝓpt̃ carnes ſed ꝓpt̃ aias: auctoritate Cypriani oſtendit'.7.A.
Cur ali⁹ de ſacrilego ſtupro nat⁹ baptiçatus hinc exit & ſaluatur: ali⁹ etiam nat⁹ a fidelibus non baptiçatus expirat & dãnatur.26.O.40.H.
Vtꝝ ideo ſine baptiſmo facit mori:qa nouit eũ de⁹ nequiter uicturũ.26.R.
Vtꝝ baptiçatis puulis parẽtes noceãt cũ eos dæmoniorũ ſacrificijs ſanare conentur:ſicut ꝓfuit illis alioꝝ fides dũ baptiçã
Semel baptiçat⁹ p fidẽ offerẽ (rent'.5.S. tiũ:nõ põt aſtringi uinculo alienæ iniquitatis cui nulla ſua uolũtate cõſẽtit.Ibidẽ.
Vt baptiçand⁹ poſſit regenerari p fidem offerentium facit hoc unus ſpirit⁹ ex quo regenerat' oblat⁹.5.T.
De baptiſmo exponit': Niſi qs renat⁹ fuerit ex aq̃ & ſpũ &c̃.5.T.36.G.H.28.E.
Cũ puulũ baptiçatũ dæmonũ ſacrilegijs maiores conãt' obligare:non ẽ aia utrorũ q; cõis ut culpã br̃e poſſint cõem.5.T.
Baptiſmi gr̃am ſemel ꝑceptã non amittit paruul⁹ niſi ex ꝓpria impietate.Ibidem
Q̃ taliter offerẽtes ſunt ſpiritaliter homicidæ.5.V.X.
Nõ ideo nõ baptiçãt' puuli cũ a maiorib⁹

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

offeruntur:non ut gr̄am spiritalem sed sanitatem corporalē recipiant:dum tamen necessarijs uerbis & ministerijs baptismꝰ celebretur.5.X.
Q̄ ad baptiçandum non tam offeruntur ab eis quorum manibus gestanť q̄ ab uniuersa societate sanctoꝝ.Ibidem.
Q̄ puulꝰ ab salutē baptiçať etiā si ab alijs q̄ a parentibꝰ suis offerať.5.Y.et.26.O.
Cur ꝓ paruulo baptiçando fidem ꝓmittunt maiores:cum de moribꝰ eius futuris nihil certi ꝓmittere audeāt.5.Y.Z.
Qua ratione baptiçati dicunť fideles qui nō dū habēt rationis usum.5.Ϗ.6.Σ.
Baptismum christi rite suscipiēs perfecte mundatur:Indigne aūt non ad salutē sed ad perniciē accipit.43.R.
Q̄ graue sit post acceptū baptismū ad uoluptates malas redire.30.K.
Vtrum cum baptiçat homo iustꝰ ipse sanctificet:cum malus tunc non bō sed deus sanctificet.42.I.Q.
Gr̄a baptismi non pendet ex q̄litate ministroꝝ:sed ex diuino munere.JJ.N.et.42
Baptismus rite susceptus (I.Q.J3.L.
ab hæreticis & scismaticis uerus est sed infructuosus.43.Σ.
Rebaptiçator homis sceleratior est q̄ corporis interemptor.43.Q.
Rebaptiçare hæreticum rite baptiçatum pct̄m est:rebaptiçare catholicū scelus immanissimum.46.N.
Rebaptiçatores cōparātur seruis qui furāť oues de grege dn̄i sui:& eis quæ inde nascunť characterē infigūt.42.D.
Baptismus hæreticoꝝ corrigendus est sana doctrina nō iterādus.5.X.i fi.J7.S.i fi.
Vtrum baptiçati ab hæreticis rebaptiçari debeant: ostenditur auctoritate Cypriani martyris.JJ.G.H.I.K.
Ratio cur baptismus christi non iteratur reuertentibus ab hæresi.JJ.L.
Cur post Iohannē baptistā Paulꝰ baptiçauit.JJ.M.N.
Hac ratione q̄uis baptiçatum sit post Iohannē non baptiçatur post hæreticū:qua ratione q̄uis baptiçatum sit post Iohannē nō baptiçať post ebriosū.JJ.N.O.
Q̄ uenientes ab hæresi nō recipiūt baptismū xp̄i quē habent:sed unitatē spūs i uinculo pacis:sine quo baptismus eis non ꝓdest.J3.N.
Q̄ donatistæ recipiūt baptismū maximianistaꝝ:& iterāt baptismū xp̄i.43.C.
Beata nulla creatura a se esse p̄t.34.A.G. Bea
Quid sit beata uita.34.T.
Beatum esse quid sit.35.C.
Beatitudo nō est ponēda i hac uita scd̄m Ciceronis sententiā.J3.X.
Beatitudo uera in hac uita non nisi in spe haberi pōt.J3.Y.32.X.in medio.
Beatitudo nō cōsistit i corpis aut aiæ uirtute:sed i solo uero deo:de q̄ ꝑbi diuersimode senserūt.J5.D.E.F.
Beatitudo non consistit in uirtute aiæ:qa defectibilis est.J5.E.
Q̄ beatitudo nō cōsistit in corpe aut aio: sed in deo:ostēdiť moralibꝰ:naturalibꝰ & rationalibus documētis.J5.F.G.
Beatitudo nō ē in sufficiētia & bonore tēporaliū:aut i incolumitate ꝓpria uel amiBeatitudo æterna nō est in (coꝝ.34.V
læticia sensibilium.39.M.
Vtrum consistat i dilectione dei & ꝓximi
Beatitudinē iustoꝝ duo sperari (34.X
faciunt.22.G.
Beati oēs esse cupiūt etiā iniqui.34.S.
Beati oēs esse uolūt nec nolle non p̄nt:& quāta eorū sit insania q se a se beatos cōfiQui beatos se sua uirtute (dūt.J3.Σ
aut opulētia terrenoꝝ confidunt:ex scripturis reprebēduntur.J3.&.
Beatus qs dicit̄.28.&.34.V.35.F.
Beatissimi sūt qbꝰ hoc ē deū bn̄e qd̄ nosse & ipsa noticia fœlicissima ē.J5.Ϗ.in fine
Beatꝰ non ē qui scd̄m suā uoluntatem uiuit.34.T.
Beatū eē solius sapiētis est. Et quid si etiā stultis beata uita cōtingat.39.K.
Q̄ ex beatitudine aiæ beatū erit corpus: & qualis illa sit beatitudo.J5.D.
Vtrum beati aliquid uolūt quæ obtinere non possunt.47.A.
Beati æq̄les sūt in gl̄ia quoꝝ æq̄lis fuit sanctitas uitæ: ꝓbať exēplo.47.C.D.
Q̄ christiana disciplina n̄ oia bella culpat Bel
Bello iusto fauet deus.45.H. (2.H.
Inter bella cogitare quæ sunt dei:signum est magnæ fidei.J2.O.
Q̄ uiri spiritales bellāt orationibꝰ.45.G.
Beluæ marinæ quātæ magnitudinis esse ꝓhibentur.J2.I.
Bn̄dictio sacerdotalis utꝝ ꝓsit ppl̄o.23.N Ben
De causa Bonifacij ep̄i cataquēsis.35.R.& Bon

Annotatio

De fratris Bonifacij ꝑsbyteri monasterij sancti Augustini purgatione sup crimine sibi obiecto.36.L.M.

Bonifacius presbyter maluit de suæ uitæ dubitatione scandalum fieri:q̄ in contentione suspitionibus suam demōstrare cōscientiam.36.N.in fine.

Bonifacio comiti Augustinus de correctione donatistaꝝ.32.O.

Bonifaciū comitem bortat' ad cōtēptū sæculi prius optatū: cupiditates fugere: pacem quærere:bonis opib⁹ insistere:& pudicitiam cōiugalē seruare.38.X.

Al'. Iuliano Bonifacio comiti de perfectissima iustitia

Bonifacio comiti Augustin⁹ut (28.&. corruptorē sacræ uirginis debita disciplina corrigat.44.X.

Bonifacij comitꝫ respōsio ꝙ eū quē libido præuenit:gladi⁹ultor absumet aut peritu rū carceris custodia retinebit.44.Y.

Bonifacio comiti Augustin⁹ ꝙ corruptorem illū nō desideret occidi aut incarcerari:sed ueniæ si pœnitet reseruari.44.Z.

Augustin⁹ Bonifacio comiti:ab italia bostem publicū esse nunciatū cōtra uictricia signa sup bas erigens bastas referēs:pacē fieri uelit:sed ne terga catholici præbeāt orandū suadet.44.&.

Bonifacius comes Augustino ꝙ bostē nō ignoret: se suosq̄ morti offerat: precet' q̄ uincere deū q causā respicit.44.2.

Augustin⁹Bonifacio comiti ut hominem quē de eccl'a rapuit illæsū restituat:& oblationē dom⁹suæ & cōmunionē iterdicat donec cōdigne pœniteat.45.A.

Bonifacio comiti ꝙ hominē raptum uitæ donet & eccl'esiæ:culpā suā cognoscat:eccl'esiæ aditū & domus suæ oblationē sibi nō denegari precet'.45.B.

Augustinus Bonifacio comiti petens ut seru⁹ eius fugitiuus uitā habeat quē deus eruit & unda reseruauit.45.C.

Bonifaci⁹ comes ob Augustini petitionē seruo ueniā cōdonauit.45.D.

Bonifaci⁹comes Augustino ut recipiat sacramētum a Castino priuato ꝓconsule ꝙ nihil mali ut olim i eū moliat'.45.E.

Augustin⁹ Bonifacio comiti ꝙ Castin⁹ sesacramento ꝓdidit ab omni culpa alienū & querat uitæ subsidium.45.F.

Bonifacius comes Augustino ut fūdat solitas preces deo ꝓ uictoria :quia graue sit ei bellum inimici.45.G.

Augustinus Bonifacio comiti ꝙ manibus arripiat arma: & oratiōe pulset aures dei qui iustā causam respicit.45.H.

Bonifacius comes Augustino ꝙ multi ex bostibus corruerint: & de suis nec unus qdem sit uulneratus.45.I.

Augustinus Bonifacio comiti cōgaudēs de uictoria:sed in deo gloriari bortatur:se q̄ lecto decumbere indicat:& diē ultimū expectare.45.K.

Bonifaci⁹ comes Augustino ut oret uitā suam in periculis cōstitutis aliquātulū tēporis condonari.45.L.

Bonum summū hominis qđ est finis cæterorū bonoꝝ nō est cōstitutū in corpe aut aio aut in utrisq̄: sed in solo deo.35.D.E.

Q̄ duo errores de summo bono se inuicē destruunt ratione ueritatis: qua summū bonū nostrū intelligit' de⁹.35.F.

Q̄ bi errores de sūmo bono usq̄ ad tēpora christiana durauerint.35.G.

Nemo bonus nisi solus deus :& bon⁹ homo de bono thesauro ꝓfert bona:quō nō sint contraria.34.L.

Deus singulariter est bon⁹ qui nulli⁹ boni participatiōe sicut homo bonus est: sed a se bonus est.Ibidem

Q̄ maxime debet hō uelle esse bonus:& quid sit unde fiat bonus.5.N.

Intātū hō bon⁹ est inquātū recte sciēter & amāter bonū opat' : & intātū mal⁹ inquātū a pietate & charitate deuiat.34.L.

Nō ē aliqs bon⁹ timore pœnæ:sed amore

Magnū bonū est libēter (iustitiæ.34.N

deo caste seruire.35.V.

Bon⁹ est qamat deū q ē sūmū bonū.28.&

Quædā sūt indifferēt' bona ul' mala.3.Z.

Ad cōmēdandū bonum naturæ (4.2.

qs ordo sit seruādus.36.2.

Bonū appetere nō ē nisi de bono naturæ

Bona mētis nō aliūde meli⁹ (37.A.in fi.

q̄ ab ipsa mente discimus.37.B.

Bonū naturæ cōmendat' exinsito dolore & rubore peccati: & lætitia ex cōscientia recte factoꝝ:qđ ꝓbat' exēplo patriarcbarū sine lege iustificatoꝝ.37.B.C.D.

Ad ꝓbandū naturæ bonū non paruū argumentū ē primos boies diu sine lege ui-

Bona quæ nō extrinsec⁹ ue- (xisse.37.F.

niūt:sed i ipso corde generāt' uere ꝓpria sūt:& in nra potestate sunt.37.I.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Precipuaꝝ ſentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

Bonũ cõmune præfertur priuato.28.R.
Homines boni ſibijnuicẽ in hac (34.F.
uita nõ parua ſolatia uidẽt̃ pſtare.34.Q.
Cũ oia bona creata ſint: cur non meliora
aut cur non duplicata.27.F.
Bona terrena indifferenter ſunt bona uel
mala ſcd'm q̃litates & uolũtates utẽtium.
Q2 dantur bonis & malis a bono (33.E.
deo:ſed ſumma bona non dantur niſi bo/
nis & iuſtis.19.B.et.C.
Bona terrena patrib9 ꝓmittebant̃ ſed in/
uiſibilia figurabant.33.E.
Bona terrena auferunt̃ iuſtis ut ꝓbentur
& malis ut crucient̃.19.B.21.E.
Sic eis uti debemus ut multa bona nullũ
inde malũ faciamus.19.B.C.
Bona terrena non ſunt præponenda cæle
ſtibus.21.E.23.E.F.
Q2 propter ſupnæ uitæ adeptionẽ abijci/
enda ſunt.34.X.
Bona terrena tranſferẽda ſũt in cæleſtes
manſiones.29.V.
Bona terrena nullũ conferũt animæ exe/
unti præſidium:& ideo non ſunt amanda
Vtilius tenentur humiliter q̃ re/ (29.A.
linquãtur ſupbe.8.G.
Cur bona adepta artius q̃ cupita conſtrin
gunt diligentem.8.G.
Bos laſſus forti9 figit pedem.4.E.in fine
et.K.O.

Cal Alpburnius.4.E.in fine.
Can c Canũ nomie gentiles intelligũtur
j6.O.in fi.j7.C.
Canes dicunt̃ iudæi.33.T.
Canes nõ ſemper in malo accipiũt̃.j7.C.
Canis natura eſt cõtra inſolitã ꝓſonam la/
trare:& figurat mundũ.33.T.in fine
Cãtandi uſus in eccl'ia inuẽtus eſt ad mo/
nẽdum piæ animæ affectũ.32.9.
Non cãtetur niſi qd̃ ita ſcriptum eſt ut cã/
tetur.28.M.
Cantate domino cãticum nouum: expo/
nitur.33.V.in medio.
Non omnis cantat canticum nouũ qui la/
bijs ꝓſonat.Ibidem in fine.

Cap Capilloꝝ ornatus,ꝓhibẽt̃.j9.K.et.28.O.
Captiuos deus non deſerit quos nouerit
eſſe ſuos.35.P.

Cha Chaos magnũ firmatũ qd ſit.24.X.
Charitas qua inuicem ſcd'm deum diligi/
mus & iuſte pieq; uiuimus: non ex nobis
eſt:ſed ex illo q nos prædeſtinauit ab ori/
gine mũdi.8.I.
Charitas ſola bene opatur: quia donũ dei
eſt.26.&.38.L.
Qui charitatem habet omẽs uirtutes ha/
bet:& quãto magis maiorẽ: & quãto mi/
nus minorem.7.M.
Charitas eſt uirtus qua id qd̃ diligendum
eſt diligitur:hæc in alijs maior: in alijs mi/
nor:in alijs uero nulla eſt ſcd'm cuiuſq; ani
mæ intentionẽ.7.O.
Charitatis maxime ſignum eſt martyriũ.
Charitas poteſt ſemper augeri (44.I.
q̃diu hic homo uiuit:quia nemo ſine uitio
uiuit.7.O.
Nemo peccat niſi cõtra charitatem faci/
endo:& ideo fit omniũ reus: quia ipſa eſt
legis plenitudo.7.P.
Magis facit cõtra charitatẽ q̃ graui9 pec/
cat:& minus q̃ leuius.7.Q.
Sola charitas non peccat.24.K.
Quãto q̃s charitate maior aut minor eſt:
tãto iniquitate inanior aut plenior.Et tũc
perfecti ſum9 in charitate quãdo nihil re/
ſtat ex infirmitate.7.Q.
Fides:ſpes: charitas: tria hæc:maior autẽ
his eſt charitas:exponit̃.35.C.
De charitate beatorum qua ſe inuicẽ dili/
gunt.47.D.circa finem.
Charitas ad q̃ttuor ſe extendit.34.C.
Charitas tanq̃ nutrix fouet filios ſuos nõ
ordine amãdi: ſed ordine ſubueniẽdi:In/
firmiores q̃nq; fortioribꝰ anteponit quos
tales uult eſſe q̃les illi iã ſũt.40.T.circa fi.
Charitas ſola reddita ſemper debitorem
detinet:nec cum reddit̃ amittit̃: ſed mul/
tiplicatur.Et cum reddi non poſſit niſi ha/
beat̃:nec bri ꝑt niſi reddat̃.j7.X.36.H.
Non eſt uer9 charitatis impẽſor niſi fuerit
benignus exactor.j7.X.
Non eſt particeps diuinæ charitatis q̃ bo/
ſtis eſt unitatis.j3.S.
Charitas quæ deſcribi poteſt nõ eſt uera
charitas.29.A.
Charitas facit nos deo & hominibus cha/
ros.29.D.in medio.
Qui charitate plenus ẽ:tranquillo animo
& ſereno uultu ꝓcedit.29.L.
Charitas gaudet cum gaudentib9 & flet
cum flentibus.30.B.36.F.
Charitas unit diuerſa.30.C.28.L.36.T.
Charitas quæ colligit & uiuificat oia mẽ/
bra:ſic cognoſcitur.30.B.

Annotatio

Charitas nō cōmunia ꝓpriſ:ſed ꝓpria cō munib⁹ anteponit.28.R.47.D.in fine.
Charitas non quærit quæ ſua ſūt ſic intel/ligit'.Ibidem et.34.B.
Vt in charitate fūdati & radicati poſſitis cōprehēdere:exponit'.31.F.32.X.33.D.
Si tradidero corp⁹ meū ita ut (34.C.D. ardeam:charitatē autē non habuero:ex/ponitur.46.S.
Charitas compatur pani.34.Y.in medio.
Charitas dicit' fortis ut mors.7.M.
Car Carnis & ſanguinis nomie quid ſignifica/tur:& quomodo non poſſidebit regnum cælorum.38.S.X.Y.
Carnis nomine etiam anima intelligitur. 33.G.circa finē.40.M.in medio.
Carnis cura non eſt faciēda in deſideriis: ſed ſcd'm neceſſitatē ſalutis.34.R.
Caro eſt quæ perdit animā:& ideo morti ficanda.30.M.29.S.
Caro in malicia eſt potens:in bonis opib⁹ infirma.Ibidem.
Caro omne qđ malū ē cōcupiſcit:& ideo ſe & aiam occidit.30.N.O.
Caſ De Caſtino conſule.45.E.F.
Caſtitas ſic fugit de moribꝰ.28.P.T.in fi.
Caſtitas ſic cuſtodit'.Ibidem.
Caſtitas nec in corpe poteſt uiolari cuius etiā mēbra pñt ſupari.35.P.i fi.44.L.i fi.
Caſulano Auguſtinus de ieiunio ſabbati.
Cat De catilinæ falſis uirtutib⁹.7.K (21.N
Catalogus ſūmorum pontificum uſq; ad tēpora Auguſtini.41.?.
Catholicum inde dicitur quia totū tenet
Cau Cauſæ temporales neceſ (30.&.42.Σ ſario referuntur ad æternas.34.G.
Cauſa nō præiudicat cauſæ nec ꝑſona ꝑ/ſonæ.39.Q.46.T.
Cur cæci a natiuitate de luce & colore diſ cernere nequeunt.19.I.
Cæcitas ex parte contigit in iſrael donec plenitudo gentiū intraret: exponit'.17.G
Cecilianus epiſcopus carthaginēſis falſe accuſatur apud imperatores a donatiſtis 30.R.S.T.Y.32.Q.R.38.L.39.R.S.41. A.42.B.F.G.H.O.
Cecilianus ad ueram catholicam eccleſiā ꝑtinebat.32.X.
Ceciliani epiſcopi cauſa cur ab eccliæ cau ſis diſtinguit'.39.Q.
Cecilianus a ſeptuaginta ferme epiſcopis cum collegis & ordinatorib⁹ ſuis falſe cō/demnatur.41.A.ad finē epl'æ.
Cecilianum uirum illuſtrem Auguſtinus petit ut ſicut africæ partib⁹ præſidiali ſui edicti uigore cōtra hæreticos cōſuluit: ita etiā regioni hipponēſi ſuccurrat.17.Q.
De Cæleſtino cardinali & æmulo ſancti Hieronymi.48.L.
Cæleſtino diacono Auguſtinus de chari/tate ſcribit.17.X.
Ad Cæleſtinū diaconū ut libros quos cō tra manichæos paratos & emēdatos mi/ſerat cū reſcriptis remittat:quib⁹ noſſe ua leat qđ armaturæ in illū errorē extinguē/dum opus ſit: addenſq; triplicē naturarū diſtinctionē.17.Y.
Cæleſtius ꝓſbyter carthaginenſis contra chriſti gratiam diſputans epiſcopali iudi/cio cōuict⁹ eā puulis neceſſariā cōfitet'.22 &.23.L.O.Y.24.A.40.O.46.B.
De cœna domini.32.D.E.G.
Cœna magna quā inuiti cogūtur intrare qđ ſpiritaliter ſignificet.13.D.
De Cherinto hæretico antiquo.3.V. Che
Chriſtus nomen eſt græcū.44.C. Chr
Chriſtus a philoſophis prædicatus fuit & Q2 a Moyſe & ꝓphetis (a poetis.1.N. ueraciter ſit ꝓphetatus.1.O.
Quō quæ de chriſto & eccleſia ꝓphetata ſunt:impleta cernunt'.1.Q.
Q2 chriſtus ſit deus.43.O.
In chriſto quomodo ſit plenitudo diuini/tatis corporaliter.16.K.
In chriſto uerbū & homo una ꝓſona eſt ſi/cut aia rationalis & corp⁹ una ꝓſona.25.T
Q2 un⁹ chriſt⁹ ſit uerbū & hō ſicut aia rati onalis & caro un⁹ hō :æqualis patri ſcd'm deitatē:minor ſcd'm hūanitatē.15.T.1.N
Chriſtus aſſumpſit uerā aiam rationalē & mentē humanā.15.S.
Chriſt⁹ tantū differt a cæteris hoīb⁹ quātū ſol a ſideribus.31.X.in fine.
Vtq; chriſtus generaliter hois:an cuiuſq; noſtrū rationē cōtineat.31.Y.
In chriſto uenit hominib⁹ magiſterium & adiutoriū ad capeſcēdā æt'nā ſalutē.1.N.
Chriſtus quæ nos docuit.30.E.
Chriſtus uenit ad nos per ſtratū humilita/tis noſtræ nō cum morbo iniqtatis.38.V
Chriſtus ſuſcepit humanas paſſiones nō uitia ut ꝓbaret ueritatem carnis.1.L.33.
Chriſtus paſſus eſt ſcd'm (1.O.38.V. carnem:nō ſcd'm uerbum:& tamē uerbū

Precipuaꝝ sentētiaꝝ ac materiaꝝ

passum dicit.25.T.Y.
Christus exhonoratus & crucifixus fuit ut nos præsentia cōtēnere: & æterna sperare doceret.j8.X.2j.E.in fine.30.B.
Christus cur rebus uilissimis comparatur 32.N.in fine.
Cur cōpat uermi.33.L.j2.L.in fi.et.M.
Cur dicit se non esse hominē sed filiū hominis.33.L.ante mediū.
Christ⁹ quomodo dicitur derelict⁹ a deo 33.l.N.O.
Christus cur uocatur redēptor noster: saluator: adiutor: ptector & susceptor.29.A
Christiani a christo cur dicunt.44.D.
Vtrum christian⁹ iudæus siue israelita dicendus est.46.C.
Christiani cur pti⁹ ad Isaac & Iacob q̄ ad hismael & Esau ptinere noscāt.46.D.E.
Q̄ christiani sumus non nisi in capite nr̄o apparere debuit.33.O.
Christiani cur efficimur.30.E.
Christiani nō debemus esse ꝓpter uitam terrenā sed æternā.33.O.
Christiani ueri a fallis per hæc cognoscūtur.9.Σ.23.E.F.29.T.
Satis ē xp̄ianos credere q⁹ de⁹ neminē liberet nisi gratuita miscdia p Iesū christū: & neminē dānet nisi eqssima ueritate per eūdē dn̄m nostrū Iesū christū.26.L.
Cibi animæ mortiferi aut uitales.29.O.in fine.R.Y.in fine.
Cicatrices uulnerꝫ cur xp̄s retinuit.jj.V
Cicero adulator aut laudator esse conuincitur.2.D.
Cicero quid de beata uita senserit.j3.X.Y.
Cicero quid senserit de deo.j5.I.K.L.
Cicero ex opinionib⁹ democriti & epicuri negat deū æternū.j5.M.N.
Ciceronis librorū sensum legentes uix intelligunt.j4.&.
Cyprianus scripsit librum de imortalitate
Cypriani uerba in libro de oratione dominica ponūtur.j0.E.in medio.27.R.T.28.B.
Cypriani epla ad iubaianū.jj.G.
Cypriani de lapsis uerba ponuntur.5.V.
Cypriani uerba ex epla ad Antonianū ponunt.jj.I.
Cyprianus nō errauit sed scripta ei⁹ sunt falsificata.jj.H.I.
Cyprian⁹ qd de paruulorꝫ baptismo cum coepis suis senserit ostendit.7.A.
(28.A.
(23.E.
Cyprian⁹ unitatem orbis terræ ac omnīū gentium diligendo tenuit: & disputando defendit.jj.G.
Cyprianus tolerat collegarum suorꝫ auariciam.j0.S.in fi.
Circensibus congaudet Augustin⁹ de adepta pace & cōcordia: quā nō suo studio sed deo tribuendā hortat.35.Y.
De circūcellionū nimia seueritate i catholicos.j0.P.j2.Y.Z.&.Y.j3.E.M.j8.O.
Circūcelliones agunt facta latronū: & uolunt habere bonorē martyrū.j8.R.
Circūcelliones iudicialiter ꝓ malefactis ad talionem cōdemnātur: sed per catholicorum interuentū legum seueritas tēperat.40.R.V.Y.p totas epl̄as.
Ex circūcellionib⁹ crudelib⁹ multi facti sūt catholici.j0.H.in fine.35.Z.&.
Circūcelliones non malū ꝓ malis: sed mala ꝓ bonis reddūt.j8.L.
Si circūcisio antiquis pro baptismo fuisse pbibetur: qd de his qui ante circūcisionē deo placuerūt.j6.H.5.A.
Circūcisionis omissio non erat antiquis in peccatū nisi postq̄ domin⁹ iusserit Abraæ & posteris eius.28.E.
Circūcisio cur fiebat octaua die.22.V.32.
Sicut circūcisionē abstulit (V.35.L.
primus aduētus: sic baptismū auferet secundus.26.O.
Circūcisio carnis cur abolita est nō circūcisio cordis.46.O.
Ad Cyrillū ep̄m hierosolymitanū Augustinus de magnificētijs beati Hieronymi
Cyrillus ad Augustinū de mira(46.Y
culis beati Hieronymi.47.F.
De Cyrillo ep̄o Alexādrino.48.P.
De ciuitate dei perfecit quinq̄ primos li
Ciuitas est concors boim (bros.25.O.Y
multitudo.2.E.j3.&.in fine.
Ciuitas nulla condit aut custodit nisi uinculo cōcordiæ & cōmunis boni.j.R.i fi.
De Classiciano uiro illustri.j9.M. (2.E. Cla
Ad clericatum nō eligant desertores mo Cle
nasteriorum.j9.O.
Ad clericatum meliores i monasterio assumi debent. Ibidem.
Ad clericatū n̄ assumat suspect⁹ de crimi-
Ad clericatū cur assumit post (ne.36.N
publicā pniam de dānabili crimie.j3.O.P
Cleric⁹ nōdū cōuict⁹ de crimie nō debet a coione suspendi.36.L.in fi.O.circa finē.

Annotatio

Clerici neceſſarij ſũt plebi.44.H.I.
Clerũ & plebem hipponenſem hortatur nõ turbari p ſcandalo facto inter duos clericos domus ſuæ.36.M.
Ad clerum & plebem hipponẽſem ne de eius abſentia triſtẽt: ſed ut opibus miſericordiæ tempore tribulationis inſiſtant ſicut in ſua præſentia facere conſueuerũt deprecãt.36.T.
Cogi Cogi debent mali ad faciendum bonum.10.L.46.Q.
Non eſt conſiderandũ q quiſq; cogit̃: ſed quale ſit illud quo cogit̃.10.T.
Multis profuit timore uel dolore cogi ut poſſent doceri.13.B.
Mali cogẽdi ſunt ad bonum: patet exemplo chriſti.13.C.D.
Mali neminẽ cogũt ad bonum.13.D.i fi.
Mali cogendi ſũt ad bonum & a malo p̃hibendi.35.X.
Cogitationes quõ inferantur mẽti humanæ p ſpũs.31.S.T.
Cogitatio bona non põt haberi niſi inſpiretur diuinit9.26.Σ.
Cogitationes ſũt exanimãdæ.29.Y.
De cautela in cogitationibus diſcernẽdis & quando aſcribit̃ culpæ: & q̃liter primis motib9 cogitationũ ſit reſiſtẽdũ.37.&.3.
Cogitatio ẽ fons boni: origo peccãdi: omniſq; delicti i corde principiũ.37.&.
Cogitationes nõ licet corrigere a ueritate in falſitatẽ.40.A.in fine.39.X.
Cogitationes malæ cur cito ſint extirpandæ.29.R.circa finẽ.
Cogitatiões noſtræ inuicẽ patebunt poſt reſurrectionẽ corporũ.2.N.i fi.30.X.i fi.
Cogn Cum dicitur: cognoſcit nos de9: nobis ſui cognitionẽ præſtat.34.N.
Deus nõ ſic innoteſcit quaſi antea nõ cognouerit.34.Z.in fine.
Q̃ non cognoſcit p ſenſus corporeos q̃ſi homo.45.T.
Cognitionẽ dei nemo habet niſi creatura rationalis.33.F.circa finem.
Nemo cognoſcit deum niſi q intelligit eũ eſſe ſũmũ bonum.34.N.
Sicut maiꝰ eſt uoluntatẽ dei facere q̃ noſſe ita prius eſt cognoſcere q̃ facere.37.G.
Quõ p cognitionẽ creaturæ ꝓuenit̃ ad cognitionẽ dei.15.F.
Q̃ poſt reſurrectionẽ nihil latebit ꝓximũ in ꝓximo.2.N.in fine.30.X.in fine.
Sine coitu plura animalia procreant̃ quæ tamẽ coeundo pariũt.11.S.circa finẽ.
Col Quo modo colendus eſt deus.5.N.circa finem.18.E.G.
Deus ſola pietate colitur.7.M.13.V.
Nihil intereſt pro diuerſa temporum locorumq; congruentia q̃ diuerſis ſacramẽtis colitur: dum id quod colitur ſanctũ eſt & uerum.11.X.Y.Z.
Colere deũ ꝓdeſt nobis non illi.12.A.
Ad colẽdũ deum melius quis doctrina q̃ pœnæ timore ducitur.13.B.
Com Comœdiarũ deſcriptiones nõ p̃nt recipi ab his niſi quorum moribꝰ cõueniãt.46.I.
Cõmonitorium Auguſtini ad Fortunatianũ ep̃m de uidẽdo deo.45.M.
Cõmunia ſunt omnia iure diuino non humano.10.Q.Y.11.P.
Communia ſunt omnia in ſocietate iuſtorum.13.K.
In cõmunitate quõ ſit uiuẽdũ.28.L.
Vtq; in cõmuni uiuentibꝰ diſtribuẽdum ſit æqualiter.28.N.
In cõmuni uiuentibꝰ nõ licet accipe ſingulariter oblata.28.Q.in fine.R.
Cõmunio malorum non maculat ſed cõſenſio factoq;.39.P.in fine.10.S.11.I.43.K et.42.M.3.
Con Chriſtus cur concipi uoluit ex uirgine ſine uirili ſemine.16.F.
Cõceptio chriſti ſine ſemine figuratur in uerme corrodente bederã.12.M.
Chriſtus cõceptus eſt ſine ſemine ſicut ſine ſeminibꝰ opatur ſemina.1.L.in fine.
Q̃ ſit conceptus ſine ſemine: a ſimili oſtẽditur.12.L.in fine.M.33.L.
De concilio africano.10.E.
De concilio arelatenſi galliæ.18.M.43.A.42.B.G.H.O.3.
De cõcilio ariminẽſi.43.F.in medio.
De concilio carthaginenſi ab epis.275.ut patet.11.K.12.R.13.E.28.Σ.
Acta cõcilij carthaginẽſis ab epiſcopis.65 ad Innocẽtiũ papã romæ p̃ damnatiõe Pelagij & Cæleſtij.23.L.P.24.B.i me.26.Y
De actis concilij carthaginẽſis.10.E.11.G.22.&.39.O.Q.43.A.42.B.i me.G.46.T
De ſynodo Dioſpolitana.6.B.
De concilio bagaitano.18.T.
Acta cõcilij mileuitani ab epiſcopiſ.56.ad Innocentiũ papã contra impium dogma Pelagij & Cæleſtij.23.X.Σ.26.Y.42.T.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

De concilio niceno.28.Σ.43.F.
De gestis concilij numidiẽsis.30.E.ij.G. 22.&.23.Y.i fi.24.B.i me.C.28.Σ.4j.A
De gestis cõciliorꝝ oriẽtaliũ contra Pelagium & Cælestiũ.23.N.O.in fi.24.C.26. D.Y.27.l.L.N.S.
De actis cõciliorũ contra Pelagianos.30. C.E.in fine.23.L.Y.24.B.C.
De concilio romano.38.M.
De concilio sardicẽsi.4j.O.
Epla cõcilij çertensis ad donatistas.39.N
Conciliorꝝ in ecclesia saluberrima est au/ De cautela in cõcilijs ge/ ctoritas.32.A neralibus habenda.39.O.
Concorditer est uiuendũ.28.L.
Concupiscẽtia quæ ẽ in mẽbris ad eũ mo dum redigit iusticia cõiugali ut licite filij generentur.36.F.
Cõcupiscentia carnis p ꝓhibitionẽ legis potius auget q̃ sanat.46.A.
Non ideo cõcupiscẽtia mox tollit cũ rea/ tus eius abolet.26.S.36.F.
Cõcupiscẽtias uitiosas nemo superat sine fide christi.j.N.circa finẽ.
Cõcupiscẽtia carnis i hac uita p gram xpi reprimit nõ extinguitur.46.A.
Cõcupiscẽtia est refrenãda.29.S.
De cõcupiscẽtia carnis aduersus spiritũ: & spũs aduersus carnẽ.30.M.N.O.P.Q
Cõfessio peccatorꝝ humilis meretur ue/ niam:ubi iactantia sanctitatis reportat cul
Confitens & confessor /(pam.36.M. quales esse debent.30.C.
Confessio nõ tm̃ est peccatorꝝ: sed etiam laus dei.34.B.
Cõfiteri cõtẽnẽtes dãnat:exẽplũ.48.A.
Est cõfusio adducẽs ignominiã:& ẽ cõfu/ sio adducens gloriã:exponitur.jj.Q.
Q̃ neuter coniugum continere debet si/ ne alio.9.3.j9.C.45.V.
Cõiugati iubijnuicẽ debent obsequia etiã si ex consensu nõ miscẽtur.45.V.
Tãto ueri9 ẽ cõiugiũ:quãto sanctiora pla/ cita cõtinentiæ inter cõiugatos.45.X.
De cõiugio infidelium.23.D.
Consanguinitas:uide Affinitas.
Omnis cõscientia suppliciũ suum aut gau dium comportat.37.B.
Consensus erroris est bene agere & ma/ la non ꝓhibere.44.X.
Nihil interest inter cõsentiẽtis fauorẽ & cõmittentis animũ.24.A.
Consiliũ certũ habere nõ pnt icerta.38.3
Plures consulũt utilia scd'm uitam mundi sed pauci scd'm uitã aiæ.38.X.
Consiliũ licite uendũt iurisperiti.34.T.
Consiliarij principum quales eligi debe/ ant 28.3.29.Y.
Cõstantius impator psequitur Athanasiũ epm alexandrinũ.44.L.
Constantinus impator prim9 condidit le ges contra hæreticos ut res eorꝝ fisco ce/ derẽt.30.R.S.T.38.M.42.R.S.T.
Constãtinus imperator post relationem anulini ꝓconsulis africæ ob instãtiam do/ natistarꝝ contra cecilianũ epm iubet con/ ciliũ romæ fieri.38.L.M.
Constantini relatio ad probianum ꝓcon sulem africæ: qua apud se accusatores ce/ ciliani fuisse testat.38.N.
Constantin9 dat iudices episcopos inter Maiorinũ & Cecilianum epos in urbe ro/ ma:& post apud arelatum ad præces do/ natistarꝝ.4j.A.F.l.42.B.F.G.H.O.
Constantinus adhuc paganus dat pacem ecclesiæ.4j.C.
Cõstãtinopolis a Cõstãtino cõdit.30.T.
Consuetudines diuersæ in ecclesijs nullo modo qd' in fide ueꝝ est impediũt.22.A
Cõsuetudo ecclesiæ seruanda ẽ q nõ uult scandalũ pati aut facere.22. H.32.B.
Consuetudo quæ nõ est contra fidẽ & bo nos mores indifferẽter habẽda est.32.B.
Consuetudo aut ꝓpter fidem:aut ꝓpter bonos mores emẽdari oportet.32.E.
Consuetudo quæ utilitate adiuuat nouĩ/ tate perturbat:& quæ non est utilis ptur/ batiõe infructuosa cõsequẽter noxia est. Ibidem.
Consuetudines multæ traditæ sũt ecclĩæ p aplos.32.E.F.3.
Cõsuetudines quæ non sunt contra fidẽ aut bonos mores:& aliquid habẽt ad ex/ hortationem uitæ melioris nõ improbã/ tur sed laudãt & debẽt imitari etiã si sint qbus displiceant.32.3.
Cõsuetudo uaria pmittitur in ecclesia ad monẽdũ piæ aiæ affectũ.Ibidẽ in fine.
Qd' præt cõsuetudinẽ fit: ut q̃si obserua/ tio sacramẽti sit:nõ approbat.33.A.
Quæ non scripturarꝝ sanctarũ auctorita/ te continẽtur:neq̃ cõciliis episcoporꝝ sta tuta:nec uniuersæ ecclĩæ cõsuetudine ro/ borata resecanda sũt.Ibidem.

Annotatio

Cōsuetudo ppli ꝑ lege habet 1 bis de qb⁹ scriptura nihil certi statuit. 23. N. 32. B.
Consuetudines malæ quō sint emendandæ & cōmutandæ. 37. ?.
Consuetudo male libera uulnus infligit. Ibidem.
Cōsuetudo lōga habet quodāmodo uim naturæ. 37. F. in medio.
Cōsuetudo inueterata non cum paruo labore uitatur uel expellit. 29. X.
Cōsuetudo uitia & uirtutes alit. 37. L.
Facilior ē in bonis cursus quē malorū cōsuetudo nō retinet. 37. P. in fine.
Cōtentionis mater est superbia & humanæ laudis auiditas. 38. A.
Contentio q̄ mala sit. 28. I. K.
Cōtētiōis cupidi magis q̄ ueritatis: i quibus solent latebras suæ defensiōis inquirere.
Cōtētiosi⁹ nihil ē q̄ certare de (43. E.
noie ubi de re constat. 43. F.
Cōtinēs ponitur ꝑ cōtēto. 40. M. i me.
De⁹ iubet cōtinentiā & dat cōtinentiam.
Nemo habet cōtinētiā nisi uo- (22. Q.
lens: etiā si iā sit cōtinēs. 22. R.
Cōtinētiæ meritū habet q ꝑ incōtinētia uitāda uxori debitū reddat. 45. V.
Non contumacia sed fiducia dicenda sūt quæ ꝑ fide & charitate gerūtur. 39. A.
Cōuersis semp de⁹ paratꝰ ē pcātā indulge-
Cor Cor sic liq̄scit ut cæra. 33. R. (re. 30. F
Cor sic est custodiēdum. 29. S.
Coraula malo⁹ bono⁹ ē symphoniaco⁹. 19. O.
Q2 de⁹ sit incorpore⁹: nec habitu mēbrorū terminat⁹. 2. P. 15. X. 45. M. S.
Cū sit incorpore⁹ quō oia corpa implet & cōtinet: exēplis ꝑbatur. 15. V. X.
De⁹ quō corpaliter dicit ēe in xp̄o. 16. R.
De⁹ nō ē corpꝰ nec oculis corporeis uide-
Cur deū qdam corporeū (ri pōt. 27. N.
esse credunt. 31. N. 44. V.
Omni corpe incorporea natura præstantior est etiā uitiata. 34. A.
Oia corpa ptcipatiōe melioris fiūt melio-
Omne corpꝰ occupat spaciū (ra. Ibidē
loci. 1. G. 2. O. 15. V.
Corpꝰ ē qđ p loci spaciū lōgitudine: latitudine: altitudine ita sistit: ut maiore sui pte maiorē: breuiore breuiorem locum occupet. 6. I. 15. V.
Si corpib⁹ spacia locoꝝ & q̄litates tollūt: nusq̄ erūt: & qa nusq̄ erūt nec erūt. 15. &.
In corpe quolibet sūt duo scilicet lniamē-
tum & color. 17. O.
Vtrū singula corporū liniamēta a deo for-
Vtrū corpa possint infini- (mētur. 38. Σ.
te augeri uel minui. 39. L.
Vtrū corpꝰ dñi ossa & sanguinē aut reliq̄ carnis liniamēta habeat. 38. Q.
Corpꝰ futuræ glorificationis ipfectæ fœlicitatis erit si cibos sumere nō potuerit: & impfectæ fœlicitatis si eguerit. 33. V.
Corpus glorificatū nō erit spūs sed spiritale. 31. N. O. 38. V. 45. M.
Vtrū corpꝰ spiritale spūs erit: an ꝑpter in effabilē quādā fœlicitatē spiritale dicatur: nō pleno iudicio cōfirmat. 45. T.
Corpꝰ aiale & spiritale sic differūt. 38. V.
Corporū quorūlibet incorruptā q̄litatem deꝰ ꝓtēdere potest p quātū tps uoluerit.
Nihil corrigi debet nisi qđ añ (38. Q.
nō recte factū ꝑbat. 1. X. Σ. 19. N.
Corrigēdū ē incaute cōmissū. 19. N.
Correctio præcipue ptinet ad prælatos.
Correctionis ordo sic est ser- (28. Q. V
uandus. 28. Q.
Qui corripit i alio nō corripiēda se lædit: si tacuerit corrigēda alterū lædit & se. 4. K
Nō erit inocēs q quos corrigere iudicando posset tacēdo perire ꝑmittit. 28. Q.
Qui uult alium corrigere non faciat ipse unde nitit aliū accusare. 44. B.
Nemo corrigit sine pœnitētia. 33. Q. in fi.
Correctio fieri debet cū miscdia. 44. Σ.
Correctio nō ē fiēda ꝑ imanitate scelerū: sed ꝑ lenitatis xp̄ianæ cōsideratiōe. 35. X
Correctio nō aio uindicādi præterita: sed aio cōsulēdi i futurū fieri debet: quæ quibusdā psonis ꝑ extirpatiōe uitiorū faciēda est. 46. R. L.
Ex potestatis officio utiliter inquieti corriguntur. 30. H. T. V. 28. Q.
Nō sp sæuit q corripit. 30. H. I. V. 34. O.
Correctio non est negligenda licet ex ea aliqui nō emēdentur. 30. I.
Correctiōi utili doctrina salubris est adhibenda: ne quasi iproba dominatio uideat & doctrinæ terror ne uetustate consuetudinis auditores obdurētur. Ibidem.
Nō ois q corripit inimicus est: nec ois qui parcit amicus. 30. R. 42. R.
Correctio nō debet fieri odio nocēdi: sed dilectione sanādi. 30. M. N. 33. P. Q. 32. S.
Vtiliores sūt inimici iurgātes q̄ (T. 33. H
amici corripe metuētes. 4. M. i fi. 39. A.

Precipuaꝝ sentētiaꝝ ac materiaꝝ

Correctio nō est fugiēda etiam a minore 5.L.in fine.
Correctio multitudinis nō imperādo aut minādo:sed monendo potius fieri debet & scripturis docēdo.17.Z.
Aliqui corrigēdi sūt seuerius:alij uigilāti⁹ inuestigādi:alij tractādi sunt leni⁹: sed nō segnius docendi ne pereāt.26.A.
Q̄ magister: parentes & epi: corrigere p̄nt subditos uirgaꝝ uerberib⁹.40.X.
Q̄ uarijs modis errātes corrigūt.42.K.
Plectēdo & ignoscēdo hoc solū bn̄ agitur ut uita hominū corrigatur.14.P.
Correptio nō est differenda usq; ad mortem cū sit cui ꝓdesse possit.14.O.
Corripe debem⁹ ꝓximos quos cernimus delinquentes.22.K.28.Q.
Incorrigibiles tolerādi sūt.11.P.in fine.
Qui i correptiōe modū excedit in subditis nō ab ipsis sed a deo uenīa petat.28.T.
Corruptio inest oīb⁹ creaturis & q̄re.5.E.
Corruptio quō dicit nō possidere incorruptionē.38.S.X.Y.
De costa piscis magni apud carthaginē.
Cre De⁹ multa creauit ex naturis sex (12.I. primis dieb⁹ institutis.6.P.Q.
Plus ualet creare q̄ fingere.7.B.
Cur nō creauit meliora.27.F.
Cur creauit malos futuros.17.G.
Oīs creatura ptim corpalis ē:& ptim spiritalis:& spiritalis corpali præponit.12.C.
Oīa creata uel creanda in creatrice trinitate subsistunt.25.R.S.
Creaturæ oēs ideo mutabiles & defectibiles sūt:qa ex nihilo sunt.15.E.
Creaturæ rationales pticipatione creatoris fiunt meliores.34.A.
Dec⁹ creaturæ rationalis in libertate positum est.37.A.
Credere nihil aliud ē q̄ fidē bre.5.&.in fi.
Vtꝝ liberū sit credere ul'n̄ credere.13.C.
Credere posse donum dei est gratuitum.
Credere nemo pōt nisi uolēs (26.E.F. & tn̄ nō nisi dei gra.27.X.Y.
Vtrū ꝙ credam⁹ in deū & euangelio consentiamus sit donum dei aut ꝓpriæ uolūtatis.27.R.S.T.V.
Credere optet quæ nec sensib⁹ corpis nec animi cōtuitu pcipimus.30.T.in medio.
Credere & uidere differūt.30.V.X.
Meli⁹ ē nō uisū credere qd' ueꝝ ē:q̄ putare te ueꝝ uidere qd' falsū est.23.G.
Qui uera rōne qd' credebat itelligit præponēdus ē ei q cupit adhuc intelligere qd' credit:si aūt nec cupit & ea quæ intelligē da sunt tātæ credēda existimat cui rei fides ꝓsit ignorat.23.G.
Ad hoc credūt q recte credūt ut inuocēt in quem credunt: & ut ualeāt facere qd' in præceptis acceperunt.22.O.P.
Cur ille credit ille nō credit cū ambo idē audiūt uerbū dei.26.E.in fine.
Qd' nos credim⁹ factū de christo bocantiqui credebant futurū.11.Z.16.H.22.V.24.G.in fine.H.40.G.
Vtrū gētes potuerunt credere nisi iudæi nō credidissent.16.R.17.G.H.
Credibiliū triplex differētia.23.H.
Si crimen ē ꝓpriū nescire crimē alienum: Cri nullus loc⁹ innocētiæ reseruat'.10.S.
Crimē alienū & incognitū n̄ grauat.42.P
Cryspinus iudicat⁹ bæretic⁹ ad cæsarem appellat.18.Q.42.E.in fine.
Tūc cruciat' caro cū mēbra mortificant'. Cru
Quæ est crux quā dn̄s portari (32.X. iubet.9.B.32.X.
Crucis latitudo:longitudo:altitudo:& ꝓfūdū q̄ sit.31.F.32.X.33.D.34.C.D.O.
Vtrū cupi an cupiri sit modus infinitiuus Cu
Cucurbita qd sit & qd figurat (39.M.i fi. 4.B.C.S.5.M.12.L.
Cupidus aiam suā uenalē habet ꝓ quā cupit & deū deridet.29.P.
Cupiditas nō est sine supbia:& quales facit homies.29.H.
Cupiditas est cōtraria deo.Ibidem.
Cupiditates qb⁹ mūdus diligit' uincendæ
Cupiditates cum uincunt' (sūt.18.Z.
tūc finiunt' necessitates.19.B.
Cupiditati nō semp ē obediēdū.28.S.
Curam sibi denegat qui medico causā nō publicat.45.B.
Curiositas multoꝝ mētes p̄mit.14.Y.
DE Damaso epo portuēsi.47.F. Da
d Neminē dānat de⁹ nisi æquissima ueritate & neminē liberat a dānatione nisi gratuita misericordia.26.K.L. 27.D.E.F.
Q̄ n̄ dānat bonā naturā quā cōdidit:sed iniqtatē quā iprobat.26.N.i me.27.G.
De Darete philosopho.4.E.circa fi.I.
Dauid gerit figurā christi.32.&. in fine.
Dauid opilio parcendo inimicis obtinuit regnum.45.F.

Annotatio

De Homo debet seipsum deo ut beatus sit a quo accepit ut sit.9.Y.
Debita dicuntur peccata.14.L.
Oib⁹ debem⁹ dilectionē :quæ tāto ampli⁹ debeē:quāto plus reddit.17.X.36.H.
Debitū qđ pluribus debeē maius est eo q̄ qđ uni uel paucis.36.K.
Debitū scd'm iusticiæ ordinē pri⁹ redden dū est:deinde si placet aliqd donādū.36.I
Decēs & indecēs differunt.1.&.
Defensoris officiū est.14.K.
Qđ delectat ꝓdesse creditē etiā si nocet.
Delectatio carnis aiam sordi/ (28.S.
dat & grauat: sed delectatio dei purificat & subleuat.32.R.
Cōtra delitiose uiuētes exēpla.48.M.O
Demistocles philosoph⁹ nō curauit indo ctus reputari:cum canere in epulis neruis recusaret:cum tn̄ rempublicam ex parua magnā facere nouerat.15.C.in fine.
Demetrias uirgo ex domestica gloria et quadam comparatiōe sui generis uiris ac magistratib⁹ præferē.37.M.44.G.
De Democrito philosopho & de ei⁹ opi/ nione.15.C.circa finē.I.M.N.O.
Dæmones quomodo inferant cogitatio/ nes & somnia.31.S,T.
Dæmones grauissime impugnāt moritu/ ros:& q̄ terribilis sit eoꝝ aspect⁹.47.I.M
Desperare nō debem⁹ de alicuius corre/ ctione q̄diu est in hac uita.46.M.
Detractio fornicatio est aiæ.29.R.
Detractor & detractiōes libēter audiēs in aia moritē:& diabolū i ligua portat.29.N.
Detractio non minus fugiēda est auribus q̄ lingua.37.R.in medio.
Ex detractiōe tria mala ꝓueniūt.36.P.
Contra detractores clericoꝝ & religioso rum:ubi si unum malū uiderint omnes ta les iudicāt.36.Q.R.
Detractores comparantur canibus lingē tibus uulnera.36.Q.
De⁹ oib⁹ religionib⁹ cōe nomē est.9.M.
Diuinitas a spiritalibus cogitari pōt non effari.39.H.I.in fine.
Deus quid sit aut qualis non cognoscitur nisi p speculū in ænigmate.47.N.
Hoc est deo esse qđ est itelligere:uel si qd aliud de dei natura dicit.25.S.
Q̄ de⁹ nō sit corp⁹ sed spūs.31.L.N.
Deum corporeū & formā corpoream ha bere aut aerem uel ipsam mentē esse qui/ dam putabant.15.I.
Deū nō reb⁹ corpalib⁹ nec corpaliū rerū imaginib⁹ silem credere debemus.21.I.
Deus nō ē cōpositⁿ ex minutissimis & la/ bētib⁹ imaginib⁹ ut qdā phi estimauerūt alias nō eēt sempiternus.15.M.N.O.
Q̄ de⁹ sit incōuertibilis & incōmutabilis In deo sunt cūcta bona quæ de/ (30.&. siderari possunt.29.C.
Deū bonum iustū & omnipotentē dubi/ tare dementis est.6.V.
Q̄ sit infinitus.15.K.
Q̄ ubiq; sit præsens.15.S.T.
Cauēdū ē in xpō ne ita diuinitatē astrua/ m⁹ hois ut ueritatē corpis auferam⁹.15.T
Non est aūt consequens ut qđ in deo est: ita sit ubiq; ut deus.15.T.circa finē.
Q̄ aliter deus ē in christo :& christ⁹ i deo q̄ de⁹ in nobis:uel nos in deo.Ibidē
Deus ita dicitur unus ut trinus in ꝓsonis intelligatur.18.E.F.
Quō tres nō duo : aut tres sed un⁹ deus: dicūt :exēplis ostendit & auctoritatibus 43.I.S.in fine.44.D.
Quō tres ꝓsonæ unus deus est nō pueri/ li animositate: sed pacifica scripturarū in/ quisitione reperit.43.L.
De scripturis quæ unum deum in trib⁹ p/ sonis testant.43.M.
Qđ de uno deo dicit nihil ꝓhibet de pa/ tre & filio & spūsancto dici.Ibidem
Simul secum unū est qđ scd'm incōmuta/ bilē oino substātiā i trinitate de⁹ ē.44.A
Deus sine labore regit:& sine onere con/ tinet mundū.15.X.
Dij nō sunt colendi ꝓpter bona tēporalia Dij
quæ præstare nō possunt.2.L.M.
Dij non sūt mēbra uni⁹ magni & ueri dei.
Dij nō sunt colēdi ꝓpt (9.M.et.O.i fi.
fœlicitatē præsentis uitæ:neq; ꝓpter uitā post mortem.25.O.
Deos sp fuisse & ad liberandos cultores suos ubiq; ualuisse qdā dicūt:sed ꝓuarie/ tate reꝝ tēpoꝝ & locoꝝ sibi uoluisse ser/
Dij falsi sunt præuaricatores (uiri.33.Y.
angeli:& cur diuinos bonores expetunt 32.B.D.
Plus ualet imitari exēpla clarissimorū ui/ rorū q̄ falsoꝝ deoꝝ.46.I.
Dij q̄ turpib⁹ placāt obsequijs.Ibidem.
Deorum & dearum plura nomina recitā tur.9.M.P.

b

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

Et si sunt qui dicãtur dij i cælo & in terra: exponitur. 43. M.

Dia Diabolus quõ dicatur ptãs tenebraꝝ: & princeps ptãtis aeris. 27. X. Y. 30. H.
Diabolꝰ cur cõpaꝫ aquiloni. 33. ?
Diabolus quid sit. 30. I.
Quõ dicit̃ pater mendacij. Ibidem.
Diabolꝰ p tria seducit boiem. 36. P. et. Q.
Cur primũ boiem detecit. 30. I.
Diabolꝰ sic supaꝫ. 30. H. 38. Σ. &.
Diabolꝰ sp cõtraria suadet christo. 29. H.
Q̃ sit crudelis exactor. 30. I. in medio.
Q̃ sit iniquoꝝ accusator. 30. K.

Dies Dies passionis xpi cur nõ ad eundẽ redit anni diẽ sicut dies natiuitatis. 32. B. H.
Quomodo aliqd dicatur illo die fieri ꝓpt̃ sacramẽti celebrationẽ: qt̃ tñ non illo die sed olim factũ esse cõstat. 5. &.
De mysterio diei dñicæ. 32. Q.
Dies septimꝰ cur ñ habuit uesperã. Ibidẽ
Dies septimꝰ cur solus sanctificatur. 32. R.
Dies dñica non ex sabbato iudæorũ: sed ex resurrectiõe dñi cœpit habere festiuitatẽ: & cur octaua. 32. V.
Dies dñica præponit̃ sabbato fide resurrectionis: nõ cõsuetudine refectiõis. 23. T
Dies iudicij timẽdus ẽ & sperãdus. 38. C.
Dies domini quomodo dicatur lõge esse aut ꝓpe. 19. ϗ.
Dies nouissimꝰ i quo quẽq; inuenerit suꝰ: in hoc cõꝓbendet eũ mũdi nouissimꝰ. 20. A
Dies dñi cur furi cõpetur. 20. D.
Nisi fuissent breuiati dies illi nõ fieret salua oĩs caro: exponit̃. 19. Y. et. 20. K. P. Q
Dies nouissimi quomodo leguntur fuisse tẽporibus apl̃oꝝ. 20. N.
Dies ideo mali dicuntur. 20. Q.
Dies significat ꝑsperitatẽ. 33. K.

Dil Diliges dñm deũ tuũ, ex toto corde &c: exponitur. 3. R. 5. N. 28. &.
In dilectiõe dei nullꝰ modus imponit̃: qa ipse modus est sine modo. 8. T. in fine.
Deus præcipue est diligendus: quia nihil melius eo: cui si aliquid præponimus uel æquamus nosipsos diligere nescimꝰ. 14. B
Parum diligit deũ q nõ ab illo sed a seipso bonum se arbitratur. 34. P.
Diligentibus deũ omnia coopantur in bonum: exponitur. 40. E.
Plus diligẽdus ẽ xps q̃ parẽtes. 29. K.
Cum præcipit̃ ut hõ diligat deũ: seipsum & ꝓximum: non tñ ex hoc tria præcepta sed duo data sunt. 14. B. in medio
Deus non uult uerbis diligi: sed corde puro & opibus iustis. 29. M.
Qui christo credit non diligit infimũ: nõ superbit in medio: sed summo totꝰ inhæret. 17. Y.
Deũ diligimꝰ ꝓpt̃ se & ꝓximos sicut nos si eos ad sil̃em dilectionẽ ꝓducimꝰ. 34. X.
Quẽadmodũ debet homo diligere ꝓximũ sicut seipsum. 14. B. in fine.
Dilectio ꝓximi sic ꝓbatur. 30. B.
Dilectio ꝓximi trãquillat cor: sed odium ꝑturbat. 29. L.
Non carnalem: sed spiritalẽ debemus habere dilectionẽ. 28. T. in fine.
Dilectio facit cõmune qd̃ ꝓpriũ est. 8. Σ.
Dilectio dum impenditur & redditur adhuc debetur. 36. H. I. 17. X.
Quibus debetur dilectio: & si nõ ex mutua charitate tñ ꝓ cõitate naturæ. 34. V. in fi.
Malos odisse quia mali sunt facile est: sed rarum & pium eosdem diligere quia homines sunt. 14. F.
Sic diligendi sunt mali ut nõ sint mali: sed ut sanẽtur ægroti. 14. L. in fine.
De dilectione inimicoꝝ. 14. G. 18. ϗ.
Inimicum non diligimus nisi uelimus eũ esse bonum. 17. X.
Dilectio fortis ẽ ut mors: exponit̃. 7. M.
Diluuiũ significat baptismũ & iudiciũ extremum. 25. A. B.

Dim Qui non uult dimittere ꝓximo suo non sperat orationis suæ effectum. 28. T.

Dio Dioscorus archibeater q̃ miraculose ad fidem cõuertitur. 18. K.

Dis Ad discendum nulla ætas abundat. 1. B.
Contra eos qui ad discendũ (6. G. 7. Y. rapiũt̃ non nisi ut laudentur: uel ne uituperentur. 14. X. Y. Z. &.
De disciplina claustralium i incessu: habitu & motibus. 28. O.
De discordiæ malo. 28. I. K. 4. M.
Discordiæ nunq̃ sunt amandæ licet quandoq; ex charitate nascãtur & charitatem ꝓbent. 22. K.
Dispẽsatores multi sunt tam boni q̃ mali per quorũ ministeriũ ꝓuenitur ad æternam salutem. 36. X. in medio.
Disputans de deo animꝰ debet esse serenior. 43. X.
Vtꝝ diues baptiçatus potest intrare regnum dei nisi omnia uenderit: aut si ei pro-

deſt ſi ex ipſis diuitijs mãdata fecerit.22. L.in medio.⁊.27.L.M.

Di Vtꝛ antiqui diuites:qa hoc præceptũ de uẽdẽdis diuitijs nõ acceperãt obligabãt. Q⁹ diuites ſine illa pfectiõe ſi man (23.A data ſeruauerint ad uitã æternã pueniãt: euãgelicis & aplicis ꝓbatur auctoritatib⁹ 23.A.in medio.B.

Q⁹ apl's præcipit diuitib⁹ ſæculi nõ eſt cõ/ trarium euangelio.23.B.C.

Diuites iuſti nõ ſedebũt cũ chriſto iudica turi:ſed ſtabunt ad dexterã miſericordit' iudicandi.23.G.

Diuites ſp latronis imaginãtur occurſum Illi ſũt ditiores q fuerint i ſuſtinẽ/ (37.Σ. da parcitate fortiores.28.N.in fi.

Diuites terræ dicunt' ſupbi.34.E.

Diuitiæ pl⁹ excruciãt adeptæ timore amiſ ſiõis: q̃ cõcupitæ adeptiõis ardore.34.Q

In diuitijs nihil quærẽdũ ẽ niſi itegra cor/ poris ualitudo.34.R.

Sufficiẽtia diuitiaꝝ tunc non incõuenien ter appetit'.34.V.35.B.

Diuitiæ ſũt ſemꝑ incertæ.35.K.

Diuitiæ generãt delitias:& ideo ſũt fugi/

Diuitiæ & ſi nullo eripiũt' (endæ.34.R caſu certe morte pdũt'.38.B.

Diuitiæ ſi diligunt' ibi ſeruetur ubi perire non poſſunt.9.X.

Diuitias cõtemnere & pauperib⁹ eroga/ re nõ ẽ uirtutis bũanæ ſed gr̃æ dei.23.B.

Diuites huius ſæculi contemptores finita diuitiaꝝ cupiditate ditiores fiunt.34.Q.

Aliud eſt diuitias dimittere pro chriſto & aliud uendere.23.D.

Diuitiæ ꝓ chriſto dimittendæ ſunt ne de ſeratur chriſtus ſi neceſſitatis articul⁹ im/ minet.23.E.F.

Fideli tot⁹ mũdus diuitiaꝝ eſt.23.E.

Diuitias multas dimittit q adeptas cũ uo/ luntate habendi dimittit.23.I.

Diuitias philoſophi poſuerunt in reb⁹ in/ telligibilib⁹:& egeſtatẽ in ſẽſibilib⁹.39.L.

Quæ ſint ueræ diuitiæ.29.D.

Diuitiæ ſpiritales dona ſũt dei.38.F.G.

Diu nõ eſt q̃d tpe finit'.38.B.

Doc A quocũq; uerum docetur illo donãte di citur q eſt ipſa ueritas.6.N.in fine.

Deus docet intrinſecus ꝓ ſemetipſum q̃d per miniſtros ſuos exterius rerum ſignis admonet.35.⁊.36.E.

Sæpe officium impertiendi meritum eſt accipiendi.36.D.in fine.

Docẽtem nõ ſolũ oportet docere ſuauit' ſed ettã terrere ſalubrit'.10.I.i fi.K.13.B.

In docendo cauendũ eſt ſupbiæ uitiũ:q̃d in diſcẽdo non ita eſt.36.E.

Doctores diuinoꝝ eloquioꝝ ſũt honorã/ di nõ temere arguẽdi.31.P.30.Σ.&.

Q⁹ ex doctorũ dictis quorũlibet cõtra di/ uina teſtimonia nõ ſint colligẽdæ calum/ niæ.11.F.

Doctores debent ſua ſcripta corrigere in q̃bus errauerint.2.R.S.3.E.G.4.M.

De doctorum iudicare ſentẽtijs & alter̃ alteri præponere ꝑiculoſũ ẽ.19.Σ.i me.

Doctor nõ debet plures omittere & uni⁹ deſeruire uoluntati.14.Y.

Doctor eccleſiaſticus nõ indiget noſſe er/ rores uel ſentẽtias philoſophoꝝ:nec ſi ta lia neſciat erubeſcere.14.Z.&.15.C.

Doctor ut doceat nõ debet optare alioꝝ ignorantiã.36.E.

Quid interſit inter doctores & paſtores. 16.Q.in fine.17.D.

Ois doctrina utilis & ſalutaris in duobus præceptis cõtinet' charitatis.1.R.et.5.N.

Quicquid doctrinæ ueritatis aduerſatur inſanũ eſt & hæreticũ.16.S.

Vtrũ doctrina chriſtiana morib⁹ reipubli cæ cõueniat.1.T.in medio.X.et.2.C.

In doctrina chriſtiana nihil reipublicæ cõ trariari ſed potius conuenire auctoritate ſcripturaꝝ & ꝓboꝝ ꝓbat'.2.D.E.F.G.I.

Doctrina cõſtans mutato præcepto non mutat inſtructionẽ.1.Z.in medio.

Q⁹ multæ ſint doctrinæ ſi tñ doctrinæ di/ cendæ ſint ſupfluæ & noxiæ.5.N.

Dol Vtꝛ dolere poſſit aliquis recte de aliquo q̃d nõ pfecte cognoſcit.7.&.

Dom Vnus domin⁹ Ieſus chriſtus ꝑ quem oia: exponitur.43.M.

Don Donatus nomẽ eſt afrũ.41.O.

De donato maſculitano:marino: & cala/ menſi.42.A.

De Donato diacono rebaptiçato.40.S.

De Donato & eius fratre q monaſticã ui/ tã reliquerũt.19.O.

Donato ꝓconſuli Auguſtinus ut donati/ ſtas inimicos eccleſiæ ab ſceleratis auſib⁹ ſtricte coerceat:nõ tñ occidat.35.X.

Donatũ ꝓcõſulẽ in adminiſtratiõe & uir/ tute ab oĩbus cõmẽdatũ:hortat' ne uulgi laudib⁹ corrumpat'.35.Y.

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

De Donato epo hæresiarcha. 43. A. i me. F. in fine. G. 42. F. G. Σ. et. 43. A.
Q̃ps Donati apud carthaginem primo maiorini dicebaṫ. 38. L.
Donatistæ a donato hæresiarcha dicunṫ: & de eoꝝ crudelitate. 30. P. Σ. 33. Q.
Donatistæ uocãṫ machariani. 40. &. i fi.
Donatistæ qd ꝓprie (43. N. O. Σ. 46. P credãt: uel a fide uera discredãt. 32. O. P.
Ad donatistas laicos scribit epl'am. 40. T
Ad laicos donatistas admonitio ut ad unitatem ecclesiæ redeãt. 42. D. &.
Ad primarios donatistaꝝ scribit lr̃as qb⁹ illi respõdere noluerũt. 40. ϑ.
Ad donatistas ex cõcilio cirtẽsi. 39. N.
Donatistæ cur se ab unitate eccl'iæ diuise/
Donatistæ pri⁹ ipatoꝝ implo (rũt. 32. Q
rãt auxilium qd̃ catholicis cõtra eos fieri debere denegant. 32. R.
Q̃ donatistas cõuersæ sint leges ipiales sicut i accusatores Danielis leones: nisi ꝙ leges eis ꝓsint quæ uidenṫ esse aduersæ. 32. S. T. qd̃ ꝓbaṫ exẽplis. 38. O.
Donatistæ sibi fallaciter quærũt martyrij gloriã cũ psecutionẽ patiũṫ. 32. V. X. Y.
De donatistaꝝ nimia crudelitate: uel in se uel i alios: q̃ merito erat legib⁹ coercẽda.
Quõ leges pecuniales cõ (32. Y. Z. &. ϑ. tra oẽs hæreticos ꝓmulgatas specialiṫ in donatistaꝝ seueritatẽ catholici ferri precanṫ ipatorẽ: sed miscd̃ia dei nõ obtinue/
Donatistæ incredibiles (rũt. 33. E. 38. Q. cædes exercẽt in epm uagiensem: ob qd̃ accusati impator maluit eoꝝ errorẽ oino corrigere: q̃ tãtũmodo sæuiẽdi auferre licentiã. 33. E. i fi. F. 38. P. Q. 35. L. Z.
Q̃ plures donatistarum post datas leges cognoscẽtes distantiã erroris & ueritatis ad unitatẽ eccl'iæ redierũt: alij simulando cõmunicauerũt: uel ꝓpter eoꝝ paucitatẽ ptinaces latuerũt: ꝙ quoꝝ cõuersione catholici clerici horrẽda perpessi sunt. 33. G.
Donatistæ qd̃ catholicis faci/ (35. &. ciũt sibi nõ imputant: & qd̃ sibi faciũt catholicis imputãt. 33. H. 38. R. 46. Q.
Donatistæ præscisi sũt ab unitate eccl'iæ.
Inter donatistas & Cecilianũ iu/ (33. N. dicãtes ẽtiã si extra ecclesiam ordinati in suis honorib⁹ recipi censuerũt. 33. Q.
Donatistæ frustrare nituṫ disputationẽ inṫ se & catholicos: qa suã ptem malã sciebant: ob qd̃ danṫ exceptores utrisq; partibus. 39. O.
Donatistæ gloriantṫ maiores suos Cecilianũ epm accusasse apud impatorẽ. 39. R.
Dormire ꝓ mori ponitur. 34. R. Dor
Ebrietas quãta mala facit. 29. S. i fi. Eb
Ebrietates & comessatiões ita a q/busdã licite putãṫ: ut etiã in bono rẽ martyrũ & solatia mortuoꝝ sup eorũ sepulchra celebrentur. 37. ϑ.
Q̃ ecclesia sit unica. 33. V. Ec
Ecclesia ꝙ sit una etiã hæretici ꝓfitentur.
Q̃ uniuersæ ecclesiæ septenario (39. P. numero cõmẽdantur. 40. &. in medio.
Ecclesiam catholicam nulli licet ignorare
Ecclesia cõpaṫ ciuitati supra mõ (42. Σ. tẽ positæ quæ abscõdi nõ põt. 42. Z.
Ecclesia solis: lunæ: stellarũ & nubis noie appellaṫ. 20. X. 32. N. 20. Y.
Ecclesia diciṫ regina. 22. A. in fine. B.
Ecclesia est spiritalis mater fideliũ: & præ carnalib⁹ matrib⁹ parit: nutrit &c. 8. ϑ.
Pro ecclesia toto orbe diffusa meli⁹ inter/ ꝓtaṫ: mons sion: latera aqlonis: ciuitas regis magni: q̃ ꝓ ꝓte donati q̃ in sola africa est: ubi pascis: ubi cubas i meridie. 33. A.
Ecclesiã christi nõ in aliqua mũdi ꝑte: sed toto orbe diffũdi testimonijs scripturarũ ꝓbaṫ. 30. Σ. 32. P. 40. &. 42. L. &.
Ecclesiã i oĩb⁹ gentib⁹ diffundi: ex ei⁹ nois interptatione qua catholica diciṫ ꝓbatur
Cõuincit dicentes ideo apud se (30. ϑ. esse ecclesiã christi: quia numero pauciores sint & iustiores. 33. B. O.
Ecclesiã catholicã paruã in maloꝝ cõparatione: non tamen paruã toto orbe inter tot malos diffusam ostẽdiṫ. 33. C.
Ecclesia mixtim instar sagena euangelica bonos & malos trahit. 33. E.
Ecclesia i terris nõ amittit nisi malos: & in cælũ nõ admittit nisi bonos. 43. L. in fine.
Ecclesia non ideo perit: quia sacramenta cum malis cõmunia habet: ꝓbaṫ ex dictis Cypriani martyris. 33. G. H. I.
Si aliam ecclesiam q̃ quæ scd̃m euangeliũ toto orbe diffunditur etiam angel⁹ prædicaret: nõ est audiẽdus. 43. &.
Eccl'ia adhuc habet quo crescat: & ꝙ nulla relinquitur insula ubi nõ sit eccl'ia christi. 20. &. 22. A. in fine. B.
Ecclesiam christi calũniatores in diuinis libris nolunt agnoscere: cum ipsum christũ præter scripturas nesciant. 32. P.

Annotatio

Ecclesia christi nõ litigiosis opinionib⁹ fingitur: sed diuinis attestationib⁹ in toto orbe comprobatur. 12. Q.
Ecclesiã suã xps p scripturæ sãctæ & apl'orũ arce & ueræ spiritalis uitæ doctores inuictæ rõnis apparatib⁹ armauit. 15. P.
Extra eccl'iæ unitatẽ nullũ opus bonũ est meritoriũ æternæ salutis. 13. N. 18. R.
Qui ab hac ecclesia sepat' quantũlibet bñ uixerit dãnatur. 42. Σ.
Qui ab eccl'ia põscindit' spm̃ iusticiæ nõ ba (bet. 13. N. S.
Ecclesia ob uni⁹ culpã nõ est derelinquenda. 39. Q.
Ab ecclesia multi sepant' in morte q i uita p sacrõ⁹ cõionẽ uidebãt' cõiũcti. 16. &.
Ecclesia dei multa tolerat & tñ quæ sũt cõtra fidem aut bonos mores: nec tacet: nec approbat: nec facit. 33. A. in fine.
Eccl'ia tota facit qd' i singul' suis sãctis facit
Vtr⁹ eccl'ia contra psecutores pos (s. X.
sit postulare auxiliũ principũ. 12. R. 13. F.
Vtrum sit uera ecclesia christi quæ psecutiones patiatur. 12. X. 41. N. P.
Eccl'ia cõtra psecutores iuste iuocat principes sæculares. 12. Y. Z. &. 9. 35. A. 42. F.
Cur hoc i eccl'ia primitiua non legit' factũ
Ecclesiæ duo sũt tpa: unũ quo ba (13. A.
buit aduersarios principes mũdi: aliud in quo habuit eos defensores: exẽplo regis Nabuchodonosor. 10. O. 12. T. 13. A.
Ecclesia iuste cogit pditos suos filios per principes: probat' auctoritate & ratione.
Eccl'ia p scismata & hæreses (13. B. C. D
perçuntib⁹ pie cõsueuit subuenire. 13. P.
Ecclesia salutẽ omniũ materna (18. R.
charitate ꝓcurat. 42. R.
Eccl'ia non denegat pœnitẽtib⁹ medicinã salutis. 23. V. 24. A. M. et. 39. T.
Ecclesia tolerat malos quos emẽdare nõ
Ecclesia tolerat bonos (põt. 18. V. 42. D.
& malos. 23. I. in fine. R. 43. L. in fine.
Ecclesia non reddit malum pro malo: nec passiones martyrũ uindicat. 40. R. V. Y.
Ecclesia qñ nõ habebit macu (46. K. L
lã aut rugã. 13. L. 16. D. 22. L. in fi. 23. R.
Medium ecclesiæ qd sit. 33. V.
Eccl'iæ romanæ auctoritas ꝓbat'. 23. L. i fi.
Q⁹ ab illa cũctæ ecclesiæ uelut de fonte ꝓcedunt: nec aliquid diffiniunt qd' non prius ad ei⁹ noticiã puenerit. 23. P. Z.
Vtrum ecclesiæ conuenit intercedere ꝓ reis. 14. D. E.
Eccl'ia ideo iteruenit ꝓ reis. 14. F. et. 53. X
Ecclesia hoc nõ facit ex debito religionis sed ex officio pietatis: sicut cũ orat iubet orare ꝓ inimicis. 14. G.
Ecclesia criminosos liberatos a iudiciaria potestate: ideo a cõmunione sacri altaris remouet. Ibidẽ in fine.
Vtrum ab ecclesia trabẽdi sint q ꝑ euangelium ꝓiurant. 19. M.
Res ecclesiæ nõ sunt prælatorum sed pauperum. 13. K.
Ecclesiæ noie populi q in ea continentur intelliguntur. 40. M. circa finẽ.
Eclypsis solis tpe passionis christi non fuit naturalis sed mirabilis. 20. S.
Eclypsis lunæ sic causatur: & certis rationibus prædicit'. 32. L.
Edent paupes & saturabunt' & laudabũt Ed
&c̃. exponit'. 34. B. C. D. E.
Edificare supra petrã quid sit. 9. Σ.
Fit tãq̃ ægrotus q ægroto mistrat. 3. F. V. Eg
Elemẽtor⁹ q̃ttuor ꝓprietates. 1. G. El
Elemosyna ꝓdest post uitã præsentẽ: ꝓbatur exemplo notabili. 25. G.
Cur elemosynis & alijs pijs op⁹ib⁹ est libẽter insistendũ. 36. T. in medio.
Elemosynis nostris non indiget de⁹ sed p illas nos ꝑticipes regni cælor⁹ facit. 29. &.
Elemosyna superba cõtemnitur. 28. L.
Elemosyna facienda est scd'm cuiusq⁹ substantiã: non tamen de male acquisitis. 29.
Elemosyna fieri potest de ma (P. in fine.
le acquisitis. 14. T.
Elemosyna non ẽ quæ fit de prædis mortuor⁹: & rapinis paupe⁹. 30. D.
Cõtra eos q ꝓ elemosynas putant se uelle deũ placare dũ peccant. Ibidem.
Elemosyna nõ ꝓdest uitã infœliciter agẽtibus. 22. M. in fine.
Vtrũ elemosynã facere põt uxor sine cõsensu uiri sui. 45. X.
Elemosynam sic facere potest ut nec sibi nec suis quibus ꝓuidere habet necessaria subtrahat. 45. Y.
Electio dei in prædestinatiõe est p gratiã nõ p meritũ. 26. P. 27. C.
Q⁹ nõ eligit scd'm merita præcedẽtia: uel ꝓpter opa bona futura. Ibidẽ. et. Q. 27. E
Quidã sunt dilecti anteq̃ electi. 17. G. H.
Qui eligit diuitem paupere doctiore aut sanctiore cõtẽpto: grauiter peccat. 7. R.
Eligi nõ possunt ad melius q facti fuerint

deteriores.j9.O.
Electi ad ecclesiastica officia: nō auide su/
scipere debēt:nec deside respuere.2j.B.
Eloquētiæ præceptum primum est pro/
nunciatio.j5.H.Q.
En De Entello pbo.4.E.circa finē.l.K.O.
Epi Epicurus nihil in rerum principijs præter
atomos ponit:quorum concursu mūdos
inumerabiles & animalia & ipsas animas
fieri dicit.j5.M.N.O.39.L.
Epicuri dicūt uoluptatem carnis sūmam
fœlicitatē.j5.C.D.E.F.G.
Epicurei nihil præter corporeum intelle/
xerunt.j5.L.M.
Epitaphium ꝓprie titulus est moriētium
non uiuentiū.3.D.in fine.O.
Episcoporum ordo sibi succedētiū cur sit
inquirendus.4j.&.9.
Episcopi officio nihil lætius & facili⁹ bomi
nibus & nihil damnabilius & miseri⁹deo si
pfunctorie agitur.39.C.48.N.
Episcopi officiū ē salutē hominib⁹ imper/
tiri:& ꝓ statu meliore causis adesse & ali/
orū delictis uenia mereri.46.K.
Episcopum non decet libros philosophi/
cos exponere.j4.Σ.j5.A.Q.
Episcopus utrum uiuens possit designare
sibi successorem.8.F.M.28.X.Y.
Episcopi sunt dispensatores reꝝ eccleśia/
sticaꝝ non dñi.j3.K.48.N.28.N.S.
Episcopatum quidam cogendi sunt susci/
pere.46.Q.
Episcopat⁹ securi⁹ fugit̄ q̄ appetit̄.48.N.
Epistolæ Augustini magnæ sunt nō quā/
titate sed rebus.j9.F.
Er Nō errat qui aliquid scit se nescire: sed cū
putat se scire qđ nescit.2j.A.
Sunt plura in quibus periculose erratur.
38.H.in fine.
Plerūq; dediscit errare cui nemo consen/
Nimis peruerse se amat qui (tit.24.A.
alios uult errare:ut error su⁹ lateat.2.R.
Vtꝝ cōueniat errata corrigere.2.R.S.
Ab errore ad ueritatem nemo sine pœni/
tentia transit.jj.Q.circa finem.
Error uitandus est quātū caueri p̄t.2j.A.
Erubescens corrigere errorē non erube/
scit ꝑmanere in errore.jj.Q.
De duplici erubescentia laudabili & uitu/
perabili.Ibidem.
Est Estimantib⁹ recte magis q̄ ei de quo uulg⁹
bene æstimat aliquid ex eo fœlicitatis ac/
cidit.35.Y.et.V.
Etas laudabil'sic cognoscit̄.j6.C.D.29.X Et
In tenera adhuc ætate facilius sanctæ con
uersationis usus inolescit.37.L.
Etates nostræ sic uariant̄ & sibi succedūt.
j.Σ.28.X.
Eternitas semp manet.j9.G.
Coæternū aliqd dicitur.43.9.
Eucharistiæ figura p̄cessit in māna.32.C. Eu
Eucharistia sacramētū ē unionis.37.F.
Q; ludæ primū tradidit eucharistiæ sacra
mentum.4j.Q.in fine.
Vtꝝ apostoli acceperint eucharistiā nō
dū baptiçati baptismo christi.4j.R.
Alij eucharistiā quotidie:alij certis dieb⁹
Vtrū eucharistia quoti/ (pcipiunt.32.B.
die an rarius sit sumēda.32.C.
Eucharistia tūc indigne sumit̄ si eo tpe ac/
cipiat qs quo debeat agere pniam.Ibidē.
Eucharistiæ pceptionē duo p̄cedere de/
bēt:cōfessio scilicet mūda & cōtritio uera
Vtꝝ in die cœnæ ante:an post (29.R.
refectionē offerenda sit.32.E.F.G.
Eucharistia cura ieiunis est sumēda cum
hoc nō ab ap̄lis factū ꝓbibetur.32.F.
Eucharistiæ institutio cur uno certo die p
annū cōmemoratur.32.G.
De eucharistiæ perceptiōe:uide exēplū
pulchrum.5.V.in medio.
De eucharistia exponit̄:Nisi manducaue
ritis carnē filij bois.27.I.K.
Eudoxiū abbatē & suos hortatur ut me/
mores sui & suoꝝ sint in orationib⁹.Et ut
officia ecclesiastica ita subeāt ut neq; aui/
da elatiōe affectasse neq; blādiēte desidia
respuere uideant̄.2j.B.
De Eunomiano arriano.j3.R.43.F.Y.
Euodij q̄stiones q̄ttuor ad Aug̃.24.Q.
Ad Euodium Augustin⁹ determinās du/
as quæstiones:scilicet de uerbis ap̄li Petri
& de anima christi.24.R.
Ad Euodium quomodo anima in corpo/
re uideat corporum similia sine corporeis
sensibus.25.F.K.
Ad Euodium utrum corp⁹ christi uideat
substantiā patris.25.M.N.
Ad Euodiū de trinitate & colūba in q̄ ap/
paruit spūssanctus.25.O.
De çelo Euodij i disputādo ꝓ fide catho/
lica & charitate.39.A.
Eusebi⁹ cremonēsis discipulus sancti Hie/
ronymi q̄n moriť.47.F.

Eusebius cremonēsis tres mortuos suſci/
tat.47.G.H.
Eusebi⁹ moritur⁹ horribilia uidit.47.I.
Eusebi⁹ post mortē claret miracul'.47.O
Eusebio iudici Augustin⁹: execrās facin⁹
cuiusdā iuuenis matrē,ppriā cædētis & in
ptem donati se trālferentis.42.S.
Quō legit' christū mortuis euangeliçasse
Vtꝛ euangelio nō audito (24.Z.25.E.
excusationē haberent.24.&.
Vtꝛ ideo euāgeliçatū sit eis ut iā mortui
credāt:qđ de christi ueritate credendū sit
Qꝛ euangeliū nō sit prædicatū (24.ϗ.
apud inferos ad factēdos fideles aut libe/
randos.25.A.24.&.
Quō p̄dicauit euāgeliū in carcere cōclu/
sis q quōdā nō crediderāt i dieb⁹ Noe:qa
illo tpe nōdū uenerat christus.25.C.
Si nos aut angel⁹ de cælo uobis euāgeliça
uerit præter id qđ accepist ϗ anathema sit
exponitur.43.&.
Euāgelistæ q ppric dicant'.16.P.17.D.
Euāgelistæ nō discordāt cū alius dicat qđ
alius tacet.20.O.30.Y.circa mediū.
Vtꝛ euangeliū christi ad oēs mūdi ptes
uenisse credendū sit.19.S.Σ.20.&.ϗ.
Ex Excōicādus nemo ē nisi p crimine.32.C.
Nemo excōicādus ē aut recōciliādus nisi
auctoritate epi.Ibidē.et.45.A.B.
Excōicatio p correctione delinquētis fe/
renda est.14.G.in fine.45.A.
Excōicatus ab hæreticis p facinore a ca/
tholicis nō ē recipiēdus.11.P.in fi.42.X.
Vtrum excōmunicari possit aliquis p de/
bitis.14.R.
Nō excōicatur fili⁹ p pctō p̄ris: aut uxor
p marito:aut seruus p dño.19.M.
Vtꝛ nat⁹ tpe excōicationis sit excōicat⁹
& nō baptiçandus nisi in mortis articulo.
Ibidem.
Vtꝛ aliqs sit excōicādus cū oi domo sua
aut familia.Ibidē.et.45.A.
Vtꝛ excōicari possit mortu⁹.12.Q.16.&
Exhortatiōis ordo.36.ϗ.
De Fabiola illustri fœmina.6.F.
Fa Facies dei sic intelligit'.31.O.
f Facies p mēte ponit'.45.P.
Nō fallam⁹ boies:nā deum fallere
nō ualemus.25.V.
Famā nr̄am nō debem⁹ ponere in ore bo
Famā populārē glo (minū.14.X.Z.&.
riāq nō esse i ore uulgi lætabilē:sed i reb⁹
ipsis:quæ si uulgo displiceāt ,pprio tñ ful/
gore ac pōdere nō imperitoꝝ cōmenda/
tione precios æ sunt.35.Y.
Familia sic ē regēda & admonēda.29.Q.
Vtꝛ omnis fantasia sit cū me/ (R.S.T
moria.19.E.
Ad fantasiā nō nisi corpale & tpale ptinēt
Vtꝛ fantasia a se poti⁹ q̄ a sensu (19.E.
imagines recipiat.Ibidē.
Fantasiaꝝ tria genera.19.H.
De fato:uide.32.O.
Cōtra faustū manichæū scripsit.5.C.
Fellis abundātia nos ad irā crebriorē sen/ Fe
De sancto Fœlice martyre (timus.31.V.
nolensi q miraculis claret.36.O.
Fœlicitas mūdi trāsitoria si diligit': æterna
fœlicitas nō reperitur.30.G.
Fœlicitas tpalis dei donū ē:nec aliūde spe
rāda nisi ab ipso:& æt'nā sperādā indicat.
Fœlicitas terrena etiā malis cōce (33.E.
dit':ne p magno a bonis putet'.33.H.N.
Ferrum p tribulatione & dolore ponitur
Fides intellectui aditū (16.X.Y.17.O. Fi
aperit:infidelitas claudit.1.P.in fine.
Fidei rōnes nō sūt reddēdæ nolētib⁹ cre/
Fides etiā reꝝ nōdū itellecta (dere.9.C
rū falsæ rōni præfert'.21.G.25.P.Q.
Fides habet oculos 'qbus uidet uerū esse
qđ nōdū uidet.21.G.
Fides ē p̄teritoꝝ & futuroꝝ.Et ē nec p̄te/
ritoꝝ nec futuroꝝ:sed æt'noꝝ: quæ ptim
uisibilia sūt partim inuisibilia.21.H.
Vtrū fides sit solū de inuisibilib⁹.30.T.V.
Fidei aliq̄ sūt necessaria quæ in uerbis alit'
sonāt q̄ inter ius cōtinēt.43.X.
Qꝛ sint inumerabiles q̄stiones q̄ nō sūt fi/
niēde añ fidē:ne finiat' uita sine fide.12.N
Vtꝛ fidei meritū p̄cedat gr̄a oronis.26.E
Fides nō nisi fidei spū (et.H.27.R.S.T
& ñ ex merito:sed ex miscd'ia dei accipit'.
Ante gratiā fidei nō ē (26.G.et.H.i fi.
meritū bois quo merito illā p̄cipiat: quia
ipsa meritū facit.26.l.27.T.
Vtrū fides mereat' gr̄am bñ opādi & iu/
Initiū fidei nō ē (stificationē.26.&.ϗ.
ex nobis sed ex deo.28.C.
Fides q̄ p dilectionē opat' gratis dat':oste/
Fides p̄ficit qđ (dit' auctoritatib⁹.26.F.
lex imperat.22.P.Q.38.L.
Sine fide catholica nullū op⁹ ualet.27.Y.
Fides uera nulli unq̄ boi defuit digno: &
cui defuerit dignus nō fuit.11.ϗ.

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

Vna est fides antiquorum patrum & nostra licet tempora sint uariata. jj. Σ. 22. V 24. G. in fine. H. 40. G. j6. H.
Idem ꝓbatur exemplis. jj. &.
Fides pia sine spe & charitate nõ ẽ. 2j. G.
Duodecim regulæ fidei catholicæ. 27. &
Fides catholica in quo magis (ꝯ. 28. A. consistat. 40. F. circa finẽ.
Ad sequendã fidem non potuit melio bomini consuli: q̃ ꝙ per hominẽ ab ipso uerbo susceptum ꝓsuaderetur salubriter credi qđ nõdũ prudẽter itelligi posset. j5. P.
Fides catholica discernitur a fide bũanorum placitoꝝ atq; pactorũ. 39. Σ. in fi.
Vnitas fidei nõ impedit diuersis obseruationibus ecclesiæ. 22. A. in fine.
Qui ueritate fidei catholicæ oñe impium & miserũ uincitur. 24. Q.
Fidem deserere q̃ malũ sit. 27. S.
Fidei minister est prædicator non dator. 26. E. 27. Y. Σ.
Cur fidem aliqui suscipiunt nõ in ea permansuri. 27. Σ. in fine.
Fides cõpatur pisci. 34. Y. in medio.
Fidem suã aliqs uidet in corde suo. 30. X.
Fig Res ueteris testamenti figuræ erãt futurorum. 25. B.
In una figura diuersæ res quãdoq; unum significant. Ibidem.
Fil Filius dei incõmutabilis & coæternus est patri. 25. T.
Filius non nisi alicuius patris filius dicitur
Filius non est pater aut spiritus. (43. K.
sanctus: sed tm̃ patris filio. j8. E. in fi. 25. R. 43. R. M. in fine.
Filius nõ est ex deo patre quemadmodũ creatura quã ex nihilo creauit: sed pater de substãtia sua coæternũ sibi genuit: qđ ꝓbatur exemplo. j8. F.
Filius non ideo est alterius substãtiæ q̃ pater: quia de patre deo est & ille de nullo.
Filius nõ sic accepit unde æqua- (j8. G.
lis eẽt quasi prius fuerit inæqualis: sed natus æqualis: sicut semper natꝰ: ita semper æqualis. j8. H.
Filius non est factus per seipsum nec factꝰ sed natus: quia omnia per ipsum facta sũt.
Filius totus est in patre & pater (39. H.
in filio. 44. A.
Filius est uerbum dei: ueritas & sapiẽtia: inuisibilis: incorruptibil': cãdor lucis æternæ: & semp nascitur. 43. P. ꝯ.
Quomodo scđm Salomonem deus legitur non habere filiũ: & habere filiũ. j2. H.
Filius nõ ideo maior ẽ patre: qa iste ueritas: ille uerus est. 43. O.
Solus filiꝰ assumplit humanam naturam in unitatem personæ in q̃ apparuit. 25. S.
Filius ante incarnationem iustis & impijs cõgruis sicut uoluit alloquebatur uisis. 25 C. 30. Z. in medio. 45. Q.
Filius assumens hominẽ mansit deus non ab homine consumptus est deus. j8. H. in fine. 25. S. in fine. 33. F. G. 43. N. in fine.
Filius non ita infusus est utero uirginis ex qua nasceretur ut curam gubernãdæ uniuersitatis amitteret. j. C. G.
Idem ꝓbatur exemplo. I. H.
Qui simul fuit totus in utero uirginis & in cælo. j. I.
Qui nullas ibi passus ẽ angustias scđm deitatem: sed corpꝰ sibi coaptauit. j. K.
Filius non accepit principium ex uirgine ut esset. 30. Z. &. in medio.
Qui accepit infirmitates nostras nõ iniquitates. 36. Σ.
Qui filiꝰ scđm deitatẽ nõ sit creatura. 32. S.
De filio multa in scripturis scđm formam dei & scđm formã serui indistincte dicun-
Filius est eiusdẽ substantiæ (tur. 43. H.
cũ patre & spiritusãcto in forma dei & minor in forma serui: qđ exemplis & auctoritatibus ꝓbatur. 43. I. ꝯ. j8. G.
Filius non ꝓ rapinã æqlis ẽ patri. 44. A.
Filius scđm susceptam formam minor est patre & spirituſancto & seipso: nec solum subditꝰ pri: sed etiã seruꝰ. j8. G. 44. E. i fi.
Eundẽ filiũ hominis quẽ & filiũ dei fatemur crucifixum. 43. L. in fine.
Filium hominis separare a filio dei fas nõ est. 43. O.
Filius dei naturalis & filij dei adoptiui sic differunt. j4. L. in medio. 33. F. G.
Vtq; filij dei possint dici nisi omnino fuerint absq; peccato effecti. 27. L. M.
Filioꝝ dei nomẽ cur tã sæpe in scripturis
Filij dei quõ dicãt (nobis iponit. 37. R.
nõdũ fideles: aut nõdũ baptiçati. j6. I.
Cur filij ꝓmissiõis ptinẽt ad Isaac. 33. Y. Σ
Quoties uolui cõgregare filios tuos &c.
Filius magis ẽ in ptate (exponit. 27. K
patris q̃ matris. 45. &. in fine.
Filij boni opa bona: filij nequã opa mala.
Fingere quid sit. j9. H. (j6. ꝯ. Fin

Annotatio

Qui fingit singulatim corda eorꝝ: exponitur. 40. K. in fine. M.
Finis actionū nō debet cōstitui i rebus cōmutabilibus: sed i bono incōmutabili qđ est deus. j4. Σ. &. ϗ. j5. D.
Finis i exordio actiōis cogitād⁹ est. 37. L.
Vtꝝ infinito pōt fieri additio. j5. K.
Infinitū q̄ rōne dicitur de re incorporea.
Fla Vtꝝ dei flatus ille in Adā idēipse (ibidē sit anima. 38. &.
Vtꝝ oēm flatū ex illo uno flatu sicut oīe corp⁹ hois ex uno corpe faciat de⁹. 40. L
Flo Florētinā ad scribēdū si q̄ ab eo scire cupiat hortaťr: & se ñ negaturꝝ polliceť. 36. D
For Vbi est forma dei nihil habet, prius min⁹ omnino natura. 44. A.
Informe diciť qđ formari pt̄. j5. E. in me.
Fornicatores sūt arguēdi. 35. S. T. (l. K.
Fortitudo imprudens: uel intemperans: uel iniusta esse non pōt. 7. H.
Fortitudini quid cōtrariatur. 7. I.
Fortitudo uera nō ē quæ nō habet uirtutem annexam. 7. K.
Fortunæ bona ueri sapientes nec timeri noluerūt: nec cupi an cupiri. 39. M. in fi.
Fra Framea gladius ē: & significat linguā pse/
Fre Qui freneticū li (cutoꝝ. 33. T. ante me. gat & lethargicū excitat: ambob⁹ molestus ē & ambos diligit. j0. K. 42. R.
Frenetici cur medicū nō requirūt. 22. O.
Fu Vtꝝ fugiri an fugi sit modus (42. R. infinitiuus. 39. M. in fine.
Fugere possūt clerici tpe psecutiōis ad loca munita: exēplo xp̄i & apl̄i qñ eorꝝ qsq; specialiter quæriť: dū tn̄ ab alijs q nō quærunť ecclesia nō deserať. 44. H.
Vtꝝ fugere pñt clerici dū sit cōmune periculum. 44. I.
Qui nō fugit cū possit ne deserat ministeriū xp̄i: maiorē fructū ĵnuenit q̄ q non, propter fratres sed, ppť se fugiēs cōprehensus nō negat xp̄m suscipitq; martyriū. Ibidē.
Fugere possūt dū nō fuerint, ppter quos maneāt: exēplo eporꝝ hispaniæ. 44. K.
Quæ fuga a domio iubetur aut arguitur.
Tunc fugiendū est cum nō (44. L. Q. fuerint qbus ministreť: aut quādo p alios ministraťr: probatur exemplis. 44. L.
Ex fuga clericorꝝ quāta mala proueniāt plebi: aut quæ bona consequātur ex eorꝝ præsentia. 44. L. in medio. M.
Fugere licet, p utilitate ecclesiæ ut se temporibus tranquilliorib⁹ seruent: dūmodo fuerint alij p quos ministeriū ecclesiasticū suppleaťr: qđ, probatur exemplis. 44. N.
Cum aliqui ideo utiliter fugiunt ut seruētur & populo post psecutionem sacramēta ministrēt: quis eorꝝ manere debeat ne fuga aut morte omniū ecclesia deseratur
Vtꝝ fugere debeāt clerici si (44. O. P soli psequātur. 44. O.
Fugere non debent clerici si cōmunis est psecutio cleri & plebis. Ibidem.
Vtꝝ cum non fugiant clerici sit deceptio plebis. 44. Q.
Fuga fœlix est quæ ad ueniā currit. 45. C
Furtum: uide Restitutio.
Ga Gabianus baptiçaťr & corde & ore habet gratiā quā pcepit. j8. K.
Gaio Augustin⁹ transmittit aliq̄ legēda ob suā flagrātissimā inqsitionē. 2j. F.
De Galla uidua nobilissima. 25. Σ.
De expositione epistolæ Pauli ad Galatas. 3. A. E. G.
Quō gaudioꝝ possit esse diuersitas sāctis quoꝝ causa est sol⁹ ipse deus. 47. L.
Gaudere cum sit bonū: in malo gaudere malum est & pctm̄: ac scelus abominabile gaudēdo reminiscī p̄terita peccata. 29. C
De quibus gaudere debeam⁹. 29. D.
Gaudium uitæ tēporālis aut mētis in quo consistat. 33. E.
Gaudiū beatoꝝ q̄le erit. 29. V. ϗ. et. 46. ϗ
De Genadio medico q rapiť i somnis &c.
Ge De Genethlio epō. 4j. R. in fine. (25. G.
Pater semp gignit. 43. P. in medio.
Si non generaret inuidus esset aut impotens. Ibidem.
De sua substantia genuit sibi æqualem perfectum sine tpe. 44. C. 43. ϗ.
Cum de⁹ sua bonitate in reb⁹ quæ nascūtur in tpe effecerit ut suæ substātiæ plena quælibet gignat: impie dicitur ipsum nō genuisse qđ ipse est. j8. G.
Quædā nō genita gignunt. jj. S. in fine
Sicut p primā generationē oēs ptinēt ad Adā: ita p scđam omnes ad xp̄m. 6. &. 22.
De duplici generatiōe carnali (S. T. V & spirituali. j4. E. F.
Cur generatio carnalis habeat qđ regeneratio spiritalis tollat. 26. S.
Generatio spiritalis more scripturarū adoptio dicitur ut distinguatur a generatione diuina. j4. L. in medio.
Generatio uentura quomodo annūciabitur domino. 34. G.

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

Gi De Gildone.4j.X.
Gl Gladij noie in scripturis' qd intelligat'.j6.
Gloriari debem⁹ in deo (X.Y.et.j7.O.
nõ in nobis.37.H.in medio.
Gl'iari nõ debẽt religiosi de parẽtũ digini/
tate ꝙ de pauperꝝ societate.28.L.37.V.
Gl'iæ btõꝝ describere aut intelligere mi/
minã pticulã impossibile ẽ :exemplo ꝓba
tur.46.?.
Gl'ia singulorꝝ ẽ gl'ia cũctorꝝ:& gloria cun/
ctorũ est singulorꝝ.47.D.
Gl'ia beatorꝝ ẽ æqlis & differẽs.47.L.
Go Gothi africã & romã deuastãt.j8.&.38.C
Gr Grãm dei sic qdã põdicãt (44.&.?.45.G
ut negẽt liberũ eẽ arbitriũ.jo.A.et.24.B
Gratiam dei necessariã eẽ libero arbitrio
hois:auctoritatib⁹,pbat'.jo.B.F.G.
Grã dei nullis operꝝ uel orationũ ul' fidei
meritis tradit' : nõ tñ ideo euacuat' meri/
De grã dei & libero (tũ.jo.B.i me.26.D
arbitrio difficillima qstio est:& qd pie cre
dẽdũ & sapiẽt' itelligẽdũ orãdũ ẽ.jo.C.
Qũ grã dei põdicat' necessaria ipsis uolũta/
tib⁹ hoim cõuertẽdis & conseruãdis:non
ideo deserẽda est bona uita.jo.G.
Sine grã dei hõ nõ ꝓt iplere mandata dei
22.L.i medio.N.Q.23.M.N.X.?.24.B
Grãe dei sũt inimici q credũt illã ñ (38.L.
necessariã ad salutẽ.22.O.P.24.B.23.T.
Grã nõ tollit uolũtatẽ sed iuuat.22.Q.R
Grã dei impossibilia possibilia facit.23.B.
Gratiã dei qdã asserũt esse legẽ:siue natu/
ralẽ:siue cõscriptam.23.M.
Gratiã dei nobis eẽ necessariã:rationib⁹ &
auctoritatib⁹,pbat'.Ibidẽ.et.R.S.
Gratiã dei nõ inanit' postulam⁹.23.N.Y.
Nullã gratiã dei cõsequũt':q sine illo eam
assequi posse cõfidũt.23.Q.25.&.in fine.
Q2 alia sit gratia & liberꝝ arbitrium:alia re
missio pctorꝝ:alia legis pceptũ.24.D.
Gratia differt a lege.24.E.
Gratia non est natura:sed q̃ saluat' natura
24.F.26.D.
Q2 grã dei dat' sine ullis merit̃ & sine ac/
ceptiõe psonarꝝ:ꝓbat' ex uerbis apli.26.
Gratia dei nõ oib⁹ dat':& qb⁹ (B.C.O.
nõ datur iusto dei iudicio nõ datur.26.E.
G.K.j7.H.in fine.O.
Gratiæ meritũ nõ præcessit fides:nec me/
ritũ orationis præcedit ut donum gratiæ
cõsequatur.26.G.H.27.V.
Inter gratiæ munera ipa oratio habet'.26
Ante gratiã nullũ ẽ meritũ (H.N.cir.fi.
hois quo pcipiat gratiã.26.I.
Gratia dei quõ dicat' uita æterna cũ ꝓ me
ritis reddatur.Ibidem.
Cur gratia recte beneq; uiuẽdi alijs datur
alijs negatur.26.K.
Cũ gratia liberat nihil iustũ inuenit in eo
quem liberat.26.L.M.N.
Nemo ab illo qd' originaliť trahit: nec ab
his q̃ ꝓpria uita uel itelligẽdo uel nolẽdo
itelligere cõmiserit liberat' & iustificat' ni/
Q2 gratia dei nõ scd'm (si grã dei.26.N
meritũ operꝝ psentiũ ul' futurorꝝ dat' :ex
duob⁹ geminis Iacob & Esau ostenditur.
26.P.Q.27.C.40.G.H.
Gratia nõ cõfert' ob merita parẽtũ.26.Q
Gratia dei p xpm oẽs a reatu primorꝝ pa/
rẽtũ trãsfert ad uitã:nõ solũ peccata delẽ/
do:sed etiã recte uiuendo.26.Z.
Opa ex gratia facta nõ frustrãt':qa opa ex
gratia nõ ex opib⁹ gratia.Ibidem
Homo priusq̃ gratia iustificet' nõ ẽ nisi ím
Vtꝝ gratiã bene opandi me (pius.26.&
reatur fides.Ibidem.
Gratia dei ꝑuenit omia merita quãtũcũq;
Cognoscere gratiã (sint pcedẽtia.27.A
dei gratis dari est ex gratia.Ibidem
Q2 indulgẽtior & maior ẽ gratia q̃ puulis
ut baptiçentur dat'.Ibidẽ in fine.27.B.
Gratia sic distinguit' a pœna.27.B.
Cũ gratia boi dat' nõ habet unde glorie'
& cum uindicta reddit' nõ habet cur iuste
querat'.Ibidem et.F.G.H.
Cũ p gratiã deus diligẽdo discernit quos
merita operꝝ nõ discernunt:non ideo est
Gratior est gratia ubi (iniquus.27.D.E.
iusta posset esse uindicta.27.D.
Gratia dei ad singulos act⁹ dat' non tñ ꝑm
merita nostra.27.L.M.in fi.Y.in fi.&.
Gratia nõ ita cõcedit': q̃si ad nõ peccandũ
forte & firmũ sit liberꝝ arbitriũ.27.N.
Gratia nõ ideo dat' ut qd' iubet' p liberꝝ ar
bitriũ facili⁹ possit impleri p gratiã.Ibidẽ.
Sine gratia dei hõ nõ potuit seruare natu
rã conditã:nec recupare amissã.27.O.i fi.
Per gratiã liberũ arbitriũ mouet' ad uera
credenda.27.P.R.S.
Gratia dei nihil iocundius est infirmis qua
sanãt': uel pigris qua excitant': uel nolẽti/
bus qua iuuantur.27.P.
Vtꝝ grã possit aliquid opari in hoie præ/
ter liberꝝ arbitriũ.27.R.
Q2 grã dei nõ cõsistit i libero arbitrio uel
in lege;aut doctrina.27.S.i fi.T.V.X.Y.

Annotatio

Gra præuenit uoluntatē bonā & dat ipsa merita: ꝓbatur uerbis psalmistæ.27.S.T
Gratia dei cōuertit cōtrarias uoluntates. Idē ꝓbat ex uerbis apli.27.X.Y. (27.V
Gratia nō est doctrina: sed facit prodesse doctrinam.27.Z.
Gratiam dei præuenire in boibus bonaꝝ uoluntatū merita & cor lapideū auferre: testimonijs ꝓbatur.28.B.C.
Gratia non est natura neq; doctrina.38.E
Deus gratia sua nō solum adiuuat ut sciamus quid sit agendum: sed ut amādo agamus qđ discēdo iam scim⁹.38.H.
Quæ ꝓ gratia pelagianistæ dicunt ita ambigua sunt ut possint referri ad naturam uel doctrinam: uel ad remissionem peccatorum.38.I.
Gratia christi antiquos iustos uiuere fecit ex fide.40.G.in medio.
Quid gratia gratis cōferat discat iustificatus a damnato: cum quo eadē iusticia fuerat ipse dānandus.40.H.
Gratia christi in ueteri testamēto latuit figuris obumbrantibus.33.E.F.
Omnis intentio gratiæ noui testamēti id agit ne simus ingrati.34.P.circa finē.
Meli⁹ est de paruo dei deo ipsi grās agere q̄ sibi agi uelle de magno.8.B.
Nihil breuius dici: nec lætius audiri: nec intelligi grandius: nec agi fructuosius pōt q̄ Deo gratias.39.P.
Quid melius & animo geramus & ore, ꝓmamus & calamo exprimam⁹ q̄ deo gratias. Ibidem.
Gratiarūactio ꝓ innumeris dei beneficijs.
Cum gratias deo dicimus nihil (30.R. agimus nisi ut nō in nobis sed in deo gloriemur.34.P.in fine.
Gu De Guidila seruo Bonifacij comitis fugi-
Gulā deponere eo diffi- (tiuo.45.C.D.
cili⁹ ē: quo ea uti dulcius est.37.Q.
Gulæ tēptatio ē sathanæ usitata ꝓ quā modicū suadet ut totū auferat.21.T.
De uitio gulæ: uide.28.N.29.S.
Ha Habitus clericoꝝ nō erit notabilis.
b Q. ali⁹ habit⁹ cōuenit cō (28.O.
iugatis q̄ uiduis & sāctimonialibus
Hānibal iuuenilit exultās Quin- (45.Σ
ti maximi patiētia sternit.4.G.
He De Heliano ꝓconsule africæ.38.N.39.S.
Helias monach⁹ sanct⁹ spū ꝓphe (42.G
tico claret & arcana uidet.48.O.

De hæresi
Apollinaristaꝝ.33.G.in fine
Arriana.32.O.
Anniana.6.B.
Cælestina.6.A.23.Y.
Cherinthi & hebionis.3.V.
Donatiana.32.O.
Manichæoꝝ.3.X.in fi.6.E.
Marcionis. Ibidem.
Mineoꝝ.3.V.
Nouaciana.28.D.G.
Pelagiana.27.L.M.
Prisilliana.6.E.M.25.Y.
Rogatiana.30.Σ.

Hæreses multæ & errores antiquæ reci-
Hæresis quæ negat pur- (tantur.35.C.
gatorij locū sic extinguit.47.G.H.N.
Hæresis sabiniana quæ duas i xp̄o asserit uolūtates sic extinguit.47.P.
Hæreses plures de christo.33.R.
Hæreses & scādala futura prædicta sūt ut inter inimicos erudiamur ac sic fides & dilectio nra possit esse ꝓbatior.32.P.
Nō sūt hæretici q nō sua audacia: sed aliorū seducūtur errore.40.?.
Hæretici cōpāt çiçanijs.42.&.i fi.46.P.
Hæretici præsciti sunt ab ecclesia sicut sarmentum a uite.42.Z.
Hæreti spiritū christi hr̄e nō pnt.33.N.S.
Hæreticorū q̄si regularis temeritas ē conari stabilissimā auctoritatē fundatissimæ ecclīæ rōnes noie ac pollicitatiōe supare.
Hæretici relicto fonte ueri- (35.P.in metatis dæmoniorū doctrinas & ꝓprias adinuentiones sequūt.36.S.
Hæreticū nō faciūt xp̄iana sacramēta sed
Hæresib⁹ pullulā- (praua dissentio.33.L.
tib⁹ celerit ē obuiādū sanādūq; ne longi⁹ execrād⁹ animis morb⁹ iserpat.23.Q.T.
Hæretici scđm çelū pares sunt iudæis: sed ꝓ animositate idolatras superāt.30.P.
Hæretici p ptātes ordiatas cohiberi pnt: ꝓbat ex multoꝝ correctiōe & emēdatiōe
Hæreticos (30.H.I.T.V.X.32.S.37.Q
cōpellere nō ē crudelitas sed pietas.30.K.
Idem ꝓbatur exemplis ueteris ac noui testamenti.30.L.M.N.33.A.B.C.D.
Hæretici a malo sunt ꝓhibendi & ad bonū cogendi.46.Q. Auctoritate ꝓbat.V.
Vtꝝ contra hæreticos eccliam petiuisse auxiliū principū inueniat in scripturis canonicis.30.Q.33.A.
Vtꝝ contra hæreticos uel scismaticos ab

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

impatore petendũ sit auxiliũ ut sua quisq; recuperet:non ut aliquem quo coerceaẽ Opinio sãcti Augustini q̃ (accuset.30.Q putabat nullũ hæreticum ut ad unitatẽ rediret cogendũ:sed uerbo aut ratione uincendum.30.V.33.E.
Cur hæretici ad unitatẽ redire cõtemnũt causæ reddũẽ: sed in oĩb⁹ illis terror legũ Hæretici cõpellẽdi sũt ad (ꝓfuit.30.X. unitatẽ:exemplo christi.33.B.C.D.
Cõtrã hæreticos ferẽ lex pecuniaria.33.E
Hæretici iniuste possidẽt res (38.P.Q. eccl'iæ: nec ideo catholici aliena rapiunt qa ab hæretic' ablata tenẽt.33.P.35.R.M
Hæretici corrigendi sunt ꝑ supplicia non necandi.35.X.
Hæretici cur obĳciũt catholic' ut ꝑ ptãtes terrenas ꝓsecutionẽ patiaẽt.43.C.
Hæretici cũ suis cædib⁹ catholicos uastare non pñt:ꝓprio suo exitio eos terrere credunt.32.Y.37.R.46.R.S.
Hæretici ꝓpter mortes crudeles q̃s sibiipsis inferunt qđ scripturæ testimonio fieri licere putant etiã suis fautorib⁹ detestabiles facti sunt.37.T.V.46.S.
Cur hæreticos catholici reuocare nitũẽ.
Cur ab hæresi reuer (33.L.32.P.46.Q tẽtes nõ iterãt sacramẽta.33.L.42.R.
Hæretici nõ quærũẽ a catholic' ut iniusti ꝑmaneant:sed ut de eorũ salute congaudeant.33.L.35.M.
Q̃ nõ recipiũẽ sine pœnitẽtia:nec iterãt baptismũ:sed recipiũt unitatem spũs:sine quo nullũ op⁹ bonum ꝓdest.33.N.37.S.
Hæretici catholici eẽ nõ icipiũt: (42.X nisi hæretici esse destiterint.42.R.37.S.
De bis q ab hæresi ficti aut coacti redeunt
Hæreticis abnegata pfidia (42.R.i me. pnia nõ negaẽ.23.V.Σ.24.A.M.N.
Hæretici utq̃ post abnegatã hæresim i ordinib⁹ ꝑmanere ualeant.35.O.
Cur eos in dignitatibus ecclesia quãdoq; ꝑmanere concedit.35.P.
Idem ꝓbaẽ exẽplo donatistaꝝ q i suis cõciliis hoc ꝑmisisse leguntur.35.Q.
De hæreticoꝝ correctiõe pot⁹ cõgratulãdũ esse q̃ de iteritu cõtristandũ.23.Y.24.
Qui hæreticos defendunt par (A.N. eos uindicta constringit.24.A.
Ad hæreticis seducti: alĳ seuerĩ⁹ sũt coercẽdi: alĳ uigilãtius uestigãdi: alĳ tractãdi sũt leni⁹:sed nõ segni⁹ docẽdi.25.ϗ.26.A
In hæreticis uitãdis nõ solũ cauti eẽ debemus:sed & ad docẽdũ & monẽdũ si patianeẽ impigri: & ad orãdũ assidui.27.O.
Non ideo ꝓ hæreticis non est orandũ qa non corriguntur.27.P.
Qui Hieronymi sanctos studioꝝ labores nõ digne honorat infœlix est.7.T.
De dictis Hieronymi.31.P.in fine.
Hieronym⁹ fuit magn⁹ in uitæ sanctitate: sapiẽtiæ ꝓfunditate: & gloriæ quãtitate: mirabilis in ꝓdigĳs insuetis:metuendus ob sibi traditã a dño ptãtem.46.Y.47.E
Hieronym⁹ ob uitæ sanctitatẽ (48.P cõpaẽ Heliæ: Samueli & lobãni baptistæ. Ita leuissima flebat pctã ut qs eũ (46.Σ hominẽ occidisse æstimaret. Et uerbum ociosũ ut pestem fugiebat.Ibidem.
Hieronym⁹ pene oim nationum linguas nouit:quæ emi Hieronym⁹ ignorauit inatura:null⁹ unq̃ boium sciuit.46.&.
Hieronymi saccus quo opiebaẽ cũ tribus mortuis suppositus esset: resuscitati sũt: & bæresis extincta.47.G.H.
Hieronym⁹ liberat morituros ab infestatione dæmonũ i se cõfidẽtes.47.I.M.N
Hieronym⁹ liberat Siluauũ archiepm occidendũ in se cõfidentẽ.47.P.R.
Hieronym⁹ duos alexãdrinos gentiles a latronib⁹ liberat:& ipsos cũ latronibus ad fidẽ cõuertit.47.S.
Hieronym⁹ duos iuuenes romanos latrocinĳ inscios decollãdos:arsuros suspẽsos q; octo diebus liberat.47.T.
Hieronym⁹ sãctimonialem a subuersione monasterĳ symoniaci eripit.47.V.
Hieronymi dicta negãs aut eis detrabẽs male perit:exempla.47.P.X.Y.
Hieronymi imago ab hæretico iuido trãs uerberata sanguinẽ fluxit.47.Σ.
Hieronym⁹ Iohannẽ nepotẽ Cyrilli epi a persis captũ libertati donauit.47.&.
Hieronymi timor tãtus inest diabolo ut suæ picturæ nõ audet apparere:exemplũ
Hieronym⁹ se de lusorib⁹ maledi (47.ϗ cis uindicat:exempla.48.A.B.C.D.
Hieronym⁹ cuiusdã luxuriosi sacerdotis cadauer ex sepultura sacerdotali efferri ꝑcepit ut ei⁹ damnatio cæteris inotesceret
Hieronymus sibi deuo (exẽplũ.48.E. tũ in crimẽ luxuriæ & latrocinĳ lapsũ eri
Hieronymoipẽsa seruitia (git.48.F. quoquo modo fiant:mercedib⁹ euacuari

Annotatio

non possunt: exēplū. 48. F. G. H. I. K.
Hie Hieronymū blaphemās: male perit cardinalis. 48. L.
Hieronymꝰ cardiali reddidit uitā. 48. M.
Hieronymꝰ Theodonio senatori dānando ueniā: & Petro patricio sterili filiū impetrat. 48. O.
Hieronymꝰ lux eccle (siæ: fons sapiētiæ salutaris: arbitror altissima & fructuosa: uirgo corpore: & martyr animo. 48. P. post mediū.
In Hieronymi exaltatione cæci uidēt: dæmoniaci liberāt: mortui resurgūt. 48. Q.
Hieronymꝰ p̄dicit suā trāslationē. 48. R.
Hieronymꝰ sanctus scripsit de optimo genere interp̄tandi. 4. A. in fine. 5. M.
Hieronymꝰ edidit epitaphiū de dormitione Nepotiani p̄sbyteri. 3. O.
Hieronymꝰ contra Ruffinū opuscula edi
Hieronymꝰ cōtra Iouinianū (dit. 6. F. T
scripsit. 6. L. 7. G. M.
Hieronymꝰ cōtra libros Anniani scripsit.
Hieronymꝰ cōtra Pelagiū con- (6. B.
fligit. 23. Y.
Hieronymꝰ præfatiūculas oībus libris bibliæ præposuit. 4. A. in fine.
Hieronymꝰ Danielē cōmētatꝰ ē. 19. Q. S in fi. T. Σ. i medio.
Ionā ꝓphetam interp̄tatus est & cōmentatus. 3. L. 4. B. C. S. 6. L.
Hieronymꝰ Ezechielē cōmētatꝰ ē. 6. F.
Hieronymꝰ psalteriū trāstulit ex hebræo.
Verba beati Hieronymi sup (36. X. i fi.
psal. ponūtur. 45. S.
Hieronymꝰ uetus & nouum testamenta transtulit. 3. M. 4. B.
Hieronymo Augustinus de origine aiæ: & sentētia Iacobi. 6. G. 7. E. 25. Y. 40. N.
Excusatio Hieronymi q̄ prædictis duobꝰ libellis respōdere nō ualeat ob notariorꝝ penuriam. 7. V.
Hieronymꝰ Augustino & Alipio cōgratulans de hæresi Cælestina extincta p eorū industriā. 6. A.
Hieronymꝰ Augustino cōgratulās de ze-
lo fidei cōtra hæreticos. 6. C.
Hieronymꝰ Augustino dolēs hæreticorꝝ pfidia hierosolymā captā teneri. 6. D.
Hierosolyma uastat̄ pꝰ christi prædicatiōnē. 19. V. in fine. 20. F. P. Q. 6. D.
Hierosolyma capiēda ab infidelibꝰ prædicit̄. 48. R.
His Hispania deuastatur. 44. K.
Historiarꝝ noticia habet aliquid libertatis 36. B. in fine
Hō est aial rationale mortale. 6. V. in me. Ho
Homo nō est pfectꝰ si uel aia carni ul' aiæ ipsi mens humana defuerint. 15. S.
Homo ex aia & corpe dicit̄ unꝰ bō. 43. I.
Homo quilibet una ratione qua homo intelligitur factus est. 31. Y.
Hoies abiecta ratione qua hoies sūt infra bruta aialia rediguntˉ. 47. X. 48. H. i fine
Hois dignitas ex his apparet. 28. & 36. ?.
Homo cur accepit libꝝ arbitriū. 36. ?. in
Homo cur nō factus est ut (fine. 37. A.
omnino peccare nō possit. 37. A.
Homo primus nō nisi homo: secūdus homo deus & homo fuit. 16. E.
Homo primꝰ de terra terrenus: secūdus bō de cælo cælestis: exponit̄. 38. V. cir. fi.
Homo aialis quouscꝫ appellādꝰ sit. 39. H.
Homo exterior a solo corpe: & bō iterior ex sola aia rationali: dicit̄ tm̄ unꝰ bō. 43. I.
Homo & filij hoim differūt. 33. L.
Homicida est qui se uel alterū sine legitimæ ptātis auctoritate occidit. 17. T. V.
Homicidij reus est q periculū euitandum ꝓximo nō indicat: & is cui indicat si non
Homicidæ spiritaliter sūt q (euitat. 13. I.
filios suos aut puulos quoslibet dæmoniorū sacrilegijs conāt̄ obligare. 5. V. X.
Homousion græcū ē uocabulū: & si quid significet in latinis lris nō inuenit̄: tm̄ dictū in assertiōe fidei defendit̄. 43. F. P. R.
Homousion in trinitate credēdū ē. 43. Y.
Verbū homousion a græcis sacerdotibus positū in assertiōe fidei & recte dici defen
Homousion nō uerbū sed (dit̄. 43. &. ?
res in uerbo: nec solꝰ sermo sed substantia una dei credēda in mētibꝰ. 44. A.
Homousion recte ꝓbatur positum & i assertionē fidei q̄ trinitatˉ unitas a catholicˉ creditˉ a græcis patribꝰ dictū. 44. B. C. F.
Homousion uerbū græcum est & sonat unius eiusdēcꝫ substātiæ. 44. C. D. E.
Homousiones uocari catholici nō debēt
Cur patres i cōciliis (erubescere. 44. D.
usi sūt græco uocabulo homousiō. 44. E.
Honor blandum nomē: mala seruitꝰ exitus æger. 8. P. 9. C.
Honore non delectari sed ad utilitatē honorātiū referre magnū est. 38. A.
Honor mūdi quādo licite appetit̄. 34. V.
Honor si diligit̄ illic habeat̄ ubi ne- (35. B.

mo indignꝰ bonorarꝫ.9.X.in fine.
Non eſt bonorandus diues:paupe docto & iuſto cõtempto.7.F.R.
Honor exhibitꝰ prælatꝫ a ſubditis nec recipi debet nec reſpui.38.A.
Honorãdus eſt prælatus.28.V.
Quo bonore mali ſint bonorãdi.46.M.
De bonore mutuo.28.L.in fine.
Hora ꝓ tpe ponitur.20.I.
In hoſpitibus recipiẽdis melius ẽ malum ppeti q̃ p ignorantiã excludi bonũ dũ cauemus ne recipiatur malus.39.F.
Hoſtis noſter cui mille nocẽdi artes: tam uarijs expugnandus eſt telis q̃ oppugnat
Hoſtis uires nõ ſentit niſi (inſidijs.7.Y.
q ei bellũ indicit.38.A.
Hu Humilitate diuina in terrenis nihil eſt po
Humilitas boies facit (tentiꝰ.9.M.15.F.
æquales angelis.29.G.in fine.
Humilitatis gradus.29.H.
Humilitas eſt uirtutum ſublimitas & in ſe geſtat deum.29.Q.
Humilis uerus ſic cognoſcitꝫ.Ibidem
Humilitatis umbrã multi:ueritatẽ eiꝰ pauci ſequuntur.37.S.
Humilitas niſi præceſſerit,& comitetꝫ:oia quæ bene facimꝰ totũ extorquet de manu ſupbia.15.H.
Humilitati maxime aduerſatꝫ ſcientia im-
Aia magis de falſa humili- (perita.15.I.
tate inflatꝫ:q̃ ſi apte ſupbiret.17.L.
Verum humilem patientia oſtendit iniuriæ.37.S.
Humilitatẽ laborioſũ ẽ obtinere i loco ſu
Dũ nimiũ ſeruatꝫ humili (periori.36.E.
tas regẽdi frangitꝫ auctoritas.28.T.
Ia Ianuario epõ Auguſtinꝰ de diuer-
i ſis obſeruationibus eccleſiaſticis.
De Iacobo adoleſcẽte (32.A.H.
ſeducto a Pelagio.24.F.
Ad Ianuariũ de diuerſis cõſuetudinibꝰ ec
Ad Ianuariũ primæ ſedis (cleſiaꝝ.32.H
partis donati de nouo genere & inauditæ crudelitatis ꝓſecutione donatiſtaꝝ & circũcellionũ cõtra catholicos.38.L.
Ido Idolatræ i hoc ſũt repbendendi.32.B.
Idolatræ nõ ꝓ hoc excuſatꝫ q elegãter interptantꝫ ſua ſimulacbra.32.C.
Si de idolothitis liceat uti xpiano.39.X.
Nõ ideo reliq̃ ſũt immunda:ſi ex area aut torculari aliqd idolis imolatur:aut a paganis ꝓ conſeruandis frugibus per deos iuratur.39.&.3.
Talis peccat ſi fieri ꝓmittit ubi pbibendi poteſtas adeſt.39.3.
Cũ idola aut luci uertũtꝫ iuſta ptãte:nõ licet i priuatos uſus:ſed in cõmunes aut in bonorẽ dei cõuerti.39.3.in medio.
Vtꝝ peccet q cibũ poſtea manducauerit neſciẽs quẽ priꝰ tãq̃ idolothitũ reſpuit.39
Vtꝝ ueſci liceat qdꝫ i agris ido (X.40.A
lo cõſecrato creſcit.39.Y.in me.et.40.A
Vtꝝ de puteo aut fonte idolo cõſecrato liceat haurire.39.Y.i prin.et.40.A.i me.
Vtꝝ liceat chriſtiano mãducare aut uendere:& de pcio uti qdꝫ aliquis mentiẽs dixerit idolothitũ.39.X.
Vtꝝ tpe extremæ neceſſitatis liceat edere de idolothito.39.X.cir.fi.40.B.cir.fi.
Vtꝝ nõ ieiunare ſabbato malũ ſit cũ boc lẽ
cõſuetudo quorũdã locoꝝ habeat.5.A.
Vtꝝ ſabbato liceat ieiunare.23.N.
De quodã urbico q non ſolũ uniuerſã ecclesiã lacerare timuit:ſed nec ipſis quorũ cõſuetudinẽ uidetꝫ defendere: inuenitur pepciſſe romanis q ſabbato ieiunãt.23.O.
Quõ præfatꝰ urbicꝰ gaudiũ mãducantibꝰ & luctũ ſabbato ieiunantibus deputat ex ſcripturæ uerbis.23.P.
Ieiunare bis i ſabbato cũ ſupbo pbariſæo eſt infructuoſũ:ſed i boie fideliter humili etiã plus ieiunare religioſũ.23.Q.
Contra eũ qui excepto dñico ſex cæteris diebus ieiunare cõpellit:nec eos q minus q̃ ſex diebꝰ in bebdomoda ieiunãt putat legitime ieiunare:nec deo eſſe deuotos: nec maculas erroris quæ de iſta mortalitate cõtrabunt abluere.23.R.S.T.
Ieiunare dñico die ſcãdalum eſt.23.S.T.
De teſtimonijs ſcripturaꝝ q̃ ſo- (22.D.
nare uidẽtꝫ ſabbato ieiunãdũ.23.X.Y.Z.
Vtrum aliquis ieiunio & ſi nõ ꝓmeretur offendat.23.X.in fine.
Ieiunium deo charũ eſt cũ oratione & elemoſyna.23.Z.
Cur quinquaginta dies poſt paſcba eccleſia non ieiunat.Ibidem in fine.
Vtꝝ ieiuniũ ſabbati ſit inſtitutũ a btõ Petro apl'o ꝓ uictoria Simonis magi.22.A.
Ieiuniũ ẽ præceptũ:ſed qbꝰ dieꝰ:nec dñi nec apl'oꝝ ꝓcepto iueniẽtꝫ expſſũ.22.C.G
In ieiunijs ſabbati tutius eſt eorum cum quibus uiuimꝰ cuſtodiẽda inoffenſa ſocietas.22.I.32.B.

Annotatio

Ieiunare ſabbato facilior cauſa eſt: ſed dominico die ieiunare magnum ſcandalum & deteſtabile crimen. 22. D.
Quidã ieiunauit tẽpore Auguſtini q̃draginta diebus. Ibidem.
Sicut Moyſes & Helias nihil cõtra ſabbatoꝝ prãdia egerũt ieiunãdo quadraginta dieb⁹: ita q̃ potuerit ſeptẽ dieb⁹ ieiunãdo trãſire nõ ſibi eligat dñicum diem. Ibidẽ.
Ieiuniũ cõtinuatũ ſi in bebdomada ſoluẽdum ẽ nullo cõgruẽti⁹ q̃ dñico die ſoluit̃. Apoſtoli non ieiunabãt dñicis (Ibidẽ diebus ut qdam fingunt. 22. E.
Qñ nõ plures dies ſine refectiõe cõtinuãdi uouẽt̃: iter ieiunioꝝ dies dñic⁹ non po Cur eccleſia ieiunat (natur. Ibidẽ in fine quarta & ſexta ferijs. 22. F.
Ieiuniũ ſignificat humilitatẽ. 22. G.
Cur eccleſiæ oriẽtales relaxãt ſabbato ieiuniũ: & romana ſabbato ieiunet. Ibidem
Tpa ieiunioꝝ ſeruãda ſunt iuxta cõſuetudinẽ eoꝝ cũ qb⁹ uiuim⁹. 22. l. 32. B.
Ieiunare quadraginta dieb⁹ exẽplo Moyſi & chriſti nõ cogit nos ieiunare ſabbato aut dominico die. 23. V. Y.
Ieiuniũ quadrageſimale cur in prima pte anni celebrat̃. 32. Y.
Ieiunia cur relaxãt̃ tpe paſchali. 32. &.
Vtꝝ ieiunãdũ ſit quinta feria ante paſcha & poſt cœnã offerẽdum: an ieiunandũ & poſt oblationẽ cœnãdum. 32. D. E. G.
Ieiunijs eſt corpus regẽdum non frangẽ- Ieiunandũ eſt quãtũ (dum. 37. T. in me. ualitudo pmittit. 28. N.
Ieiuniũ tẽperatum & præcipue dieb⁹ ieiunioꝝ medela ẽ corpis & aiæ. 29. S.
Q̃ duplex eſt ieiunium corpis ſcilicet & animæ. 29. ℈. circa fine.
In nomine Ieſu totum culmẽ auctoritatis lumenq; rationis atq; in una eius eccleſia humano generi recreãdo & reformãdo eſt cõſtitutum. 15. P.
Nomen Ieſus aſſumptum eſt ex diſpenſatione miſericordiæ ſuſceptæq; humanitatis. 43. M. in medio.
Q̃ nõ ſit aliud nomẽ ſub cælo i quo ſaluari oportet credentes: exponit̃. 40. G. i fi.
g Ignauia principis multos habet imitatoIgnis & ſplẽdor ſunt coæui (res. 44. N. & cõſubſtantiales. 43. ℈.
Ignorare deũ impioꝝ ẽ improbatio. 25. Q
Ignorãtia eis q̃ intelligere noluerunt peccatum eſt: eis autẽ qui nõ potuerũt pœna peccati. 26. M.
Qui ignorat ignorabit̃: exponit̃. 25. P. Q
Imaginẽ ſuã de⁹ exigit ab ipſo boĩe ſicut Im cæſar ſuã exigit in nũmo. 9. Y.
Imaginẽ cum de⁹ habeat cur ꝓhibeat̃ coli in figmentis boĩm. 32. S.
Imago unitatis & trinitatis ſic relucet i homine. 28. &.
Vtꝝ imaginari poſſim⁹ corpalia non uiſa ſenſib⁹ corporeis. 19. E. F. G. 23. H. 31. X.
Q̃uis imaginãdi inſita ſit ipſi animæ inſeperabiliter. 19. I.
Imagines corporeaꝝ ſilitudinũ quæ oculos interioris hominis ex cõſuetudine & conuerſatione infirmitatis humanæ ptur bant nõ ſunt corpora. 31. H.
Imaginatio freneticoꝝ nihil aliud ẽ q̃ plaga inflicta p ſenſus. 19. G.
Imaginũ tria ſunt genera & qd cuiuſq; generis ſit ꝓprium. 19. H. 23. H. 25. F.
Opinio Democriti de imaginibus fluentibus a corporibus in animã ut cognitio fiat reprobatur. 15. M. N.
Cur imagines corporũ minui liceat ſi ſpecula minuãtur: augeri ſi augeant̃ nõ licet.
Imperatores quãdo cõdunt (39. L. in fi. leges malas tunc ꝓbantur credẽtes: & coronantur fideles: quãdo cõſtituũt bonas tunc terrent̃ ſæuiẽtes: & corrigunt̃ negligentes. 30. Y. 33. P. 32. T. 33. A. 42. F.
Inferoꝝ nomẽ raro i bono accipit̃: & quõ In chriſt⁹ ad inferos deſcendit. 15. S. 24. X.
Cur ad iferos deſcẽderit ſol⁹ liber. 24. V
Vtꝝ apud inferos chriſtus mortuis euangeliũ ꝑdicauerit. 24. Q. in fine. R. S. Σ.
Vtꝝ apud inferos ad quos chriſt⁹ deſcẽdit plures tenebant̃ q̃ duo quos ſcriptura cõmemorat. Et ſi plures cur tm̃ q in dieb⁹ Noe emigrarunt ꝑtermiſſa multitudine chriſt⁹ ꝑdicaſſe ꝓhibeat̃. 24. S. X. 25. C.
Quõ dolores inferni ſoluiſſe dicatur. 24.
Vtꝝ oẽs inde ſoluerit ut a tpe re- (T. V ſurrectiõis dñi iudiciũ expectet̃ extremũ infernis exinanitis. 24. Q. i fi. V. X. in fi.
In inferno qd iuſtis xp̃s cõtulerit. 24. Y.
Cõtra eos q̃ ad inferos ideo chriſtũ deſcẽdiſſe credũt: ne q̃ in mũdo prædicationẽ euãgelij nõ audierãt: iuſtã excuſationem nõ haberẽt. 24. &. 25. A.
Nõ ideo ad inferos deſcendit ut annũcia-to euãgelio ibi mortui credant: qđ de xp̃i

Precipuaꝝ sentētiaꝝ ac materiaꝝ

ueritate credendū esset.24.Ɔ.
Infirmi sic tractandi sūt ut citiꝰ recreentur
Infirmoꝝ cura sic ē habēda.28.S. (28.N
Quorūdā infirmitas sustinēda est nō desperanda.30.I.circa finem.
Multiplicatæ sūt infirmitates eoꝝ postea accelerauerūt:exponit.16.N.17.A.
Ingenioꝝ diuersitas unde ꝓueniat.6.X.
Ingenia acutissima & excellētissima tanto in maiores errores ierūt:quāto pfidētius quasi in suis uiribꝰ præsūpserūt.13.Z.
Si deum pie colimus:inimicos nisi impios habere nō possumꝰ.14.G.
Innocentes ꝓ christo ab Herode occisos nō frustra ecclesia inter martyres recipit.
Iniurias acceptas obliuisci (6.Y.in fine.
laudabile est.2.D.
Iniurias ignoscere & remittere debemus & non ulcisci.2.E.F.28.T.29.N.in me.
Ex itētiōe iudicat actꝰ bonꝰ aut malꝰ.10.
Intercedēdū ē ꝓ reis exēplo Augt. (M.13.T.14.D.40.R.in fi.V.44.Ξ.46.N.
Interc essor nō ē criminis approbator.14.D.F.G.40.V.
Intercessoris officiū qle sit.4.K.
Intercedere cōuenit ꝓ reis:exemplo christi & Ioseph spōsi mariæ.14.I.
Intercedere ꝓ reis humanū est:ad qđ qlibet naturaliter inclinat.14.I.K.
Intercessoris officium est cū de culpa constat ꝓ pœna remouenda uel tēperāda curam gerere.14.K.
Christꝰ intercessit ꝓ adultera.14.K.i fi.M
Intercessiones epoꝝ nō sunt cōtrariæ ordinationi legum.14.N.
Intercedentiū beneficia tāto sūt gratiora quāto peccātiū supplicia iustiora.Ibidem
Cum intercedit ꝓ reo si sequūt inde mala in ipso reo aut alijs: nō sūt hæc imputāda intercessori:qđ ꝓbat exemplis.14.O.
In intercessiōe principū seueritas tēpat: & officiū dilectionis implet.14.P.
Intercedere ꝓ debitoribꝰ sicut ꝓ reis qui nolūt reddere inhumanū nō est.14.Q.
Qui intercedit ꝓ homine ne iniuste ablata restituat: sociꝰ fraudis ē & criminis.14.Q.in fine.R.
Nō ē iterueniēdū ꝓ aliquo ut qđ scelere abstulit sceleris impunitate possideat:sed ut remissa iniuria quod iniurioſe abstulit si habuerit reddat uel aliud unde illud restituat.14.S.
Interpretatio græca solet esse uerior,16.O.Ɔ.17.A.E.F.19.R.
Quorū interptū diuinorū eloquioꝝ debeat esse maior auctoritas.2.Ɔ.3.K.
Interpretes psalmoꝝ q fuerūt ex græco.
Trāslatio Hieronymi a qbusdā (4.A.difficulter recipit.3.L.4.B.
Interptatio Hieronymi nō discrepat nec corrigit ueteres:ex quo ꝓbat fructuosa.
Cur prior eiꝰ interptatio (4.Ɔ.A.B.C.distinguit asteriscis & obelis.3.Ɔ.4.A.
Interptes cur aliq uerba nō transtulerunt
Inuidia ē uitiū diabolicū.10.S.i fi. (44.B
Inuidia ē initium oīs pditiōis nræ.30.I.
Inuidus filis ē naui q iactat i fluctibꝰ maris.
Iob fortiter fuit tēptatꝰ.33.Q. (29.L. Io
De laude Iob.37.D.
Iobānes baptista quō exultauerit i utero mris: & utꝝ habuerit fidē & cognitionē de præsentia saluatoris.16.A.B.
Cur testimoniū ꝓbibuerit christo.32.F.
De laudibꝰ Iobānis euāgelistæ.16.X.
Ionā ꝓphetā transuoratū cum ueste qdā ridiculū putant.12.I.K.
Historia Ionæ figura erat eorū quæ acta sunt p christum.12.L.M.
Quæ de Iona scripta leguntꝫ licet cuilibet scđm regulā fidei exponere: sed illud qđ fuit i uētre ceti triduo fas nō ē aliter itelligere q ab ipso christo in euāgelio reuelatum est.12.N.
De laude Ioseph patriarchæ.37.C.in fi.
Ira dei nō ē ex ai ꝓturbatiōe sed iusta uin- Ir
Ira qd sit:& cur sæpe irasci (dicta.40.H
mur:nō solū hoibꝰ:sed & rebꝰ isensibilibꝰ & q ex fellis increm ento sæpe irascimur.
Ira corrumpit cor:ut acetū uas in (31.V.
quo fuerit.22.K.in fine.39.F.
Ira si trāsit i odiū trabē facit de festuca.28.
Melior ē q ira tēptat & statim (T.39.F.
recōciliat q q tarde irascit & nō uult recōciliari.28.T.
Salubriꝰ est iræ iustæ pulsanti nō aperire: q admittere nō facile recessurā.36.F.
Nulli irascēti ira sua uidet iniusta.39.F.
Ira dei timore superat.37.S.in fine.
Iræ uasa quæ dicantur.40.H.
Israel carnalis & isrl spiritalis sic differunt. Is
Israelitæ cur ab Isaac (17.G.H.46.C.D
& nō ab Ismael nomināt.46.D.E.
Ad Italicā uiduā Augustinꝰ consolans eā de morte mariti sui:& de interiori uisione

Annotatio

qua de⁹ uidet disserens.2.N.
It Ad Italicā uiduā:an inuisibilis deus possit p oculos corporeos uideri.44.R.
Ad Italicā cur tribulatiōes quæ circa urbē gerāt ei nō indicauerit.36.F.
Iu Cur iudæor⁹ popul⁹ nō penit⁹ sit deletus sed dispersus ubiq; portat nobis codices sanctos.j.Q.j6.O.&.j7.B.
Vtr⁹ iudæi cōuersi ad fidē possint dispē/ satiue seruare p̄cepta legalia.3.F.R.S.T
Iudæi quō ſm euāgeliū di/ (4.X.5.A.B
cant inimici ꝓpt gētiles: & charissimi ſm electionē ꝓpter patres.j6.R.j7.G.H.
Iudicia dei abscondita sūt malis.j6.9.
Iudicia dei & si sint occulta non tn iniusta 26.E.in fine.G.K.L.27.B.F.G.
Iudicia tua abyssus multa:exponit.34.H
Ineſt deo & miscdia iudicāti & iudicium
Iudiciū dei ita ē ueraciter (miserāti.7.S.
uenturꝰ sicut oia quæ in scripturis futura legūtur iam facta cernūtur.9.R.L.
In iudicio extremo nulli patebit excusati onis locus.9.L.
Vtr⁹ in die iudicij sit reddit⁹ deus uni/ cuiq; scdm opa eius.jo.A.D.
In iudicādo de⁹ nō labit: qa in cognoscē/ do nō fallitur.j4.G.
Iudiciū extremū nō erit ante cōpletionē prædicationis euangelij.j9.S.
In qb⁹ actib⁹ unusquisq; homo inuēt⁹ fue/ rit:i eisdē iudicabit qn aia eius exierit de corpore.20.A.29.V.47.N.
Quō dicāt iudicari uiui & mortui.25.E.
Iudicis sentētia tunc ē timēda qn dicet:Ite
In die iudicij iudex æquissim⁹ (&c̄.30.A
nullius potētis psonā accipit.30.R.
In iudicio astabūt dæmones accusādo:te/ stificādo: & hæc dicendo.Ibidē.et.47.N
Testimonia de terribili extre/ (48.O.
mo iudicio.30.L.
In iudicio extremo uix sibi sufficiet cuius/ q; iustitia.34.M.
Iudiciū extremū quātū sit formidādum.
Iudicium pro pœna æterna po/ (38.C.
Iudicare de alio & (nitur.3j.C.et.38.X.
de se nolle iudicari iniquū est.43.E.
Difficillime aliqs bene iudicat de se.3.C.
In quo iudicio iudicaueritis iudicabimini: exponitur.j2.F.
Iudicare cur ꝓhibemur.34.Q.in medio.
Iudex nō debet ex suspitiōe aut ex occul/ to publicā ꝓferre sentētiā.36.L.in me.
Qn causa ad superiorē iudicē deferēt reb⁹ siliter manētib⁹: nihil ē ante ipsi⁹ sentētiā imutādū.Ibidē in fi.36.O.circa finē
Iudiciū diuinū in dubijs & occultis est ex/ pectandū.36.L.circa finē.et.O.
Iudex debet sufficiēter causā ante senten/ tiā examinare.36.L.circa fi.N.40.X.
In iudicis ptāte ē mitigare sniam.40.S.
Iudex non debet pūtare ad culpā sui offi/ cij si mitius agit: exēplo christi.j4.I.
Iudex quāto est ptāte celsior:tanto debet pietate fieri humilior:& quāto melior:tā/ to mitior.j4.L.
Iudicis anim⁹ quāto est purior a peccato: tāto plenior debet esse clemētia: exēplo christi q ream absoluit.j4.M.
Iudiciū mortis nō debet inferri ab eccl'ia inimicis eccl'iæ:sed pœna mitiori mulcta/ ri:ut māsuetudo eccl'iæ seruet & iusticia.
Iudex nō debet suaꝰ in/ (40.R.S.V.X
iuriaꝰ:sed aliaꝰ scdm leges examinataꝰ esse uindex.j4.I.
Iudex nō ulciscēdi libidine:sed peccatoꝝ uulnerib⁹ curandi adhibeat uoluntatem.
Iudex in iniquisitiōe sceleꝰ (40.V.i fi.
non debet adhibere atrocitatis sed man/ suetudinis tormēta.40.X.
Iudex debet semp cogitare diuinum iudi ciū:ubi & iudices stabūt rōnē de suo iudi/
Iudex q̄lis esse de/ (cio reddituri.40.Y.
beat i causa ꝓuinciæ aut eccl'iæ.40.Σ.
Iudiciū iustū uendi nō licet.j4.T.
Iugū christi leuius ē q̄ sæculi.29.I.
Ad Iulianā uiduā cōgaudēs ei de cōuersi/ one neptis suæ Demetriadis.44.G.
Iulian⁹ apostata basilicas reddidit bæreti/ cis & tēpla dæmonijs.42.G.
An apud Iulianū iusticia habuit locū.jo.
De Iulio epo.23.P.Σ.24.M. (Q.42.G
De laude Iuliani diaconi.36.C.in fine.
Meli⁹ ē ueꝰ n̄ iurare q̄ iurādi cōsuetudie in piuriū cadere:aut piurio appropinqua/
Nō ideo qa apls iurauit ludus (re.23.R.
nobis debet esse iuratio.Ibidem.
Iurare nō ē pctm: sed falsū iurare grauissi/ mū:in quo citius cadit q iurare consueuit
Iuramentum potest exigi p (Ibidem.
sanctoꝝ reliquias.36.N.in fine.O.
Vtrū eius fide utendū sit q ut eam seruet p dæmonia iurauerit.39.V.Σ.
Qui iurat per dæmonia dupliciter pec/ cat.39.Z.

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

Qui utitur fide illi⁹ non ad malũ sed ad licitũ & bonũ q p deos falsos iurat: nõ peccato eius se sociat qđ p dæmonia iurauit: sed bono pacto ei⁹ qđ fidẽ seruauit. Ibidẽ
Iurare p deũ falsũ uerũ: min⁹ malũ est q̃ p deum uerum falsum. Ibidem.
Vtrum peccet q p deos falsos iuramentũ
Peierare imane (exigit. 39. &. V. in fine.
peccatũ est: nõ ueꝝ iurare. 39. &. 23. K.
Iuramentũ accipe nõ ꝓhibemur. 39. &.
Vtꝝ ea pace uti debeamus quæ inẽ alios inuicẽ iurãtes facta est. Ibidem in fine.
Vtꝝ q iurãt p deos de frugib⁹ & rebus cõ
seruãdis inquinãt oia quæ ipsa pace inuniunẽ quã illa iuratio cõfirmat. 39. V. &. i fi.
Iuris rigor qñq; tẽpãd⁹ ẽ. 33. P. 34. l. 46. K
Q; de⁹ ẽ iusticia uiuẽs ex seipsa & q̃ aia uiuit: & nobis fit iusticia cũ ei cohærẽdo iuste uiuim⁹: & tãto magis min⁹ ue iusti sumus quãto magis minusue ei cohærem⁹.
Q; nõ debem⁹ cogitare deũ similẽ (21. L
iusticiæ nostræ: sed nos potius tãto similiores deo: quãto eẽ poterim⁹ ei⁹ pticipatione iustiores. Ibidẽ in fine. et. M.
Iust⁹ & iustificãs nõ ẽ nisi sol⁹ deus. 33. L.
Annũciabũt cæli iusticiã tuã: exponitur.
Iusticia tua sicut mõtes dei: expo (34. H
nitur. Ibidem.
Cur iusticiã quæ ex lege est suã eẽ dixerit apl's: cũ lex sit ex deo a quo oĩs nr̃a iusticia est. 26. ϗ.
Nemo iust⁹ ẽ sua iusticia: & nemo p̃t esse iust⁹ q̃diu ab unitate eccl'iæ sepatur. 33. N
Iusticia cui debetur uita æterna nõ ex nobis sed ex deo est. 26. l. 38. E. in fi.
Iustificati gratis p fidẽ Iesu christi: exponi/
Ignorantes dei iusticiã & suã (tur. 26. ϗ.
uolẽtes statuere &c̃. exponit. 33. L. 22. O
26. C. ϗ. 33. Z. &. ϗ. 34. H. 46. B.
Contra eos q se iustos fieri æstimãt ex se.
Iusticia nõ habet molẽ corpis (30. B. 26. ϗ
neq; corporeas formas. 36. L. 21. l.
Iusticiæ noĩe omnis uirtutum species continetur. 37. C.
Oĩs iusticia duob⁹ modis implet. 29. B.
Iusticia generaliter oĩbus mandat. 37. G.
Iusticia pfecta est deũ toto corde amare illiq; tota adhærere uolũtate. 28. &.
Ille iustus ꝓbat ante deũ q corpe sanct⁹ ẽ
Iusticia est bois interio (& corde. 37. C.
ris pulchritudo. 21. M.
Iusticiã nemo male habet: & q non dilexerit eam non habet. 14. V.
Iusticia sic amãda est ut nec pœnæ corpis ab ei⁹ opib⁹ nos cohibere debeãt. 38. N.
Iusticiã q̃si solet imitari uindicandi libido quæ uitium est. 7. l.
Iusticiæ inimic⁹ ẽ q pœnæ timore nõ peccat: amic⁹ si eius amore nõ peccet. 38. M.
Iusticiæ pl⁹ seruitutis debet q̃ pcõ. 38. N.
Sicut iustissimus est qui non pœnarũ terrore reuocatur ab operibus charitatis: sic iniquissim⁹ quẽ nõ pœnæ deterrẽt ab immũdis opib⁹ sordidæ uoluptatis. Ibidem.
Tunc stabunt iusti in magna cõstãtia aduersus eos q se &c̃. exponitur. 33. M.
Iuuenalis satyric⁹ poeta. 2. l. in fine.

L Aboris solatiũ ẽ spes p̃mij. 38. A. La
Nullus labor dur⁹: nullũ tps lõgũ uideri debet quo gloria æternitatis acquiratur. 38. C. in fine.
Ibi labor ubi multa q̃rũt & diligũt. 9. X.
Vbi mltæ lachrymæ: ibi spiritalis ignis accenditur. 29. X.
Lãpades significant bona opa. 34. l. L.
Ad Largũ Augustin⁹ ut uana sæculi quæ si inexpta cõcupierat: iam experta contẽ/
Latria est seruit⁹ quæ soli deo (nat. 21. D
debetur. 12. C. 18. E. F.
Latro crucifixus cũ christo quõ eodẽ die fuit in paradiso. 15. S. T. 24. Y.
Ille laudat ueraciter deum qui ueraciter amat. 33. X.
Multi laudãt quoꝝ facta ñ laudãt. 17. V.
Laudare debem⁹ ex charitate sincera nõ ex adulatione. 36. H.
Laudari uelle alteri⁹ uitupatiõe ẽ uitiũ p.
Sæpe laudamus (sonaꝝ. 37. R. in me.
alios causa recipiẽdæ laudis. 37. T.
Vanitas laudis bũanæ cum nõ satiauerit auidũ spiritũ: cogit ipsum in aliud referre uberius quasi fluuius ducat in fluuium: ut nõ sit finis miseriæ. 14. ϗ.
Laude bũana nõ ẽ utẽdũ ut instrumento ad psuadẽdũ boib⁹ uera & salubria. Ibidẽ
Si facile est cuiq̃ laude carere dum denegatur: difficile est tñ ea nõ delectari cũ of
In laudib⁹ boim quæ cogi/ (fertur. 18. A.
tare debeamus. Ibidem.
Laudãs aliquẽ de bono qđ putat eẽ i illo: cogit eũ quodãmodo ut talis esse cupiat q̃lẽ se credit a quo laudat. 35. V.
Qui laudatur ab amico uelut a seipso laudatur. 36. l.
Ibi ẽ a uanitate remota laudatio: ubi etiã uitupatio ab offensione secura ẽ. 35. Y.

Annotatio

Laudatiões defunctoꝝ sunt magis ꝓ cõsolatione uiuoꝝ.35.S.T.
De Laurẽtio iudice uiro clarissimo inter pascẽtiũ comitẽ arrianũ:& Augustinũ catholicũ disputantes.43.X.
Lectionẽ sæpe iterrũpat oro: & sit tpata: cui cõsiliũ nõ lassitudo finẽ ponat.37.X.
Lethargici q sint & quos figurãt.42.R.
Lex uniuersitatis ẽ ut orta occidãt:& aucta senescant.2.T.in fine.
De duplici lege:scripturæ scilicet & naturæ:& quõ bõ utrãq; ꝑuaricatꝰ sit.22.X.
De lege naturali scripta i cordibꝰ boim q̃ bonũ & malũ discernũt:sub q̃ uiuebãt patres ante legẽ scriptã.37.B.C.D.
Cur tã diu uixerãt boies sine lege scripta
Lex dei duplici genere mãdato (37.F.
rũ distinguit malũ ꝓhibẽs:& bonũ imperans.37.N.
Lex data ẽ ut mãifestiꝰ sibiꝫ ipsũ ostẽderet boiem ne supbꝰ animꝰ humanꝰ a seipso se posse eẽ iustũ putaret.37.F.40.G.46.A.
Lex ꝑ lrãm iubet nõ ꝑ spm̃ iuuat.26.ℨ.
Lex ostẽdit pctm̃ nõ uiuificat a peccato.27.Y.in fine.46.A.
Lex subintrauit ut abundaret delictũ:ex Q̃ nõ sufficit boi ad bñ (ponit.22.X
opandũ sine gratia dei.22.O.P.Q.26.ℨ.
Lex docet qd uelle debeamꝰ: sed gra adiuuat ut qd uolumꝰ ualeamus.22.R.
Lex docendo & iubẽdo sine gratia imperi non põt.38.L.O.
Vt spiritalis sit q legẽ impleat spiritalem: nõ fit ipsa lege sed gratia.46.A.
Lex distinguit a gratia.24.E.
Legis ueterꝫ memoria qd cõferat ad salutem quæ fide quærit.36.O.in medio.
Aliud ẽ legẽ dei habere i memoria:aliud in intellectu & affectu.17.B.in fine.
Legis ueteris cur districtior fuit uindicta Vtrꝫ q legẽ i uno nõ ser (q̃nouæ.14.N
uauerit sit oim reꝰ q̃ i lege sũt.7.F.P.Q.R
Lex libertatis ẽ lex charitatis.7.R.25.Y.
Lex uetꝰ nõ est seruãda post euãgeliũ:ex actibꝰ aplꝰ ostẽditur.3.R.S.T.
Qui legẽ docet seruandã post acceptum euangeliũ: hæresim sapit & in baratrũ diaboli deuolui.3.V.X.Y.Σ.5.D.
Legẽ ueterẽ nõ debere seruare maxime ex gẽtibꝰ cõuersos:ex uerbis aplꝰ ostẽdit
Vtrꝫ legis cerimonias obserua (45.ℨ.
re uel nõ obseruare possit esse indifferẽs ad bonum uel malũ.3.Σ.4.ℨ.
Qui legibꝰ impatoꝝ ꝓ ueritate editis nõ obedit acqrit grãde supplicũ:& q obtemperat grande præmiũ.12.T.
Q̃ utile sit cõdere leges cõtra iniquos ut coerceantur.12.Y.Σ.&.ℨ.13.A.
Cur legibꝰ puniant adulteria & sacrilegia pmittãt cũ boi datũ sit diuinitus libꝫ arbitrium.13.B.
Legũ metu non inutiliter hũana coercet
Q̃ legibꝰ suis legis (audacia.14.N.P.
lator nõ sit subiectꝰ.18.S.
Legũ sæueritati q̃nq; ẽ subtrahẽdũ ut maioribus malis sanãdis charitas sincera subueniat.13.P.
Leges romanas ſp licet implorare.13.F.
Leges inter arma silent.6.F.
Liberales disciplinæ non uere liberãt.36. Li
Libertas uera ẽ seruire christo.8.Q. (B.
Nõ ẽ gratulãda libertas qua fit ut non debeatur qd cũ lucro redditur.9.&.
Libertas sine gra nõ ẽ libertas sed contu-
Libꝫ arbitriũ i diabo (macia.22.X.i fi.
lo ẽ obduratũ pœna sui sceleris ad maxi-
Libꝫ arbitriũ (mã maliuolẽtiã.27.Y.
cur debuit esse liberũ.36.ℨ.in fi.37.A.
Libꝫ arbitriũ sic boi datũ ẽ ut tñ diuinis & humanis legibꝰ rectissime supplicia cõstituta sint criminũ.17.S.
Libꝫ arbitriũ quãtũ i Adã ualuit ad mortẽ tãtũ xpi gra ad uitã.16.E.23.S.&.27.A
Ibi nõ ẽ uis naturæ sed libertas itelligitur ubi uelle uidemus & nolle eligere & refutare.37.E.
Libꝫ arbitriũ nõ subiacet astris.32.O.
Quidã dũ defendũt libꝫ arbitriũ pdũt orationis auxiliũ.27.T.V.
Qui uult defendere liberũ arbitrium nõ oppugnet unde sit libꝫ.27.X.
Quidã libꝫ arbitriũ negãt:qdã sic cõfitẽtur ut ꝑ gratiã dei adiuuari credãt.10.A.
Libꝫ arbitriũ sine gra dei nec cõuerti ꝑt ad deũ nec ꝓficere in deo.10.C.
Libꝫ arbi.iuuat gra ut sit bonũ.38.H.
Eccl'ia catholica neq; libꝫ arbitriũ negat siue in uitã malã siue bonam:neq; tm̃ ei tribuit ut sine dei gra ualeat aliqd:siue ut ex malo cõuertat in bonũ siue ut i bono ꝓfuerãter ꝓficiat.10.E.in fine.
Q̃ sit libꝫ nõ tñ sine gratia dei: probat uerbis Salomonis.10.F.G.
Vtrꝫ liberũ arbitriũ sufficiat boi ad dñica præcepta implenda sine gratia.22.N.23.M.X.24.F.27.M.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

Liberum arbitriũ ualet ad opera bona si iuuatur gratia: a qua desertũ qualicũq; sciẽtia legis excellat nõ babet iusticiæ solidítatẽ: sed supbiæ tumorẽ. 22. N.

Liberꝝ arbitrium sic babẽdum est non ut superba uoluntate respuatur adiutorium gratiæ: sed ut pia uolũtate iuocet. 22. O.

Q̃ tanto est sanius & liberius: quãto misericordiæ & gr̃æ dei magis subijcitur. 22.

Non ideo liberum arbitriũ tol. (P. Q. litur qa iuuatur gr̃a: sed ideo iuuat qa n õ tollitur. 22. R. et. 26. Σ.

Liberum arbitriũ sic quidam extollũt: ut nullum gratiæ dei qua christiani sum⁹ locum relinquũt. 23. M. 24. B.

Tũc nere liberꝝ erit: cum a carnaliũ cõcupiscẽtiaꝝ dominatiõe liberat. 23. M.

Qui liberũ arbitriũ affirmat sibi sufficere ad salutem anathema sit. 23. O.

Nibil tam mortiferum: nibil tã præceps ad casum & tam expositum ad omnia pericula q̃ putare liberꝝ arbitriũ sibi sufficere ad salutem. 23. R. &.

Si liberꝝ arbitriũ sufficit: frustra dauid deum rogat. 23. S. &.

Vtrum per liberũ arbitriũ præceptis dei cognitis bomo possit uenire ad tantam p̃fectionem iusticiæ siue adiutorio gratiæ: ut sit sine peccato. 23. X. 24. B. C.

Si p̃ liberũ arbitriũ bomo posset iustificari: frustra christ⁹ mortu⁹ esset: frustra lex & mãdata dei essent. 24. G. H.

Liberũ arbitriũ nõ tollit: cum sine adiutorio gratiæ nec ipsa uolũtas baberi cõprobatur. 26. B. Σ.

Humana superbia tãq̃ de uirib⁹ liberi arbitrij præsumens excusatam se putat qñ iguorantiæ non uolũtatis uidetur esse qd̃ peccat. 26. M.

Liberũ arbitriũ nibil ualet sine gratia: ex psalmo ostendit. 26. Σ. in fine. &.

Q̃ liberꝝ arbitriũ sit liberꝝ etiã si gr̃a indigeat. 27. L. M.

Vtꝝ facultas liberi arbitrij sine gr̃a possit æqualiter esse bona uel mala. 27. N. O.

Libidinẽ deponere eo difficilius est quo ea uti dulcius est. 37. Q.

Lingua facilius peccatur q̃ cæteris membris. 37. R.

Ad licentiũ uersus Paulini ut monita Augustini sequat & mũdũ cõtẽnat. 8. P.

Versus licentij ad Augustinũ. 9. D.

Licentiũ Augustin⁹ arguit q̃ plus curauerit ordinare uersus suos q̃ uitã: & hortat ad sæculi cõtẽptũ & xp̃i imitationẽ. 9. G.

De litibus cauendis & exortis cito sedandis. 28. T. 22. K.

In omni loco diuinitas non christi buma/ Lonitus extenditur. 15. S. T.

Deus ubiq; diffundit non locali magnitudine: qd̃ exemplis p̃batur. 15. V. Y.

Sic de⁹ ẽ i loco ut nullo cõtineat loco: nõ quomodo corpus quodlibet uel anima. 5. G. N. et. 45. M.

Q̃ sit in cælo beatificãte sapiẽtia & i infer no iudicante potentia. 24. Y.

Deus nõ extendit corpalib⁹ locis nec includitur. 14. B.

Q̃ sit in cælo tot⁹ & in t̃ra tot⁹ ac sol⁹: nec ullo cõtẽt⁹ loco: sed i seipso ubiq; tot⁹: qd̃ auctoritate p̃bat & exemplo. 15. X.

Q̃ ubiq; sit p̃ diuinitatis præsentiã: sed nõ ũbiq; p̃ inbabitatiõis gr̃am. 15. Y.

Q̃ sit ubiq; in oĩbus nõ tamẽ æqualiter ineſt oĩbus. Ibidem.

Quomodo sit ubiq; tot⁹ i seipso: exponit & p̃bat exemplis naturalib⁹. 15. &.

In quibus est nõ ita est ut eis indigeat: qa non continetur ab eis qbus præsens ẽ: qa in seipso est. Ibidem.

Q̃ non sit in omnibus q̃ in singulis maior quia quandoq; eum plures minus capiũt unus amplius. 15. Ϗ.

Ineſt qbusdã eũ nondũ cognoscẽtibus: & cognoscẽtibus abest. Ibidẽ: et. 16. C.

Cum deus ubiq; præsens sit & totus: non tamen in oĩb⁹ babitat: sed i eis tm̃ quos beatissimũ tẽplũ suũ efficit. 16. I.

Christus ubiq; præsens est & totus ut deus: sed ut bomo in aliquo cæli loco p̃pter ueri corporis modũ. 16. L.

Deus ubiq; est totus: & nullo continet loco. 30. Z. in fine. 31. D. 36. O.

Q̃ nõ sit minor in minori: nec maior i maiori: sed ubiq; tot⁹: atq; ita nõ absens etiã mẽtibus impioꝝ q̃uis eũ nõ uideat. 33. F.

Oẽ qd̃ ẽ in loco p̃ modo loci occupat spacium: & min⁹ est in pte q̃ in toto: qd̃ nõ de deo intelligi põt. 25. N. 15. V.

Quid p̃prie dicat locale. 6. I.

Omne locale est uisibile. 2. O. 45. M.

De⁹ loqt̃ factis sicut bõ uerbis. 12. K. in fi.

Q̃ nobis loq̃t̃ p̃ scripturas sanctas. 29. B.

Q̃ loquatur ex persona sui corpis qd̃ est

ecclesia.33.I.O.
Nihil itereſt q̄ diuerſis linguis loquāt̄ bo/
mines ſi qđ dicit̄ ueꝝ ſit.jj.Y.
Qui ſic credit ut loquit̄ & ſi nō uera loq̄t̄
fidelit̄ loquit̄:q aūt nō credit quæ loquit̄
& ſi uera loquit̄ infidelit̄ loquit̄.39.I.
Lu Lucifer hæretic⁹ ideo cecidit in tenebras
ſciſmatis amiſſo lumie charitatis:qa diſpli
cuit ei eos recipi ad unitatē eccleſiæ q ue/
neno perierāt arriano.j3.P.in fine.
De Lucilla fœmina pecunioſa.41.H.L.
Lumē illuminans incōpabiliter excellit il
lud qđ illumiatur.21.M.33.F.
Lux ipſa q̄ illumināt̄ abſcōdita tenebraꝝ
& manifeſtātur cogitationes cordiū:de⁹
eſt: & quō & qñ uidebitur.2.N.in fine.O
Quō de⁹ dicitur lux.33.P.
Lux in tenebris lucet & tenebræ eam nō
cōprehenderunt:exponitur.33.F.
Lux ipſa q̄ oculis corporeis cernit̄ ē cor/
Lux adeſt oculis & uidētis (porea.34.A
& cæci:ſed uidēti adeſt præſenti:cæco ue
ro abſenti adeſt.j.I.j5.Σ.
Luxuriæ uitiū malorꝝ oium corpis & aiæ
cauſa eſt:exēplis ꝓbat̄.47.P.48.E.F.G
Luna ſic minuit̄ & augetur.32.L. (H.
Lunæ acceſſus & receſſus ad ſolē ſignifi/
cat pc̄tōres.32.M.
Luna figurat eccleſiæ mutabilitatē &c̄.ꝙ
ſcripturis ꝓbat̄.32.N
Luna nō ideo eſt adorāda: qa ducitur ex
ea aliq̄ ſilitudo ad diuina.32.N.in fine.
Mag Magi Pharaonis cur in tertio ſigno
defecerunt.32.Σ.
Nō maculāt inocētes facta malo/
rū.jo.S.jj.G.H.I.41.K.V.39.P.i fine:et
42.M.P.
Cōtra magos terribile exēplū.47.P.
Magn⁹ ē de⁹ nō mole ſed uirtute.j.K.
Ipſa ei⁹ magnitudo nulla in utero uirginis
ſenſit anguſtias.j.C.K.
Q̄ facit magna de mininis q nō ē paruus
Oīs magnitudo minor (in paruis.j.K.
eſt i ſui pte q̄ in toto.j5.V.6.I.
Q̄ magnū uel paruū in q̄litatib⁹ dicit̄ nō
mole cōſtat.j5.&.
Mal Mali cur i eccl'ia ſint tolerandi.38.V.
Mali exēplo xp̄i ſūt tolerādi.41.Q.in fi.
Mali ſūt tolerandi probatur auctoritati/
bus.42.M.
Mali ſp̄ pmixti ſūt cū bonis.36.S.
Idē ꝓbatur auctoritate ueteris & noui te/
ſtamenti.4j.K.
Malis de⁹ bene utitur.27.G.33.E.
Mali ſicut bonis dei abutūt̄: ſic de⁹ malis
utit̄ ad ꝓfectū & exercitationē bonorū.
De malis nr̄is de⁹ multa (36.Y.40.H.
bona facit.6.T.26.N.
Malorꝝ cōio in ptcipatiōe ſacr̄orꝝ nō no/
cet:niſi eorꝝ factis qs cōſentiat.jo.S.jj.G.
H.I.39.P.in fi.4j.K.V.42.M.P.
Quib⁹ mali placēt ipſi malis cōicant:qbus
diſplicent & eos emēdare nō p̄nt:nō fact̄
ſed altari xp̄i cōicāt:& tales i ſcripturis cō
Q̄ ꝓpter malos boni (mendāt̄.4j.K.
nō ſint deſerendi: ſed ꝓpter bonos tole/
randi.jo.S.in medio.et.jj.I.in fine.
Mali q corrigi nō p̄nt tolerādi ſūt.jj.P.
Mali iuiti trabēdi ſūt ad bonū.46.Q.
Mali cōpellēdi ſūt ad bonū exēplo chriſti
Malos eccl'ia iuſte pſequit̄.j2. (j3.C.D.
X.j3.A.I.et.43.A.
Mala uitæ præſentis cōtingūt tā bonis q̄
malis.20.V.
Mala mundi dū ſpe futuroꝝ tolerāt̄: uſu
quodā bono cōuertūt̄ in bonū.40.E.
Mala pati utili⁹ ē q̄ nō facere mala.46.S.
Oē mādatū aut bonū iperat aut malū ꝓ Man
hibeti & ab utraq; pte cōtēptus uetatur.
Mādata dei ſūt implēda ſine (37.N.
murmure & cū alacritate.37.N.O.
Qui mādata dei ſeruare contēnit duplici
deū ſciētiæ ignorātia accuſat.Ibidem.
Mādata dei nō p̄nt impleri ſine eius gr̄a.
Māna quō ſapiebat unicuiq; (46.B.
ſcđm ꝓpriā uoluntatē.32.C.
Manducauerunt & adorauerunt omnes
pingues terræ:exponit̄.34.E.
Manichæorum errores quaſi omnes reci
tantur.j9.L.
Manichæi quō naturā mali conant̄ indu/
cere ſuo principio prædītā.6.M.
Manichæi nō recipiūt legē ueterē.4.X.
Manichæi cōſtituunt ſuis auditorib⁹ diē
dominicū ieiunare.22.D.j9.L.
De Mātuano rhetore.9.N.in fine.Q.
Māſuetudo nō ſolum ſeruāda eſt i corde
ſed & oſtēdenda in ope.40.X.
Martian⁹ urgēſis fit catholic⁹.42.E. Mar
Marc⁹ p̄ſbyter caſpaliaēſis fit catholic⁹.
Maria præ oībus hominib⁹ facie (42.E.
bat uoluntatē dei.8.P.in medio.
Maria manſit uirgo in cōceptu & partu fi
lij dei.j6.F.et.25.L.M.

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

De dolore mariæ in passione filij .j6.X.Y.j7.O.
De cõmendatione eiusdem facta euangelistæ Iohanni.j6.X.
Martyrẽ non pœna sed causa facit.j7.S.
Nõ habẽt martyꝝ (jo.M.j2.V.42.F.N
mortẽ q nõ habẽt xpianoꝝ uitã.j7.S.
Martyriũ nõ ꝓdest sed obest sine charita
Martyres ueri sũt q ꝓpt iusti (te.46.S.
cia ñ ꝓpt suã iniqtatẽ patiunt.j2.V.j7.S
Q impioꝝ silis pt esse pœna: sed dissimilis est martyrum causa.j2.V.
Cõtra eos q se falsa spe martyrij mortib⁹ ingerunt.j2.Y.j8.R.46.R.S.
Mat Cõtra mathematicos q ex positiõe sideꝝ ponũt act⁹ & uolũtates hoim.32.O.P.
Matrẽ cur se xps negauit bre .8.ꝫ.in me.
Max Maximian⁹ diacon⁹ carthaginensis partis donati ordinatur a plebe eps cõtra epm
Med Medicina nõ ideo negligẽda (suũ.j2.ꝫ ẽ licet quorũdã insanabilis sit pestis.jo.l.
Cui pœnitẽdi medicina non ꝓdest pessimum ẽ hoim gen⁹.j4.Q.
De consilio medicorum faciẽdum est qd fiendũ est ꝓ salute.28.S.
Medicinas multas inuenire cogũt multorũ experimẽta morboꝝ.j3.O.in fine.
Medicinæ pro ætate & tpe adhiberi debẽt: exemplo ꝓbatur.j.Z!
Mem Mẽbra deus sic habere dicit.45.S.
Memoria utꝝ possit esse sine fantasia: uel sine imaginarijs uisis fantasiaꝝ.j9.E.F.
Memoria nõ sp ẽ ꝑteritoꝝ sed manẽtiũ: & cũ ẽ ꝑteritoꝝ ꝑtim est eoꝝ quæ nos deserũt: ꝑtim quæ deserũt a nobis.j9.F.
Memoria quõ cõtinet icorporea: corporalia & absentia.3j.H.
Memoria q̃dã ꝑt eẽ sine ulla reꝝ imagina
Quõ meminim⁹ eoꝝ quæ (tione.j9.G.
nunq̃ uidimus.j9.H.I.
Men Mendaciũ officiosũ nõ est dicẽdũ nec ob laudẽ qdem dei.3.A.in fine.B.E.5.F.
Vtꝝ mẽtiri sit uiri boni: an oporteat aliqñ mentiri.3.A.5.F.
Mẽtẽ quõ qdã estimabãt deũ eẽ.j5.K.L.
Nens nõ pot bre aiam iteriorẽ ut sit aial: qa ipsa corp⁹ extrinsecus habet cui sit interior ut sit animal.j5.L.
Mẽtẽ uocare a sensib⁹ & cogitationẽ a cõsuetudine abducere magni ingenij ẽ.l.H
Mensis nouoꝝ qui dicat: & quando seruatur.32.K.in fine.
Quõ de mensura peccati & supplicij exponit: In qua mẽsura mensi fueritis remetiet uobis.j2.E.F.G.
Vtꝝ ois mensura sit circũscriptibilis tẽpo
Vtꝝ aliqd possit esse cũmen (re.j2.E.
sura sempiternũ. Ibidem.
Mẽsurabile quot modis dicit. Ibidẽ.
In metiẽdi disciplina una est ratio anguli: alia quadrati.3j.Y.
Meritũ bois donũ dei ẽ gratuitũ.27.A.
Meritis impij non gra sed pœna debetur
Omne meritũ nostrũ nõ facit (26.D.
nisi gratia.26.I.
Cum merita nostra coronat de⁹ coronat dona sua. Ibidem.
Militia sæculi grauior ẽ militia xpi.29.I.
Militẽ xpi ñ oportet castra deserere: sed poti⁹ ad turrẽ euãgelicã cõfugere.8.X.
Milites suos christ⁹ reges appellat. Ibidẽ.
Milites christi in silentio pugnãt nõ ut occidant homines: sed ut expugnẽt principes tenebrarum.j9.C.
Miles sub comite posit⁹ habere debet di
Mira sũt quæ occultã (sciplinã.44.X.
rationem habent quæ uideri uel reddi ab homie nõ possit.25.L.M.
In miraculis ratio facti est potẽtia faciẽtis.
Miracula dei quotidiana cõ (j.K.in fi.
suetudine uilescũt.j.L.jj.T.
Q miracula diuina infirmitas humana ex cõsuetudine reꝝ exptaꝝ metiri conatur.
Miracula talia fecit xps q̃lia fece (38.R.
rũt ꝓpbetæ: necnõ & alia ꝓpria: q̃lia fieri oportebat ꝓ nra salute.j.O.P.
Christũ nulla miracula amplius q̃ magos facere potuisse qdã mẽtiũtur.j.V.in fi.
Qui miracula diuina nolũt esse uera quõ refellendi sint.j2.K.
Miracula in scripturis factis ꝓpter aliquã significationẽ cõscripta sunt. Ibidem
Miracula diuinæ potẽtiæ nõ sũt trabẽda in exemplar naturæ.j6.A.
Miracula dei sũt ei⁹ uerba ad nos.j2.K.
Q dæmones faciũt miracula factis angelis similia: non ueritate sed specie: nõ sapientia sed fallacia.j2.K.
Miracula diuina nõ sunt semper expectã.
Cur miracula in alijs locis (da.44.O.
fiant in alijs non.36.O.
Cur miracula deus facit ꝓ malos.j6.I.
Nulla miracula magoꝝ ꝓferri possũt miraculis christi aut sanctoꝝ.2.M.in fine.

Mer

Mil

Mir

Annotatio

Quō magi Pharaonis iuenerint cōuersa in sanguinē tota aq̄ ægypti unde sil'e aliqd
Miserior tāto qsq; ē quāto (facerēt.2.R.
faciliº mala eiº uoluntas implet'.34.T.
Misc'dia dei ñ deserit eos q ex fide uiuūt & eius bonis teperate utunt'.j.T.i medio
De misc'dia dei q̄ peccatoribº pcit.j4.H.
Misc'dia dei qdā ad suā pnicie abutuntur.
Misericordes debemus esse ad (j4.G.
delinquētes.j4.F.usq;.N.
Iudiciū sine misc'dia fiet ei q nō fecerit misericordiam:exponit'.7.S.
Modus optimº ē i oi re:& laudabil' ubiq; mensura.37.T.circa finem.
Quicqd modū etiā in rebº bonis excesse
Moy Moyses figura/ (rit uitiū ē.37.circa fi.
bat populū iudæoq; in christo passo cre/
diturum.3j.E.
Mon Monachi ægypti occidūt' a barbar'.35.L
Monachº bonus uix bonū clericum facit.
Monachus deserēs monasteriū (j9.O.
ad clericatū nō pōt ,pmoueri.Ibidem
Q; nō nisi meliores in monasterio ad cle/
ricatum sunt ,pmouendi.Ibidem.
Monacho nil tā nociuū est q̄ uicos & ciui
tates uisitare:exemplū.48.G.
Q'd aq̄ piscibº hoc silētiū monachis opat'
Sicut meliores sūt q i mōasteriis (48.H.
,pfecerunt:sic peiores sunt qui in eo ceci/
derunt.36.S.
Ex monasterio qs ,ppt' hæc ē ,p̄ijciendus.
In monasterio cōtetio/ (28.Q.T.36.N.
se uiuere q̄ malum sit.28.I.K.
Montiū noie sancti itelligunt'.34.H.
Mor Moriones qui dicant'.2.S.6.X.
Mortis meditatio utilis ē ad hæc.29.V.
Mortis acerbitas quāta sit: exemplo ostē
Mortē plures fugiūt nō (dic'.47.M.i fi.
ut nō moriāt':sed ut tardiº moriāt'.9.S.
Mortē dū uitā quærūt inueniūt.Ibidem
Ad mortis differentiā nihil ualet diuersa
natiuitas:exemplo ,pbatur.jj.S.
Mors incerta est.28.X.29.V.
Mortē non formidare sed appetere pau/
cis est cōcessum.3j.&.
Cur q̄nq; dū de morte loqmur 'nō formi/
damº:& cum nō loqmur appetimº.Ibidē.
Mors cur timet' etiā ab his q se pº mortē
beatiº uicturos credūt.33.I.i me.N.in fi.
Si mors timetur tēporalis quāto plº æterna.36.T.in medio.
Mors somno cōparatur.34.K.
Mortuº carne:quæ nec facere potest nec
pati.29.F.
De morte amicoq; nō ē dolēdum.2.N.
Qui mortis causam præbet plus peccat q̄
qui interficit.j4.O.
Nō ois q causa ē mortis alienæ reº ē.Ibidē
Nō refert q̄ qs occasione moriat': sed q̄lis
Vtq; aliqd' possit esse (hinc exeat.35.O.
immortale qd' tpe cœpit.6.S.
Q; aia est imortalis nō ut deº q solº habet
imortalitatē:sed modo quodā sui generis
2.V.in fine.6.H.
Quō deº solº habet imortalitatē.43.H.I.
Equaliter imortales nō plº (S.in fine
uiuunt q̄ singuli.j5.V.
De tribus generibus mortis.29.E.
Mortes inumerabiliū corpoq; nō possūt
cōparari morti uniº animæ.j9.M.in fine.
Mors aiæ nō est nisi pctm.25.C.in fine.
Mors aiæ duobº modis dicit'.25.D.
Mortui nō sp dicunt' q de corpe exierunt
Non est peior mors animæ q̄ li (25.E.
bertas erroris.42.H.
Mortē sibi intulit homo & filio bois:uitā
uero sibi attulit hō moriēs& resurgens fi
lius hominis.33.M.
Per hominem mors: & p hominē resurrectio mortuoq;:& sicut in adam oēs &c.ex
ponitur.6.&.7.22.S.V.
Mors quō regnauit ab Adā usq; ad Moy
sen in eos q non peccauerūt &c.22.V.Z.
Mors xpi uniuersæ mortis chirographū
rupit.40.P.
Mors christi nō ideo uera nō fuit.jj.S.
Christus non fuit mortuus nisi scd'm car/
nem.25.C.D.
Cur mori uoluit i cōspectu multoq; & re/
surgere in cōspectu paucoq;.33.N.
Q; triduo mortis nō fuit corruptº.33.S.
Cur tale genº mortis elegit.34.D.cir.fi.
Mos populi dei uel instituta maioq; ,p le/ Mos
ge tenēda sunt in his rebº de qbº nihil cer
ti statuit scriptura diuina.21.N.
Ex moribº apparet animus.j9.&.
Ad morū institutionē quæ ualēt.37.L.
Mores boni sunt ornamenta christiano/
rum.j9.K.28.O.
Mores bonos uel malos nō faciūt nisi bo/
ni uel mali amores.j4.B.
Morum corrigēdoq; nullus est locus nisi
uita præsens.j4.F.
Mores boni indicant hoiem bonū.j4.L.

Ois motꝰ animi aliqd facit in corpe.31.T.
In motibus corporꝫ nihil a duobꝰ idē fieri potest.31.X.
In oibꝰ reꝫ motibꝰ facilius cōsideratʹ motus in uocibꝰ.36.C.
Oē corpꝰ mouetʹ p locū & tēpus:aia p tps sed deꝰ nec p tēpus nec locum.17.Y.
Mu Mulieris noie ois sexus fœmineus intelli
Mulieres nō debēt uti fucis (gitʹ.33.F.
colorꝫ:neqꝫ nudare capillos.19.K.28.O.
Mulier euangelica curua & sanata:signifi
Mulier laqueꝰ diaboli:exem- (cat.40.E.
plum.47.Y.
Vtrum mundus maior aut isti æqualis in hoc mundo fieri potuerit.1.P.
Cur non fecit mūdum maiorē uel cur nō multiplicauit.27.F.
Vtrum mūdus pōt augeri uel minui infinite:& cur tātus est: & in loco isto potius q̄ in alio.39.L.
Præter mūdū nihil est deorsū.39.L.
In mūdo tria mala sūt p quæ oia mala i genus būanū p primos parētes intrauerunt
In mūdo tria sūt omi malo dete (29.E.
riora:& tria bona qbꝰ n̄ sūt meliora.30.A.
Mūdi noie q intelligunt.33.F.
Nolite diligere mūdū neqꝫ quæ in eo sūt: exponitʹ.18.Σ.&.Y.19.A.
Mūdus asperitatē habet uerā:iocūditatē falsam:certū dolorē:incertā uoluptatē:laborem durū:incertam quietem.8.P.Q.9.C.in medio.21.D.
Mūdi prosperitas si sp arrideret aīa nunq̄ portū ueræ securitatis appeteret.40.E.
In mūdo nō timere:nō dolere:nō laborare impossibile est.21.D.
Sicut laudādi sunt q cū mūdo florēte noluerunt florere:sic uituperādi sunt q cum pereunte uolūt perire.9.R.in fine.
Mundus detinet suos amatores ne sequi ualeant christū.18.Y.Σ.
Mundi amatores uix aures præbent salutaribus admonitiōibꝰ:& rarius in ꝓsperis q̄ in aduersis.21.D.
Mūdus cōpatʹ falso amico.29.A.
Mūdus uult nos perire cū amatoribꝰ suis
Mūdus periculosior ē blādus q̄ (29.C.
molestꝰ:nec cōtēnitʹ nisi gra diuina.38.K
Mūdi contemptus semp donum cæleste expectat.29.I.in fine.
In mūdo spes bonorꝫ nō ē ponēda.30.E.
Mundi aduersa ideo fortiter sunt tolerāda.3.G.
Mundus cur tantis aduersitatibus atteritur.35.L.M.
In mūdo nihil est stabile.38.B.
Vtꝫ mūdi finis possit agnosci.19.Q.R.S
Mundi finis nō erit añ cōpletionē prædicationis euangelij.19.S.Σ.20.&.Y.
Mūdi finis cur nō cognoscitʹ cū scripturæ eū testāt̄ finiēdū.19.T.V.20.D.E.F.
Mūdi finis diligendus ē & expectādus.19
Mūdi finē ꝓpinquū ꝓbe- (X.&.20.G.
tica & euāgelica oracula ostēdunt.19.Y.
Vtꝫ mūdi finis infra certū (Σ.20.M.
numerū annorū possit diffiniri.20.H.
Vtꝫ mundi finem indicāt tribulatiōes locorꝫ & bella.20.T.V.
De mundi fine non est prædicandū utrū sit breuius uel lōgius: quia nobis ignotū: sed bene uiuendū.21.A.
Sine murmure seruire debemꝰ ꝓximis.
Murmurādū nō ē i difficultatibꝰ (28.S.
ne pdatʹ latitudo bilaritatis.32.X.in me.
Oia sine murmure & hæsitatiōe facite ut sitis irreprehensibiles:exponitʹ.37.O.P.
De musica scripsit libros.9.F.in fi.36.C.
Musica maxime gradatis itineribꝰ nititur ad supna intima ueritatis.36.G.
Musicā piā Dauid amabat:& magis in ea studia nos q̄ ullꝰ auctor accēdit.Ibidem.
Musica ad admonitionē magnæ rei a deo hominibꝰ cōcessa est.6.R.
Qꝫ sūme incōmutabilis sit deus.6.H.
Omnis creatura mutabilis est: solus deus immutabilis.17.Y.
Nō ideo mutabilis ē deꝰ: qa i priore sæculo aliud q̄ i posteriore sibi offerri instituit.
Hoc uere incōmutabile est & (1.Y.2.A.
incorruptibile qdʹ nulliꝰ rei accessu mutari uel corrūpi pōt.6.H.
Oē mutabile uitiosū & defectibile ꝓbatʹ: quia ex nihilo est.15.E.
Quot modis aliquid dicitʹ mutari.45.M.
Vtrum recte facta mutari iuste possint.1.
Nasci & renasci in uno (X.Z.&. Na
n boie ad duos boies ptinēt.16.E.
Natalis dies xpi nō celebratur in sacramento:sed in memoria.32.H.
Quædam dicūtʹ nasci argute similitudinis gratia:alia remotius:alia cōgruēti:sed solus christꝰ natꝰ ē ex uirgine.25.M.
Oēs nascimur ad pœnā:sed miscdia renascimur in gratia.27.B.

Annotatio

Vtr filiꝰ dei semp nascat an semp natꝰ sit 43.P.ante medium.
Nemo nascit ex Adam sine uinculo damnationis: & nemo renascitur nisi p christi gratiam.40.F.circa finē.G.
Nemo nascit nisi ex cōcupiscentia tracta ab Adam præter christū: & nemo renascitur nisi operāte gratia spiritali christi: nec renasci quisq̄ pōt anteq̄ natus.36.F.
Nullꝰ uitā in q̄ natꝰ est bene finiet: nisi renatus anteq̄ finiat.36.G.
Vtr bō pt dici natꝰ adhuc i utero existēs scdm illud: Qd natū ē ex ea &c. Ibidem
Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu &c. exponitur.36.E.F.G.5.T.26.O.
Dissimiliter nata similiter uiuūt & similiter moriūtur.33.S.in medio.
Naturæ oēs bonæ sunt.27.G.
Naturar triplex distinctio.37.Y.
Natura humana quantū in Adam uitiata fuit.27.Q.
Naturæ duæ in christo erāt.35.T.
Nauis sana uno neglecto foramine naufragium patitur: subiungitur exemplum. 47.V.28.H.
Ne Necessitas fœlix quæ ad meliora compellit.9.3.
Necessitates tūc finiunt quando uincuntur cupiditates.39.B.
No Deus quomodo aliquid nouit & non nouit.30.F.ante mediū.33.E.in fi.
Certior nra noticia intus est.2.N.
Homo uix noscit qd in præsenti sit: qualis futurꝰ sit penitus ignorat.4.O.in medio.
Illud noscimus qd credēdo inconcusse retinemus.31.F.circa finem.
Nox aduersitatē significat.33.R.
Nu Nubes cæli q dicant.20.Y.
Nuptiar bonū nō extinguit sed modificat inobediētiū membror malū: ut limitata concupiscētia carnalis fiat pudicitia
Numa pōpilius romanꝰ (cōiugalis.36.F. deos colendos instituit.33.&.
Numerꝰ intelligibilis licet infinite crescat non tn infinite minuit: nā nō licet eum ultra monadē resoluere: sed ecōtra sensibi/
Numerꝰ sensibilis ē corporeor (lis.39.L uel corporū quātitas: q minui infinite sed infinite crescere nequit. Ibidem
In rōne numeror septē & tria nō decem esse debēt: sed decē sunt.25.I.in fine.
Numerꝰ septenariꝰ in scripturis quādā p/fectionē significare solet.32.R.i fi.M.i fi.
De mysterio numeri q̄dragenarij: denarij: octenarij: septenarij: q̄ternarij: ternarij: & quinquagenarij.32.Y.&.
Numerus ternarius in multis sacramētis maxime excellit.32.3.
Numerus cētenariꝰ significat pfectionem
De Nūdinario diacono degra/ (23.E. dato.43.H.42.A.
Ob Obdurationis causa non ē nisi pcām præcedens.26.G.R.
Neminē obdurat deꝰ nisi iustissimo demerito: nec miseretur nisi gratuito dono 26.Q.in fi.R.27.E.
Obediēdū ē ꝓpositis ne offendatur deus
Obediētiæ initiū ē uelle cogno/ (28.V. scere qd præcipiat: & ps obsequij didicisse quid facias.37.G.
Obsecratio quid sit.37.E.F.
Oc De laude fratris Oceni.6.F.in fine.
Occidere nō licet aliquē nisi accepta legitima potestate.40.B.
Q nō sit reus q possessioni suæ murū circūdederit: & inde aliqs occidat: aut aliquē feriēdo bos uel equꝰ occiderit.40.B.
Vtr iustꝰ debeat occidere malū.43.Q.
Vtr q occidit an q occidit putādꝰ ē iustꝰ.
Cū homo occidit ab boie mul (Ibidem tū refert quo animo occidat.34.O.
Ille qui occidit quādoq; minꝰ in culpa est q̄ qui causam præbuit. Ibidem.
Vtr liceat aliquē occidere ne ab eo occidatur: uel si liceat sine interfectione repellere.39.X.in fine.40.B.
Occidi potiꝰ eligat clericus q̄ occidēdum iudici tradere.35.X.
Occidi fas non est suggestionibus episcopi reus.44.Σ.
Nō licet occidere se uel alter etiā petētē & uiuere nō ualētē nisi legitima ptāte accepta: ꝓbat ex scriptura.37.T.46.R.S.
Quid de Raçia in libris machabæor sentiēdum sit q seipsum occidit.37.V.
Occidere seipsū insontē magnū scelus est cū oino nō debeat hō occidere nocentē.
Qui seipsū occidere uolētē nō ꝓ (33.X. hibuerit reus est.46.R.28.Q.
Qui seipū occidit in æternū morit.46.R.
De his q se trucidādos spōte ingerebant: aut a iudicibꝰ extorquebāt ut a carnificibꝰ ferirēt: aut p abrupta pcipitia: p aquas & flāmas seipsos occiderunt.32.Y.37.R.

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

Ocium priuatũ nõ est necessitatib⁹ eccliæ præferendum.21.B.
Ocium sic diligẽdum est ut oĩs delectatio terrena refrenetur.Ibidem.
Omne qđ oculis corporis cõspicit̃ corp⁹ est & locũ occupat.2.O.45.M.
Oculi ĩteriores iudices sũt ĩterioꝝ.33.H.
Oculi & si iaciãt̃ i aliquã fœminaꝝ non tñ
Oculus impudic⁹ impudici (figãt̃.28.P cordis ẽ nuncius.Ibidem.
Ocul⁹ defixus abominabilis ẽ dño.Ibidẽ.
Oculoꝝ petulãtia sic corrigit̃.28.O.
Od Odiũ est ira inueterata.39.F.
Oẽs odit qui malos odit.14.L.in fine.
Odiẽdi sũt parẽtes & ꝓpinqui ꝓ christo.
Quõ etiã ipsam aiam (8.Y.Σ.&.29.K. nostrã odire debeam⁹.8.Σ.
Duo odit ĩ nobis de⁹: negligẽtiã reuertẽdi ad eũ:& desperationẽ salutis.29.A.i fi.
Of Officiales iudicũ licite possũt accipe lucra moderata ab utrisq; ptibus: nec tenẽt̃ ad restitutionẽ.14.T.
Officiosum mẽdaciũ quid sit.5.F.
Ol Oleũ qđ ex adipib⁹ aut oliua ꝓfluit utrũq; natat:licet utriusq; dissilis sit origo.33.S.
Oleum si dimittatur in aere deorsũ si sub aquis sursum nititur.32.R.
Oleum uendere est.34.I.M.
Oleũ significat opa misericordiæ.34.L.
Oleũ in lãpadib⁹ significat.34.I.M.
Olympum mõtem deoꝝ habitaculũ græcia fabulatur.9.M.O.
Op Opa trinitatis sũt idiuisa licet qñq; diuisim referũt̃:exẽplo ꝓbat̃.25.C.R.S.26.F.
Opa tenebraꝝ sũt abijciẽda.30.H.
Operãdi difficultas unde nobis ꝓueniat.
Opus oñe fit leue dũ ei⁹ (37.F.in me. ꝓciũ cogitatur.38.A.in medio.
Cũ bene opamur ipsi⁹ munere opamur q in nobis opatur.32.R.in fine.
Opeꝝ similitudo quosdã cõiũgit:sed cau sæ similitudo discernit.30.M.
Opa bona amãt in luce cõstitui.40.X.
Tunc op⁹ recte iuste & pie fit:cũ i dei laude fit:& ei⁹ gra donat̃ ut fiat.34.G.L.
Op⁹ bonũ nõ ẽ faciẽdũ ob laudẽ humanã
Opus iudicat̃ bonũ uel malũ ex (34.I. uoluntate.32.F.G.30.N.
Diuersitas operum diuersitatẽ facit præmiorum.37.P.
Ad Optatũ de origine animæ Augustin⁹ Optatum ep̃m auiçat de prauo (40.F.
dogmatæ Pelagij & Cælestij trãsmittẽsq; ei acta cõcilij cõtra eos cõfecta.40.O.
De Oratore Aug⁹ scripsit libros.33.Q. Or
De orãdo deo ad Probã scripsit.34.Q.
Int̃ oñes obsecratiões postulationes & gratiarũactiones hoc distat.16.R.17.E.F
Nulla erit oñis necessitas ubi nulla erit temptatio.34.Q.circa finẽ.
Qualiter & quare sit orandũ.34.Q.R.
Quid sit orãdũ.34.S.T.V.X.35.C.
Q; nõ sit orãdũ in multiloquio.34.S.
Cũ i oratiõe multiloquiũ,pbibeat cur ora re nos admonet q nouit qd nobis necessariũ sit priusq; petam⁹.34.Y.Σ.&.
Orandum ẽ instãter in fide spe & charitate:qđ ex euãgelio ꝓbat̃.34.Y.
Cur oremus uerbis p intercepta & interualla horaꝝ.34.Σ.
Dignior orãtis sequit̃ effect⁹ quo feruentior fuerit affectus.Ibidem.
Semp orare est:beatã uitã sine itermissio/
Orationes nostræ (ne desiderare.Ibidẽ sic innotescant deo.Ibidem in fine.
Vtrum sit orare si multiloquio diutius immoretur.34.&.
Oratiões crebras sed tñ breuissimas & raptim qđammodo iaculatas pres in ægypto dicuntur habere.Ibidem.
Quid iterfit int̃ multũ loqui in orando & pcari.Ibidem.
De septẽ petitiõib⁹ oratiõis dñicæ.34.?.
Nulla oratio licita est quæ nõ in oratione dñica cõtinetur.35.A.
Licitũ ẽ aliis ac aliis uerbis eadẽ orãdo dicere:sed non debet esse libeꝝ alia dicere.
Vtrũ liceat petere diuitias: potẽ/ (35.B. tias &c̃.Ibidem.et.33.I.K.
Quid debeamus orare: & quæ orantem ꝓducant ad deum.35.C.
Quæ iuuant orationẽ.35.D.
Quid oremus sicut oportet nescimus:exponitur.34.S.35.E.F.G.
Cur orãtes nõ statim exaudiamur.35.E.
Orãtibus deus qñq; cõcedit (33.I.K. iratus qđ aliis pie denegat.Ibidem.
Secure orat̃ seu petit̃ beata uita.35.F.
In oratiõe si aliqd cõtra acciderit debem⁹ patiẽter nos cõcordare diuinæ uoluntati Ibidem.
Orãdum est spe fideliter:amãter:instãter & patiẽter.35.H.47.H.in fine.
Oratio & si oĩbus generaliter indicit̃ spe/

cialius tñ uiduis.35.I.
Orādum est ꝑ temptatis.35.K.
Ad orationē ualet castigatio corpis.Ibidē
Oratio qđ mi⁹ ꝓt i se ꝑ alterꝝ facit.Ibidē.
Orādum est ꝑ captiuis.35.P.
Orādū ē ꝑ inimicis:& in dignitatib⁹ cōsti/
Orādū ē ꝑ infidelib⁹ ut (tutis.37.F.i fi.
credāt.30.E.27.R.T.V.X.Y.28.B.
Orādū ē ꝑ eis ut uolūtas corrigat:doctri/
næ cōsentiat:& natura sanetur.27.Σ.
Gratior ē oratio ubi sacrificiū charitatis of
Orātib⁹ sæpe nō dat de⁹ (ferē.35.V.i fi.
qđ uolum⁹ ut qđ malim⁹ attribuat.8.E.
Dominū deū tuū adorabis & illi soli serui/
es:exponitur.38.E.F.G.
Orationes sauciāt & debilitāt caliginē &
tumultus sæculariū actionū.21.B.
Oro supat hostes.44.&.3.45.G.H.I.
Oratio dñica oib⁹ boib⁹ est necessaria.22
M.23.X.24.B.
Orationib⁹ cōmunib⁹ & alternis pl⁹ agim⁹
q̄ singularib⁹ & priuatis.24.P.
Oratio præsupponit donū fidei:& nō ꝓt
esse recta sine uirtute spūssancti.26.H.
Nō oram⁹ sed orare nos fingim⁹:si nō cre
dimus deū facere qđ oram⁹.27.V.
Orationib⁹ est instandum boris & tēpori
bus constitutis.28.M.
In orationib⁹ boc uersē in corde qđ ꝓfer
tur in uoce.Ibidem.
In oratorio nō ē agēdū nisi ad qđ est factū
unde & nomē accepit ne orātes impediāt.
Orationes quāto sūt crebriores (Ibidē.
tanto erunt puriores.28.T.
In oratiōe ñ debem⁹ nos iustificare.29.N.
In oratiōe debem⁹ uenenū inuidiæ depo/
nere exēplo serpētis ad fontē ꝑperantis.
Orationis utilitas:& quæ impe/ (Ibidē.
diūt puram orationē.29.O.
Orantes cur non flectamus genua tpe pa/
schali.32.Y.circa finē.& in fine.
Oroni magꝫ cōgruit tps matutinū.37.X
Orādū ē an dormitionē exēplo Augusti/
Qui iniuste se ordinati (ni.39.M.in me.
peccatis:iuste ordinat i pœnis.33.E.i me.
Origenis libri qnq; sup epl'am ad Galatas
& stromatū:& psal.notāt.3.P.Q.4.A.
Ornat⁹ auri & uestis qbus & qñ ꝑmittitur
39.K.45.Y.Z.
Ornat⁹ uerus christianoꝝ qs sit.39.K.
In ornatu superbo cor humile baberi pōt
45.Z.in medio.
De laude Orosij p̄sbyteri.6.G.7.V.23.L
Omnia orta occidunt & aucta se/ (25.Y.
nescunt.6.S.
Ossa dei dicuntur apostoli.33.R. Os
Ouis error sic ē corrigēdus ut nō i ea cor/ Ou
rūpat signaculū redēptoris.13.D.
Palemonē xenocrates pbus dispu Pa
tādo de fruge tēperantiæ:nō solū
ebriosū: ueꝝ & tūc ebriū ad alios
mores cōuertit.35.3.
Pāmachiū Augustin⁹ collaudat ꝙ ꝓpter
catholicā unitatē seruādam:colonos suos
hortatus sit ad sequelā suam.36.G.
De pane pisce & ouo qbus opponit lapis
serpens & scorpio.34.Y.
Papa cōsulēd⁹ ē in bis quæ sūt fidei catho
Quo animo qs par/ (licæ utilia.23.Y.
cat plurimū interest.14.O.10.K.
Vtꝝ paradisi noie ubi latro cum xp̄o erat
aliq̄ ps cæli debeat intelligi.15.S.T.
Vtꝝ paradisi noie sepulchrū in borto po
situm possit intelligi.Ibidē.S.
Vtꝝ paradisi noie infern⁹ uel sin⁹ Abraæ
ad quē xp̄s descēderit possit itelligi.Ibidē
Paradisus nomē ē generale (et.24.Y.
ubi fœliciter uiuit.15.S.in fine.
Paradisus ubicūq; sit beatoꝝ quisq; ibi est
cum illo ibi est q ubiq; est.15.T.
Parentes sunt bonorandi & eoꝝ cura est
Parētes debēt suos pue/ (babēda.16.X.
ros uicioſos corripere: & bonis moribus
informare:exemplū.48.D.
Qui parētes amat ꝓdet eos nō more par/
ricidaꝝ interficiens:sed spiritali gladio uer/
bo dei carnalē eoꝝ affectū ꝓscindēs.8.Z.
Parentes nō sunt audiēdi cū ꝓbibēt nos
sequi christū.8.&.29.K.
Parēti spiritali magis q̄ carnali ē obedien/
In parētib⁹ carnalis affect⁹ cō/ (dū.8.3.
tēni debet nō natura:exēplo xp̄i.Ibidem
Paruuli sūt aliq ætate: aliq mēte.16.C.D.
Paruulis baptiçatis parētū pfidia (29.X.
non nocet.5.S.T.
Paruuli iā baptiçati nō habēt fidei effectū
sed fidei sacramētum.5.3.27.&.
Paruuli cur aliquādo tam diras pœnas pa
tiantur corporales in hac uita sine ulla sua
causa.6.V.X.
Quid de puuloꝝ pœnis q̄s i hac uita sine
sua culpa sustinēt:in tertio libro de libero
arbitrio disputauerit ostēdit.6.Y.Z.
Qui paruulos dicit saluari sine baptismo

cōtra apostolū uenit & ecclesiā cōfundit. 6.&.22.L.in medio.S.T.25.Y.
Paruuli cur dānētur sine baptismo cū in illa ætate nullū uideāt esse pctm: nec a deo credēdū ē aliquē damnari sine pctō.6.&.
Paruuli necessariam habēt (in fi.9.7.B. christi gratiā.22.&.23.O.26.O.
Qui puulos p baptismū a dānatiōe liberari: & salutē æternā acquiri negat anathe/
Cur alius sic gubernet ut (ma sit.23.O. hinc baptiçatus exeat:alius neglectus expiret.26.O.R.27.I.
Paruuli credūt p corda & ora offerētium
Oēs nascunt in pœna:sed misē/ (26.T. ricordia renascūtur in gratia.27.B.&.
In paruulis nullū ē uel ad bonū uel ad malum ꝓpriæ uolūtatis arbitriū unde pmia aut supplicia meritꝫ pcedētib⁹ subsequāt
Paruuli ideo oēs cum peccato (27.C. nascuntur.27.F.
Vtꝫ possint itrare regnū cælorꝫ sine ptici patiōe corpis & sanguinis christi.27.I.K.
Paruuli nō sūt i illo statu i quo Adam fuit ante præuaricationē.27.L.M.
Q nō solū nō baptiçati regnū cælorꝫ habere nō possint sed nec uitā æternā.Ibidē
Pas Pascha nō solū in memoriā rei gestæ:sed etiā in sacramēti significationē singulis annis nō tn eodē die celebrāt.32.H.
Pascha nō græcū sed hebræū esse uerbū ostēdit ex eo ꝙ trāsit⁹ dicit & trāsitū spiritalē significet.32.H.in me.I.K.Q.
Cur pascha primo mēse āni celebret & a qrtadecima die mēsis &c.32.K.in fine.L M.N.O.Σ.&.20.S.
Pascha cur ad solis & lunæ cursū cōputet cū scriptura,phibeat obseruare ānos:mē/
Pascha cur celebret (ses & tpa.32.O.P. cum sol sit in ariete.32.P.
Pascha cur ita celebretur ut sabbatum occurrat.32.Q.R.S.T.V.X.
Pascha semp dnicis dieb⁹ debere celebrari unde sit institutum.32.X.Y.
Pascha cur i fine qdragesimæ icipiat & duret ad tēpus pētecostes.32.Y.Σ.
Paschale tps quo alleluia cātat: & ieiuniū relaxat:durat ad diē pētecostes.23.Z.i fi.
Ex pastorꝫ arbitrio uita ouium dependet
Pastores qui proprie di/ (23.9. cantur.17.D.
Pat Pater nō est filius neꝙ spiritussanctus:sed solius filij pater.18.E.in fine.
Pater nūqꝫ sine filio fuit:exēplo ostendit.
Pater ut filiū haberet de seipso: (18.F. nō se minuit:sed ita genuit de se alterū ut totus maneret in se:& esset in filio tantus quātus & solus.Ibidem.
Pater genuit id qd ipse est.18.G.
Pater sine passione genuit filiū:un⁹ unicū sibi æqualem ut eum nec ptāte præcederet nec ætate.Ibidem.
Pater nō inæqualē genuit & æqlitatē addidit iam nato:sed gignēdo eam dedit:qa æqualē nō imparē genuit.18.H.
Pater nūqꝫ sine filio fuit & sp genuit.43.P
Pater nō est filius:nec dicitur nisi alicuius filij pater.43.K.M.in fine.
Pater q est inuisibilis ingenit⁹ & innat⁹ & incapabilis:& si nusqꝫ ingenit⁹ legit:tn ingenitus defenditur.43.F.Σ.9.
Pater quō dicatur ingenitus.43.9.
Pater malorꝫ nō est deus.14.L.in fine.
Passio figurabat in agno paschali.32.V.
In passiōe christi qd discere debeam⁹:aut
Passio christi ꝓ/ (qd sperare.33.H.M. phetat i psalmo uicesimoprimo.33.I.
Quādo patiebat christus ꝓ ecclesia: in illo patiebatur ecclesia.Ibidem.
Passio dñi pciū ē orbis terrarꝫ.42.D.&.
Pati p xpō supplet uicē baptismi tpe necessitatis.28.E.
Non qcunqꝫ patiūtur silia siliter laudandi sunt uel culpādi.10.M.
Multos passio eadē iungit quos causa separat.12.V.17.S.18.R.42.F.
Interest plurimū qua causa:q expectatiōe quo fine qs patiat mūdi mala.21.D.
Pati non debem⁹ mala tpalia ꝓ spe terrenorꝫ bonorꝫ sed æternorꝫ.33.N.
De patiētia dei ad peccatores.14.G.H.
Tūc patiētia recte fit cū uidet ei ꝓfutura esse ꝓpter quē fit ad opandū in eo correctionē atqꝫ cōcordiā.2.E.in fine.
Patiētia est pluris habēda:q omne qd pōt etiā inuito iuimicus auferre.2.F.
Patiētiæ pcepta magis ad animi ꝓparatiōnē q̄ ad op⁹ extrinsecū ptinēt.2.F.G.
Patiētia uera a falsa sic distinguit.7.K.
Ad Paulinā uiduā de uidēdo deo.30.S. Pau
Paulin⁹ a Delphino burdegaliæ baptiçatus:& a Lampio apud barcilonā hispaniæ episcopus cōsecrat⁹:sancti Ambrosij dilectione ad fidē nutrit⁹ est.8.L.
De laude Paulini epi eo ꝙ tātū fastū sæcli

reliq̃rit:& colla xp̃i iugo ſubdiderit.9.H.
Ad Paulinũ Auguſtin⁹ de gr̃a dei contra pelagianos.26.X.
Paul⁹ apl's ut℞ falſũ dixerit cum i epl'a ad Galatas Petrũ apl'm rep̃benderit.3.F.P.
Paul⁹ qua auctoritate in Petro (Q.4.Y.
ſimulationẽ rep̃benderit quã i ſeipſo admiſerit.3.R.S.T.V.
Paul⁹ ñ ſimulatorie Pet℞ rep̃bẽdit.4.X
Paulũ apl'm ad collegiũ & ſocietatẽ (5.A
apl'o℞ ptinere non ambigim⁹ q̃uis cũ eis nõ fuerit.20.E.
Pauptas ꝓpt̃ ſe nõ ẽ meritoria.22.Z.
Pauptas ſuꝑba & bũilis diſtinguũt̃.28.L.
Cõtra eos q̃ pauperes fuerũt in ſæculo & uolũt delitiari i religione.28.L.N.
Pauptatis laborẽ ſerui dei melius tolerare debẽt:q̃ ut neceſſario℞ facultatẽ cũ cõ ſciẽtia fraudis obtineant.35.R. in fine
Pax Pax illa q̃ exꝰperat oẽm itellectũ nõ ẽ minor itellectu noſtro.31.K.35.G.44.T.
Pax q̃ cõſiliat̃ iuratioe barbarica ut℞ utẽ
Vbi pax ibi reges:ubi (da ſit.39.&.i fi.
requies ibi finis appetẽdi & nulla cauſa laborandi.9.X.
Pacific⁹ bõ ſecurã mẽtẽ poſſidet.29.L.
Pec Peccatũ primũ ẽ gaudere ad ꝓpriam poteſtatem.15.E.in fine.
Peccatũ nõ eſt niſi cõtẽptus dei.29.H.
Nemo peccat niſi faciẽdo cõtra charitatẽ
Peccatũ tãto mai⁹ uel min⁹ ẽ:quã (7.P
to magis uel min⁹ qs facit contra charitatem.7.Q.
In pct̃o primi hois tria fuerũt cõcurrentia
Peccatũ illud ſolius Adæ fuiſſet ſi (29.E.
nullus de illo exiſſet.27.F.
Peccato primi hois naturã humanã totã periſſe oſtendit̃.27.I.L.M.30.I.
Peccatũ Adæ quãta mala influxit hũanæ
Peccatũ Adæ ſubiecit (naturæ.27.Q.
oẽs hoies atrociſſimo exactori.30.I.i me.
Peccatũ originale nõ traducit̃ imitatione
Peccato alteri⁹ ſine ſua cõſen (22.T.Σ
ſione nemo tenet̃ obnoxi⁹ cũ hõ in ſeipſo eſt ab eo q eũ genuit alter effect⁹.5.S.T.
Vt℞ pct̃m originale ſit i aia ex ꝓprio arbitrio: an ex carne peccati parẽtis.2.T.V.
Peccatũ nullũ cõtrahi ex Adã ꝑ baptiſmũ dimittẽdũ qdã hæretici garriunt.6.L.23.
Peccato obnoxios oẽs naſci (O.24.B.
apl's teſtat̃:& eccl'ia credit.6.&.22.S.T.
Peccatum originale ideo ſolum ſcd'm carnem cõtrahi qdam dicunt.6.Z.
Propter pct̃m originale infantes nõ baptiçati dãnant̃:cæteri oẽs utẽtes libero arbitrio ſua ꝓpria originali addẽtes dãnabũ/
Ois peccator inexcuſabilis ẽ (tur.10.D.
uel reatu originis: uel additamẽto ꝓpriæ uoluntatis.26.K.L.M.
Pct̃m originale quõ trãſit i poſteros q̃d ꝑ baptiſmũ dimiſſũ ẽ parẽtibus.26.S.
Peccatũ dicit̃ infirmitas.17.A.i me.16.N
Peccatum factũ eſt derelicto deo: iuſticia uero nõ fit ſine deo.16.E.
Peccatũ oẽs cõtrabunt ab Adã ꝓgeniti:a quo ſolus gratia ſua liberat q ab illo imunis fuit.16.E.F.26.O.30.I.
De pct̃o originali exponitur:ludicium ex uno in cõdẽnationẽ: gr̃a aut ex multis delictis in iuſtificationem.22.S.T.
A pct̃o originali nemo liberat̃ niſi p xp̃m.
Peccatũ quõ uſq; ad legẽ (40.F.i fi.G.
dicitur in mũdo fuiſſe.22.Y.
Cur peccatores oẽs ab Adã & nõ iuſti ab
A pct̃o tã origi/ (Abel naſcimur.22.Σ.
nali q̃ actuali chriſtus liber fuit.25.D.
Peccatũ puteo ꝓfundo cõpatur a quo nemo liberatur niſi gratia dei.7.E.
Peccata oĩa eſſe æqualia nemo ꝓbo℞ niſi ſtoici defendunt.7.G.O.
Cur oĩa peccata nõ ſint paria.7.Q.
Peccatũ impingit̃ uolũtati peccantis non naturæ:q̃d teſtimonijs ꝓbatur.37.E.
Nullius pct̃m uel crimẽ maculat neſciẽtẽ.
Nemo maculatur pec/ (30.S.39.M.5.S.
catis alienis.33.G.39.P.in fine.
Peccat uti q̃ q bonũ putat q̃d malũ eſt:& fecerit hoc putãdo.39.X.cir.fi.40.A.i fi.
Peccata metiũt̃ ex q̃litatib⁹ uolũtatũ non ex tẽpo℞ ſpaciis.32.F.i me.G.26.N.
Peccator quãtũ i ipſo ẽ uellet nõ eſſe deũ iuſtum peccata puniẽtẽ.38.M.
Nõ de⁹ inultũ pct̃m relinqt ut homo.1.T
Peccati uictor nõ eſt q timore pœnæ non peccat.38.M.14.N.
Peccatũ quiſq; tãtũ odit quantũ iuſticiam
A peccatis quæ retrabũt (amat.38.M.
hoiem.29.V.et.30.A.
Peccatũ ibi obſeruare oportet ubi naſci ſolet.37.&.circa finem.
Peccare qdã nõ ceſſant:qa deũ munerib⁹ placari putant.30.D.22.M.in fine.
Peccatũ non dimittit̃ niſi reſtituat̃ ablatũ ſi reſtitui poteſt.14.Q.T.

Precipuaꝝ sentētiaꝝ ac materiaꝝ

Sine peccato hic nemo uiuit: hoc aliꝰ maiꝰ aliꝰ minꝰ. 7. N. O. 14. H. i fi. L. 16. B. i fi. D.
Vtꝝ sine pctō bō bāc uitam agere possit. 22. M. 23. X. 24. B. K. L.
Quō utrūqꝫ ueꝝ sit q natꝰ est ex deo non peccat: & si dixerimus qa pctm̄ non habemus nosipsos seducimus. 13. L.
Peccatū in spm̄sāctū quō dicat irremissibile: & quale sit illud. 13. R.
Peccatum q̄le babuissent iudæi si eis xps locutꝰ nō fuisset. 13. R. 26. L. in fine.
Peccata post baptismū cōmissa si non sint criminalia opibꝰ pietatis expiāt. 14. M.
Peccata quotidiana sine qbꝰ hic nō uiuit quotidianis remedijs expiāt. 7. T. in fine
Cōtra peccati uulnꝰ quotidiana (22. M. medicāmēta sunt opponēda. 32. C.
Oia pctā uidēt ueniabiliora cū is q reꝰ est correctionē ꝓmittit. 14. D. i medio. F.
Peccata multa & minuta sic aiam obruūt quēadmodū unū aliqd grāde pctm̄: ꝓbat
Pecunia male ac)p similitudinē. 28. H. quisita quō restitui debeat. 14. T.
Pecunia a malis male habetur: & a bonis tāto meliꝰ: quāto minꝰ amat. 14. V.
Pecunia nō sic ipēdit quō charitas. 17. X
Pel Pelagiꝰ brito a Pelagio tarenti distinguit
Pelagius asserit gratiā dei scd̄m (26. X. merita nr̄a dari: ut q gloriat nō in dño sed in seipso glorietꝫ. 10. B. D. 23. S. X. 24. B.
Pelagius i cōciliis dānat ꝓ bæresi. 10. C. E in me. 23. L. N. X. 24. A. 26. D.
Pelagiꝰ & si iuste uisus fuerat absolutꝰ gestis epalibꝰ: error tn̄ eiꝰ auctoritate aplicæ sedis anathematiçādus fuit iam p diuersa dispersus. 23. N. 24. C. D. M.
Pelagius in cōcilio cogit suū errorē reuocare: aut si sibi falso attributū estimat anathematiçare. 24. F. I. N. O. 40. O.
Quæ obiecta sūt Pelagio in cōcilio cōfiteri uel negare. 27. I. L. M.
Pelagius qd i suis libris quos post iudiciū de gratia & libero arbitrio scripserit: ostēditur. 27. N.
Pelagius ne dānaret dānauit eos q gram dei scd̄m merita dari dicunt. 27. ?.
Cōtra pelagianistas Augustinꝰ grandem librum scripsit. 25. Y. in fine.
Pen Pœna damnatoꝝ quō correspōdeat peccatis. 12. E. 29. V. in fine.
Pœna cur sit æterna cum pctm̄ ꝓ quo infligitur sit trāsitorium. 12. G.
Pœna mitior uel acrior est nō in ꝓductione tēpoꝝ: sed in uolūtate peccātiū. Ibidē
Pœna debita redditur damnato: indebita gratia liberato. 26. B.
Idem ex uerbis apli ꝓbatur. 26. C.
Pœna æna iuste iniqs deputatur. 34. A.
Ex pœnaꝝ diuersitate cognoscit diuersi
Pœnæ dānatoꝝ (tas meritoꝝ. 4). K. i fi. quātū timēdæ sint. 29. V. 30. A.
Oēs pœnæ simul ab initio mūdi pœnæ minori quæ ē in purgatorio aut i inferno nō pūt cōpari: expimēto ꝓbat. 47. K. N
Pœnæ infernales a pœnis purgatorij in
Pœnæ dānatoꝝ (hoc differūt. 47. K. i fi. infligūtur iuxta uitioꝝ qualitates. 47. L.
Pœnitere dicti mali uel stulti uel incōmodi cordatoꝝ est. 2. S.
Quē ueracit pœnitet nihil aliud agit nisi qd malefecerit ipunitū esse nō sinit. 14. G.
Quēlibet ueraciter pœnitentē deꝰ ad misericordiā recipit. 14. H.
Pœnitētibꝰ uere dat spes salutis. 30. F.
Pœnitentibꝰ nō datur uenia scd̄m merita eoꝝ: sed scd̄m gratiā dei. 27. M.
Pœnitētes qui dicantur. 28. G.
Vtrū pniam publicā fecerit beatꝰ Petrus
Vtꝝ pœnitētiā publicā im (aplis. 28. D. posuerint apli an̄ baptismū. 28. G.
Pœnitētia publica non imponitur nisi ab epo & ꝓ mortali peccato. 32. C.
Cur post pniam publicā nemo clericatū accipe: uel ad clericatū redire: uel i clericatu manere nisi ex gra ꝓmittit. 13. O. P.
Post pactā publicam pœnitentiā bene aliqs restitui potest ad gradū pristinū. 13. P.
Vtꝝ pœnitētia solēnis plus q̄ semel reciduāti imponi debeat. 14. H.
Pœnitētia non agitur sed fingit: si res aliena ꝓpter quam pctm̄ est cum reddi possit non redditur. 14. Q.
Pœnitētia cum agitur sicuti est agēda ab oībus periculis liberat. 18. Y.
Pœnitētia nemini ē deneganda. 23. V. Z.
Pœnitentia utilis est peccāti post (24. A baptismum. 28. G.
Pnia pt agi an̄ & post baptismū. Ibidem
Pœnitētia ē ꝓpter fragilitatem humanā post baptismum. 30. C.
A quocūqꝫ peccato siue magno siue paruo nemo sine pnia pt emēdari. 11. Q. in fi.
Pnia ē bonoꝝ & humiliū fidelium pœna quotidiana in q̄ pectora tundūt 28. H.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Annotatio

Pnia nō est differēda usq; in finē uitæ sperando de dei misericordia.29.V.30.C.
Pentecostes cur die quinq̄gesimo post resurrectionē dñi celebret.32.Y.Z.&.
De Pherecyde assyrio phō.j.N.
Per Perfect⁹ dicitur nō qui in ætate:sed in sensu pfectus est.29.X.
Perfectis uiris est lugere & paruis rīdere
Perfectoꝝ uirorum cōsortio est (lbidē fruendum.29.Y.
Malos iuste pſequitur eccl'ia.j2.X.j3.A.
Ecclesia pſequit malos non malū ,p malo reddēs:sed bonum disciplinæ expellēdo malū iniqtatis apponit.jo.L.in fi.j2.X.
Vbi suos hostes ecclesia pſequitur semp seruat lenitatē.40.R.in fine.
Persecutio nō ex pœnis:sed ex causis discernitur.jo.M.j2.V.42.N.
Persecutionē pati nō semp laudabile est: nec pſecutionē facere culpabile.jo.N.
Mali semp pſecuti sunt bonos:& boni malos: illi nocēdo p iniusticiā: isti cōsulēdo p disciplinā.lbidē.et.j2.X.j8.Q.R.
Persecutio eccl'iæ primitiuæ figurat' i rege Nabuchodonosor.jo.O.j2.T.j3.A.
Quidam pſequūt' ecclesiā ex ignorantia: qdam ex animositate.jo.P.j2.Y.
Vtrum pſecutoribus ulla iniuria aut iure superioris potestatis resistendū sit.jo.Q.
Persecutio cōtra ueritatē fortib⁹ē gloriosa,pbatio:infirmis periculosa tēptatio:sed qñ ueritatē p̄dicat errātib⁹ & discordātibus utilis admonitio:insensatis inutilis afflictio.jo.Y.j2.T.40.X.in fine.Z.
Nō q pſecutionē patiūt':sed q ,ppt' iusticiā patiunt' beati sūt.j2.V.j7.S.j8.R.42.F.
Cōtra eos qui putāt esse (N.O.jo.N. signū ueri christiani si quis pſecutionē nō faciat sed patiatur.j2.X.
Q ecclia pſecutiōes sustineat & pſeq̄t' figurat' in Absalon & Dauid.j3.H.j7.R.
Nō ideo eccl'ia pſequit' malos ut res eoꝝ possideat:sed ut emendat i res suas iuste possideant.j3.K.
Qui pſequitur crimē ut boiem liberet:nō est iniquus sed humanus.j4.F.O.
Vtr̄ q pſequatur an q pſecutionē patiat' sit dicendus iustus.4j.P.
Vtr̄ tpe pſecutiōis ep̄i uel clerici possint ecclesiā deserere.44.H.
Persecutiōes posse sufferre nemo se iudicet:etiā si aliq̄ gra p̄dit⁹ uideat'.44.P.
Quæ sit pſecutio eorum qui uolunt pie in christo uiuere.38.P.
Cur tot pſecutiōes sint i mūdo tempe religionis christianæ:& hoc maxie christianis.35.L.M.N.O.
Persona una est deus & homo:sicut anima rationalis & caro unus est homo.j.M j5.T.33.G.in fine.
Q singulari q̄dā susceptiōe hois facta est pſona una cū uerbo.j6.K.in medio.
Petrus apl's toti⁹ eccl'iæ figurā gerit.4j.Y Pet
De Petro patricio romano.48.O.in fine
Philosophia latine dicit' studiū sapientiæ Phi
Philosophia utr; aliquid (j7.M.circa fi. aiaꝝ saluti conferat.jj.&.
Phūs nemo dicit' nisi scd'm aiam.25.T.
Philosophi cur erāt amatores iusticiæ nō minus q̄ scientiæ.37.A.in fine.
Phoꝝ sentētias cognoscere: utr; aliqd ualeat ad ueritatē religionis xp̄ianæ.j5.C.
Vtr; phoꝝ sentētias scire conferat aliqd ad beatitudinem.j5.D.I.
Philosophi qd dixerint eē deū.j5.I.K.L.
Phi qdam senserunt unū esse deū.24.T.
Phi excellētiores nō potuerūt cognoscere ueritatē sufficiēter in his i qb⁹ alioꝝ impugnabāt errores: quia defuit eis diuinæ humilitatis exēplū tpe oportuno reuelati
Philosophi q̄ diuersa sentiāt (dū.j5.F. de sūmo bono.j5.D.E.F.G.34.T.
Cur philosophi ueram pietatē & beatitudinem inuenire non potuerint.j3.V.
Philosophi multi laudabiliter uixerūt sm quendā uitæ modū.24.T.
Pietas quō ad oia ualeat.j4.C.in medio. Pi
Pietas quā græci eusebian uel theosebian uocāt:ē cult⁹ dei.7.M.in medio.j3.V.
Piscatio ap'loꝝ post christi resurrectionē quid significet.32.Z.
Pythagoræ tēporib⁹ philosophia primū celebrata refertur.jj.&.
Pythagoras sami⁹ disputatione pherecydis assyrij exatbleta fit phūs.j.N.in fine.
Pythagoras dicit animas e cælo illabi corporibus.6.E.
Placere uelle debem⁹ ad ædificationē nō Pla ad destructionē.28.Y.in fine.29.Y.
Impossibile ē ei quēq̄ placere:cui quid placeat ignorat.37.G.
Satis placet deo qui hominib⁹ placere nō studet.37.Y.
Plato finē boni & reꝝ causas & ratiocinā/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

di fiduciã posuit i ueritate icõmutabili.15
Plato asserit ea q̃ intelligẽdo discim⁹ (G.
semp esse:nec posse interire.19.F.in fine.
Platonici sunt academatici & de eorũ er/
Platonicoꝝ snĩæ i mora (rore.15.E.F.i fi.
lib⁹:naturalib⁹: & rationalibus ꝓpinqui/
ores sũt christianæ ueritati q̃ cæterorum
Ple Plenitudo qua dictũ est: (pboꝝ.15.F.G.
Vt impleamini in oẽm plenitudinem dei
sic intelligenda est.31.F.G.44.S.
Plo Cũ Plotini schola romæ floruerit: plures
ex ei⁹ acutissimis discipul' magica arte sũt
deprauati:alij christũ secuti.15.P.in fine
Por Porphyri⁹ sicul⁹ negat xp̃m uiam salutis
gratiã & ueritatẽ.11.X.
Porphyri⁹ arguit Paulũ de eo q̃ Petrum
apl'oꝝ principẽ ausus sit reprehẽdere.3.Q
T.in fine.et.Σ.
Pos Posse deũ aliqd qd' nos fateamur inuesti/
gare nõ posse: i talib⁹ reb⁹ tota ratio facti
est potentia faciẽtis.1.K.in fine.
Vtꝝ impossibile si aliqd deo.2.Q.
Cũ quædã deum nõ posse dicim⁹: nõ ei⁹
ptãti derogam⁹:sed æternitatẽ & ueritatẽ
Potestas tenebraꝝ qd (laudam⁹.25.N.
sit: & quõ qs ab illa eruat' & transferat' in
regnũ charitatis christi.27.Y.
Ad impossibilia incitare nihil ꝑdest.36.3
Potestas regalis & formẽta legalia ad qd
sint instituta.14.N.
Ptãs sæcularis ad qd ordinata sit.35.X.
Potestas sæcularis nihil nocẽdi cupidita/
te agere debet.14.P.
Potestas sæculari3 qñ licite appetit'.34.V
Potẽtes sæculi multa cogũt' facere q̃ deo
Nemo possidet deũ nisi (displicẽt.18.Σ
q possidetur a deo.29.C.
Male rem possidet q ea male utit'.14.V.
Res terrena nõ nisi iure diuino aut buma
no possidetur.11.P.
Postulare quid sit.16.R.17.E.F.
Pre Precationes quæ ꝓprie dicãtur.Ibidem
Deus nihil p̃cipit qd' sibi ꝑdest: sed illi cui
Præcepta dei sũt sub q̃dru/ (p̃cipit.1.3.
plici distinctione.37.G.
Præcepta dei nõ debẽt arbitrari fabulosa
aut ab boib⁹ edita dum ex fonte salutoris
nostri sint emanata.29.M.
Cur tria prima p̃cepta ad deũ & septẽ ad
ꝓximum referantur.32.S.
Inter oia præcepta decalogi solum qd' de
sabbato positum ẽ: figurate obseruãdum
præcipitur.32.T.
Præcepta dei data sũt tã laicis q̃ clericis:qa
oib⁹ ea seruãtib⁹ regnũ cæloꝝ ꝓmittit'.29
Q̃ oib⁹ æq̃liter p̃cipiũt'.37.G.i me.H. (T.
Cõtẽpt⁹ p̃cepti cuiuscũq; etiã minimi: in/
iuria ẽ præcipiẽtis.37.N.
Præceptoꝝ magna ẽ utilitas si libero arbi
trio tãtum deẽ ut grã dei ampli⁹ honore/
Vnde fiet oĩm reus si i uno (tur.7.P.
offendat q totã legẽ seruauerit.Ibidem.
Præcepta cõuenire debent tẽporibus &
psonis.1.X.Σ.&.
Quid distet inẽ p̃ceptũ & cõsiliũ.37.H.
Præcepta diuina quãta alacritate sint im/
Præcepta dei nolẽtib⁹ gra/ (plẽda.37.O
uia sunt uolentibus leuia.29.A.
Scd'm prædestinationẽ oia opa sua deus
præsciuit.27.Σ.
De duplici prædestinatiõe.17.G.H.
Cur ad p̃destinationẽ alij ptineãt: alij nõ
Prædestinatio nõ ẽ (17.H.i fi.26.G.K
scd'm merita aut bona opa futura:sed fm
gratiã.26.P.Q.27.C.40.G.
Prædestinatoꝝ pfinit⁹ ẽ numer⁹.27.F.H
Quõ p stulticiã prædicatiõis deus saluos
faciat credentes.25.Q.
Quibusdã p̃dicat' ad salutẽ: qbusdã ad iu
Prælatura sine auiditate susci (diciũ.)11.3
pi debet:& sine desidia respui.21.B.i me.
Prælati uitiũ i subditos fundit' p exẽplũ.
Præpositi uel p̃sbyteri auctori/ (48.N.
tas.28.Q.R.S.et.V.
In p̃positis nõ debet esse nimia humilitas.
Præpositi q̃les debeãt eẽ ad subdi (28.T
tos:& q̃les ad se.28.V.29.P.
Præpositos mutare sine causa non est lau
dabile.28.K.
Presbyter: uide eps & præpositꝰ.
Præscitia dei falli nõ pot.17.G.H.
Vtꝝ p̃scitiã sui casus habuerit diabolus.
Cur tã multos creãdo nasci uoluit (4.M
quos ad suã grãm ñ ptinẽ p̃sciuit.40.H.
Præsentia a præsto nominat'.30.V.
Præsentior nobis ẽ de⁹ quo eũ puri⁹ ama/
mus.14.B.
Princeps qualis esse debeat.28.3. Prin
Principiũ unũ est ex quo oia.9.L.in me.
Prisscillianistæ dicunt dominicũ diem esse
ieiunabilem.22.E.
Cõtra Prisscillianistas scribit librũ.25.Y.
Ad Probã nobilẽ uiduam Augustinus de
orando deo.34.Q.

Annotatio

Pro Ad Probã ut mala mũdi tolerabilia sibi faciat spe futurorũ fm apli sniam .40.E.
Promissa cælestia semp debem⁹ meditari
Propheta unde dicat: & quot mo (29.V dis dicatur ꝓpheta.j6.Q.
Prophetæ q dicantur.j6.P.j7.D.
Prophetæ cur uocẽt uidẽtes.3j.N. in fi.
Prophetia ficticia putaret si nõ de inimicorũ codicib⁹ ꝓbaretur.j7.B.
Prophetarũ uocib⁹ oia facta uel fiẽda q̃ in uolũtate diuia erãt p̃dicta sũt.j9.T.20.B.
Propinquitas uera quæ sit.8.V.
Propinquitas nõ sanguinis sed rõnis societas pensanda est.j4.B.
Nihil aiæ sua carne ꝓpinqui⁹ est.33.Q.
Proprietas denegat religiosis .28.L.Q.
Prouidẽtia dei nec fato p̃mit: (in fi.R. nec fortuitis casib⁹ impedit: nec ulla iniqtate corrumpitur.26.O.
Prouidẽtiæ diuinæ ratio non mutat licet res ꝓ tpe uariẽtur.j.Z.2.A.
Prouidẽtia beneficẽtissima oipotẽs deus terrenã fœlicitatẽ concessit impijs: ne ꝓ magno quæreretur a bonis.33.H.
Pru Prudẽtia nec ignara: nec iniusta: nec intẽperans esse potest.7.H.
Prudẽtiæ imprudẽtia cõtrariatur cui astutia fallaciter assimilatur.7.I.
Ps Psalmi Dauitici uersus qb⁹ numeris i hebræo cõstent Aug⁹ dicit se nescire.36.C.
Psalmi & hymni si canẽdi sint i eccl̃ij.22.
Psalmi sexagesimusseptim⁹: & septu (ꝯ. agesimusprim⁹: & septuagesimusseptim⁹ narrant expositi ab Augustino .25.O.V.
Psalm⁹ septuagesimussecund⁹ narrat expositus ab Augustino.33.H.
Psalm⁹ uigesimusprim⁹ exponit.33.I.
Psalmi narrãt expositi a btõ Augustino.
Psalmorũ quorũdã (4.H.i fi.j6.ꝯ.i me. uersus exponũt.j6.M.N.O.&.
Pu Publicolæ q̃stiones ad Aug̃l.39.V.
Ad Publicolã Aug⁹ prædictas quæstiões
Pudicitia cõiugalis i uiris (soluẽs.39.Σ. & fœminis ẽ uirt⁹ nõ tñ fine uitio est.7.L.
Impudicitiæ crimẽ q̃ magnũ sit.j7.&.
Pudicitia nec in corpe p̃t uiolari cui⁹ mẽbra potuerũt superari .35.P.in fine.
Pudicitia non uiolentia uiolatur si mente
Pudicitia mẽtis fu (seruat.44.L.in fine gatur impudicitia oculorum.28.P.
Pudicitia sic custodit.Ibidẽ. et.T.in fine
Inter puerũ & iuuenẽ qd distet.3j.ꝯ.
Pulchri & apti quæ sit distantia.j.&.
Pulchritudo ai est iusticia & uirt⁹.2j.M.
Pulchritudo corpis ẽ cõgruẽtia partiũ cũ q̃dã coloris suauitate: q̃ melior ẽ in aia ubi
Pulchritudo carnis fœ/ (uerior ẽ.39.M. no cõpatur.29.M.in medio.
Puluis mortis qd sit.33.S.
Deus punit neminẽ ꝓpter opa mala quæ facturus esset.26.R.
Q nõ punit innocẽtes.6.O.ꝯ.
Cũ ipunita de⁹ pctã dimittit tũc infestius
Cũ multitudine peccãtium (punit.2.H. agẽdũ est leniter nõ aspere: seueritas aũt exercẽda ẽ in peccata paucorũ.j7.ꝯ.
Q sit purgatorij locus: ꝓbatur exemplis 47.G.H.R.N.
Purgatoriũ i hoc differt ab iferno.47.R.
Vtrũ oibus in purgatorio existẽtibus sint æquales pœnæ.47.L.
Putredo ponit ꝓ mortalitate.33.L.

Qu QValitas & quãtitas i hoc differũt.
Qualitates corporũ sine (j5.V. corporib⁹ esse non p̃nt.j5.&.
Quadragesima: uide ieiuniũ.
Quæstiones magnæ nõ sunt breui respõsione soluendæ.5.Σ.j4.V.
Quies tpalis q̃ ad melius cogitandũ data est quasi dei beneficio utenda est.3j.Q.
Quies ẽ amica cõtẽplationis.3j.Σ.&.46
Quinquagesim⁹ dies in (ꝯ.47.A.D. scripturis cõmendatur.32.YZ.&.
Ratio maior crescit maiora recipiẽti.48.
Ra Vtrũ æt̃na sapia generalit̃ bois: an (N. cuiusq; nr̃m rõnem contineat.3j.Y.
Ratiões de plurib⁹ reddi non p̃nt: non qa nõ sũt: sed qa latẽt.25.M.N.
Ratio q̃si q̃dã scintilla sopita ẽ i puulis ætatis accessu excitãda.j6.B.C.27.Y.
De raptu Pauli.3j.E.
Reddere nõ debemus mala ꝓ malis: nec
Re mala ꝓ bonis.2.C.D.E.j0.H.i me.j8.ꝯ.
Regna duo sũt: unũ christi: aliud diaboli
Nõ est regnũ dei esca & potus: (20.T. exponitur.2j.Y.in fine.
Rex alit̃ seruit deo qa bõ: alit̃ qa rex.j3.A
Reges non solũ adulteria uel homicidia: sed etiã sacrilegia cohibere debẽt.j7.S.
Relatiua noia dicũt q̃ aliq̃n eadẽ sunt ali/
Relatiua noia p̃dicata (qñ diuersa.j8.G
nõ significãt substantiã: sed ea de qbus di/
De religiõe (cũt ad inuicẽ referũt.43.K
uera scripsit librũ.8.A.25.I.in fi.3j.Q.

Vtꝝ tẽpꝰ religionis christianæ priꝰ fuerit q̃ cultura deoꝝ .jj.X.Y.Z.&.9.
Quna eadẽqꝫ fuerit religio christiana antiquoꝝ quæ nunc ẽ licet aliꝭ priꝰ noibꝰ & signis q̃ nunc obseruabatur.jj.Σ.
Cur religionẽ christianã nõ oẽs sequãtur
Religio christiana p quã solã salꝰ (jj.9.
uera ꝓmittit̃:nũq̃ ulli defuit q dignꝰ fuit: & cui defuit dignꝰ nõ fuit.Ibidẽ.
Religio angeloꝝ a qua apl's admonet nõ seduci quæ sit.j6.S.j7.I.K.L.M.
In religione nõ est quærẽdũ qd' quis in sæculo nõ potuit obtinere.28.L.
Ille relinqt oia q nõ solũ quãtũ habuit:sed etiã quãtũ habere uoluit cõtẽnit.8.G.
Vtilius opulẽtia terrena teneãt q̃ superbe relinquitur.Ibidẽ in fine.28.L.N.
Ren De uere aut ficte renũciãtibꝰ sæclo.23.E.
Req Reqes dei nostrã futurã quietem signat.
Quireqeuerit a cõdendis no (32.R.in fi.uis non a iam conditarum rerum administratione.38.Σ.
Quireqes quã ubiqꝫ amamꝰ non nisi deum amãdo p spiritũsãctũ inueniatur.32.S.
Reqes quæ i decalogo præcipit̃ & ubiqꝫ amat̃ i solo deo certa & sãcta iuenit̃.32.T
Reqes beatæ uitæ nõ ẽ in desidiosa segnitia:sed i q̃dã ineffabili trãquillitate actiois ocioſe.32.Q.
Requies pfecta non erit nisi trãseat iniquitas:& i iudiciũ iusticia cõuertat̃.23.B.i fi.
Requiem appetũt tã aiæ suis amoribus q̃ corpa suis põderibus.32.R.S.in fine
Requiem æternam desiderare cõpellũt molestiæ tpales.38.K.
Ref Respublica est res populi.2.E.
Rempublicã qdam stare negãt firmitate uirtutũ: sed impunitate uitioꝝ.j.X.2.K.
Respublica unde dicat̃ beata.j3.&.
Respublica tũc recte ministrat̃.35.R.
Rẽpublicã quõ poterit gubernare aut'augere princeps qui accepta iniuria pſequi mauult q̃ ignoscere.2.D.
Quireipublicæ romanæ plura mala accederint p suos impatores q̃ p impatores christianos:& qbus uitijs aut uirtutibꝰ defecit uel ꝓfecit.2.I.K.
Ad restitutionẽ qs cruciatibꝰ extorqueri
Qui impedit ne qs ma (põt.j4.Q.le ablata restituat socius fraudis est & criminis.Ibidem in fine.
Vtꝝ eps exigere uel ad restitutionẽ tradere possit aliquẽ.j4.R.
Restituere debet qs qd' iiurioſe abstulit: uel aliud si nõ habet unde restituat.j4.S.
Restituere debet iudex acceptũ ꝓ iusto iudicio:ac cæteri officiales q̃ p improbitatem imoderate extorserũt.j4.T.
Restituẽda sunt tanq̃ aliena quæ furtis & rapinis ablata sunt.Ibidem.
Restitui debet qd' usuris acqrit̃.j4.V.
Restitutus uictorianẽsis fit catholicus ex donatista.j8.P.42.E.
Resurrectio christi fide credit̃: qa mente uidetur.30.V.circa finẽ.X.
Cur resurrexerit pꝰ triduũ.32.K. et.Q.
Cur resurrectionẽ suã nõ in finẽ distu (Xlerit:& cur resurrexerit i cõspectu filiorũ
Vtꝝ post resurrectionẽ (hoim.33.M.
xps habuerit ossa & sanguinẽ aut carnis liniamẽta uel etiã uestimenta.38.Q.
Post resurrectionẽ christꝰ habuit languinem:nec ideo corruptioni subiacebat:ex emplis ostẽditur.38.R.
Dubitãdũ nõ ẽ corpꝰ christi qd' licet corruptionẽ putredinis in sepulchro non uiderit post resurrectionẽ in incorruptiõe cõsistere.38.T.
Quiresurrexerit i corpore spirital': nec tñ corpus illud erat spũs.38.V.3j.N.O.
Diuinæ potẽtiæ facilimũ est ꝙ christi corpus non sit tabe dissolutũ & tertio die resurrexit:nostra uero corpora post lõgum tempus ex quo soluta discesserãt cõfusiõe reparabũt̃.jj.T.et.38.R.in fine.
In resurrectione sua christus carnem mutauit de mortalitate ad immortalitatẽ nõ uitam.33.P.
Quomodo post resurrectionem christus a quibusdam sit agnitus & a quibusdã nõ cũ tamen in eodẽ corpe & in eadem corporis forma in quo passus fuerat surrexerit.j6.V.in medio.j7.N.
Vtrum in eius corpore aut in eorum oculis aliquid factum sit quo nõ possit post resurrectionẽ agnosci.j7.N.
Cur ante resurrectionem transfiguratus scd'm claritatem neminẽ moueat:& post resurrectionẽ mouet corpis liniamẽta mutata esse ne posset agnosci.Ibidem
Cur post resurrectionem cicatrices retinuerit.jj.S.V.
Cur post resurrectionẽ mariã a tactu ꝓhibuerit.j6.V.circa finẽ.j7.N.in fine.

Annotatio

Cur post resurrectionē comedit.jj.S.circa principium.V.
Cur resurrectio christi celebretur octaua die.32.V.X.
Resurrectionē xp̄i cur q̄dā nō credāt.j.P
Resurrectionē christi christiani nō credere̅t si paganoꝝ irrisiones formidarēt.32.I.
Christus uirtute suæ resurrectiōis ostēdit fidei nr̄æ præmiū ac meritū.38.V.p⁹ me.
Per resurrectionē christi nobis futura requies p̄mittit.32.X.&.
Resurrectio christi nobis ē figura spiritalis resurrectiōis & spes futuræ quæ in fine tēpoꝝ cōplebitur.32.H.I.
Resurrectionē carnis quā futurā speram⁹ iam q̄dā impletam dicūt.32.K.
Vtꝝ iust⁹ q cum christo surrexerint præstitum sit tale corpus quale in resurrectione nouissima speramus.24.Y.
Vtꝝ dauid cui⁹ sepulchrū Petr⁹ ostendit surrexerit cum christo.Ibidē.
Vtꝝ resurgentes cum christo ad hoc carnem receperint ut in ea iudicarētur scd̄m hoiem.24.Σ.in fine.&.
Quæ duaꝝ resurrectionum: christi an Lazari cōueniat promissæ futuræ nostræ resurrectioni.jj.S.T.
Sicut nec ad mortis ita nec ad resurrectionis differentiā ualet diuersa natiuitas christi uel nostræ.jj.S.in medio.
Quō christus dicat̄ primogenit⁹ ex mortuis resurrexisse.24.Y.
Vtrum post resurrectionem erit usus mēbrorum.j6.Σ.in fine.
De q̄litate resurgentium.45.M.
In resurrectiōe caro non cōuertet̄ in spm̄ ut q̄dā uolūt.3j.N.O.38.V.44.S.V.
Post resurrectionem nō erimus q̄d deus est.3j.G.44.S.V.
In resurrectione quō corpa nr̄a erūt scd̄m apl'm ex corruptibilib⁹ incorrupta & gloriosa: ex infirmis fortia: ex aialibus spiritalia: ex mortalib⁹ imortalia.38.X.
Seminat̄ corp⁹ aiale: exurget spiritale: ex
Resurrectio mortuoꝝ erit (ponit̄.38.T
in ictu oculi.38.X.
In resurrectione nō erit oīm corpoꝝ imutatio: sed iustorum tm̄ erit incorruptibilitas & impassibilitas.38.X.
Iniqui resurgent ad dānationē.45.R.
Q̄ erit diuersitas resurgentium p̄pter diuersas glorias fidelium: ex uerbis apostoli ostendit̄.37.P.in medio.38.T.
Vtꝝ post resurrectionē iuicē cogitatiōes Infantes ante baptis/ (uidebim⁹.2.N.i fi.
mū decedētes resurgent.6.Ϙ.
De⁹ in resurrectiōe repabit q̄d min⁹ erat in corpe humano.38.S.
Resurrectiōis fides ostēdit̄ ex Iob: & instauratio rerū clamat.33.N.38.R.in fine.
Retractare si liceat uerba semel emissa.2.
De Rbythmo Augustin⁹ sex scri- (R.S. Rhi
psit libros.36.C.
Rogatistæ a rogato auctore mitiores di- Ro
cūtur donatistis: sed reuera crudeliores.
Roma a Romulo (j0.P.Q.Σ.4j.Z.i fi.
cōditur.30.T.in fine.et.2.D.
Roma magis perijt peruersitate morum q̄ ruina bostili.2.I.
Roma uastatur.9.V.36.F.
Roma uastatur a barbaris tempore Galieni imperatoris.20.T.
Roma opprimit̄ a Gothis.38.C.j8.&.
Rufinus dū audit oꝝ simplicitati illudere nititur suæ perfidiæ illusit.6.E.

Sabbato uacare a quib⁹ operibus Sab
præceptum sit.2j.P.
Vtꝝ ab obseruatione sabbati debeāt christiani esse alieni: sicut iudæi sunt a dominico die.22.B.
Quō sabbatū carnale cessit spiritali.Ibidē
Sabbatū trāsit in dñicū diem.22.E.et.23.
Sabbatū cōmēdatū ē populo (Q.V.
priori in ocio corporali ut figura eēt sāctificationis in requiē spūssancti.32.R.T.
Sabbati obseruatio cur inter tria prima p̄cepta tertio loco ponat̄.32.S.
Sabbatū cur inter oia mandata legis figuratæ seruandū præcipiat̄.32.T.
Vtrum quinta sabbati ultimæ quadragemæ mos lauādi & ieiunare sit licitū & offerre ad uesperā.32.D.G.
Sabbatū cur medium sit iter passionem & resurrectionē christi.32.Q.
Sabinian⁹ bæresiarcha q̄ asseruit duas in xp̄o uolūtates sibi cōtrarias: & librum de hoc Hieronymo falsæ inscripsit: diuina ul
Sacerdos pri⁹ sua pcta (tiōe perit.47.P. Sacer
defleat deinde aliena detergat.30.C.
Vtꝝ sacerdotij officiū sit iteruenire p reis
Sacrm̄ fidei fides est.5.&. (j4.D.j3.T. Sacra
Si sacra quandā silitudinē eaꝝ reꝝ quarū sacramēta dicūt̄ nō baberēt sacramenta nō essent.5.&.in medio.j2.A.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Sacramentũ est in aliqua celebratiõe cũ rei gestæ ita fit rememoratio ut aliqd significari intelligat qd sancte accipiẽdũ est.
Sacramẽta potuerunt esse diuer (32.H.
sa p diuersitate tẽpoꝝ ad unitatẽ fidei cõ currentia.40.G.32.D.
Quis sacramẽta ueteꝝ uariata sint nõ tñ
Sacramẽta uetera nõ (fides.jj.Σ.22.V
sunt dãnata: sed oportuniorib⁹ succedẽti bus decesserunt.46.O.
Cur sacramenta iudæoꝝ fuerint occulta & christianoꝝ manifesta.36.H.
Sacroꝝ nouæ legis cõmẽdatio.32.A.B.
Vtrum sacramẽta legalia tpe gratiæ a iudæis cõuersis possint seruari.3.F.Q.
Oia sacramẽta dñica ex catholica sunt ec/
Sacramẽta apud hæreticos (clesia.jj.L.
ualent ad cõsecrationẽ non ad uitæ æternæ participatiouẽ.5.X.in fi.42.I.Q.R.
Sacramẽta quæ nõ mutãtur catholicis & hæreticis cõmunia sunt.41.Σ.42.R.
Sacramẽta uera sunt apud hæreticos: sed fructu carent: qa sine spũ unitatis & uinculo pacis ea habent.jj.L.
Sacramẽta christi mali apud se habent ad
Sacramẽta uisibilia mini/ (pœnã.42.R.
strãtur p bonos & malos: sed gratia inuisibilis nõ nisi p deũ.42.I.Q.
Sacramẽtoꝝ species æqualis agnoscitur cum tamen magna sit differentia in boim meritis.jj.N.in fine.
Sacri Cur sacrificijs ueterib⁹ spretis deus nouis sit delectatus.j.X.Σ.&.
Sacrificia uetera remissionem pctõꝝ figurabãt nõ efficiebãt.37.A.in fine.
Sacrificia uetera umbra erant ueri sacrificij futuri.33.X.46.B.
De duplici sacrificio p tẽpoꝝ cõgruẽtia.
Q deus non iubet sibi sacrifi (32.D.
cari suæ utilitatis aut delectationis causa. j.3.2.A.32.A.
Sacrificia uetera erãt signa quædã quibus anim⁹ ad pietatis officia exerceret.j.3.
Sacrificiorum mutatio ꝓphetic oraculis est prædicata.2.A.
Sacrificiũ altaris ꝓprie est sacrificiũ humi
Q nõ sit sacrificãdũ nisi solꝰ (liũ.35.3.
uni uero deo.32.C.D.
Cur sacrificia & rit⁹ sacroꝝ &c. christiani accusent: cum idẽ cultus ab ipsis uel a deo quẽ colunt exorsus sit.32.A.
Sacrificare deo q̃ sit res antiqua & significatiua.Ibidem.
Nõ sacrificiũ sed qd diis falsis sacrificat a uera religione repbendit.32.B.
Salus uera nõ est nisi in christo.37.F.in fi. Sal
Sal⁹ posita ẽ in recte uiuẽdi fœlicitate nõ in male faciẽdi securitate.46.K.
Salus si diligat ibi adipiscenda desideret ubi adepta nihil timeatur.9.X.in fine.
Pro salute æterna plus cõsulendũ est hominibus: q̃ p tẽporali.33.I.
Salutẽ optare amicis nõ ẽ indecẽs.34.V.
Salus quæ iumẽtis & hominib⁹ dat utriq; gratis datur.34.H.
Salustius nobilissim⁹ histori⁹.2.I.
De Samsutio epõ turensi fratre & colle/ Sam
ga Augustini.42.T.in fine.
Sanus nõ ẽ q æternis tpalia pponit.34.X San
Sanitas pfecta corpis ẽ totius bois imortalitas.35.D.in fine.
Sanitas in inæq̃lib⁹ mẽbris ẽ æq̃lis: qa sanitas nõ quãtitas sed qualitas est.35.V.&.
Sanitas cõsistit i integritate animi & cor/
Sanctificatio cur attribuat (poris.34.V
ꝓprie spiritui sancto.32.S.9.L.in medio.
Vtꝝ sanctificatus in utero matris præter lobãnẽ egeat baptismo christi.36.A.G.I.
Sãctitas uitæ cõsistit i opib⁹ rectis.29.B.
Sanctis q sũt in terra ei⁹ mirificauit oẽs uoluntates &c. exponit.36.M.37.A.
Ad sanctimoniales Augustin⁹ arguẽs eas pro alterna inter se discordia tradẽsq; eis modũ uiuẽdi i monasterio.28.I.K.
Sapere altũ ꝓ supbire ponit.33.&. Sap
Vtꝝ sapiri an sapi sit mod⁹ ifinitiu⁹.39.M
Sapiẽs studia prudentiæ suæ nullis termi nis neq; fine cõcludit.1.B.
Homo sapiẽs esse debet: si ẽ ut maneat: si nõdum ẽ ut fiat: deus autẽ sapiens eẽ nõ debet sed est.25.I.in fine.
Sapientia sũma & uera ẽ in primo præcepto: Diliges dñm deum &c. Ac p boc sapientia est charitas.33.X.
Quæ sit uera sapientia.33.Z.
Sapiẽtia non est maior in maiore: nec minor in minore: nec minor in uno q̃ in duobus: sed tota in singulis.35.V.
Cur aliqua quæ uident habere rõnem sapiẽtiæ repbendant.36.S.37.M.
Quicqd ꝓpter sapientiã adipiscẽdã quæritur: aut de morib⁹: aut de natura: aut de ratione quæstionẽ habet.35.F.
Sapiẽtia quos primo alligauerit & exer/

Annotatio

citatorijs laboribꝰ edomuerit ſoluit poſtea liberatiſq; ſeſe donat ad fruendum: Et quos primo tẽporalibꝰ nexibꝰ erudiuerit poſt æternis amplexibꝰ alligabit.9.C.

Vtꝝ in ſapiẽtia ꝓficiens ſapientiã habeat an ille q in ea ꝓfectus ſit.7.N.

Sapientiã mundi ſectans ſtultus & mutus eſt deo.7.Y.

Sat Sathã ſic uenit i cõſpectu dei.30.Y.44.R.

Sathanas ſic trãſfigurat ſe in angelũ lucis.

Sc Scandala oportet fieri:nec ideo (42.C.

debemus deficere:ſed cõſtãter in uirtute ꝓſeuerare.36.L.M.32.P.

Qui de ſcãdalis nõ dolẽt nõ eſt in eis chriſti charitas:& q de eis gaudẽt abũdat in illis malignitas diaboli.36.N.Q.

Scire uelle nõ debemꝰ ꝓpter laudem uel famam cõtra illud perſij:Scire tuum nihil eſt &c.14.X.Y.Z.

Scire uelle oĩm phoꝝ opiniones nõ expedit.15.H.I.K.L.

Qui ſe ſcire mẽtiẽ nũq̃ ſcire meretẽ.40.L

Sciẽtia mẽti tribuit:ſiue p corporis ſenſus ſiue p ipſũ animũ aliqd pceptũ cognitũq; retineat.30.V.in fine.

Oẽs ſciẽtiæ quorũlibet phoꝝ:duobꝰ præceptis ex qbus chriſtus dicit totã legẽ ꝓphetaſq; pendere nullo modo ſunt cõparandæ.1.R.5.N.

Sciẽtia ſine charitate non ſolũ ſupflua eſt ſed & pniciosa.7.M.in fine.33.C.

Scientia ſic adhibeat ut p eam ſtructura charitatis aſſurgat.33.C.

Q2 ꝓſuaſione ſcientiæ homies facilꝰ mittantur in errorem.17.K.

Sciẽtia nra cõſtat ex uiſis rebꝰ & creditis (30.V.

Scientia ſũma eſt diſcernere uitia & uirtutes.37.S.

Sciſma fit hæreſis cũ i eo ꝓſeuerat.45.X.

Sciſmatici puniũt a deo.43.K.in fine.X.

Quid inter ſciſma quodlibet (43.A.B.

& unã eccleſiam interſit nemo ſollicitꝰ de ſtatu aiæ ſuæ atq; ob hoc ſine ꝑtinacia inquirẽdæ uolũtati dñi intentꝰ ẽ q bono de mõſtratore uſus nõ dinoſcat.35.V.i fine.

Scripturæ ſacræ cõmẽdatio: & quæ præcipue ſint legendæ.1.A.

Scripturæ ſacræ maxia ẽ ꝓfunditas.1.F.

Modus dicẽdi quo ſacra ſcriptura cõtexitur oĩbus eſt acceſſibilis paucis penetrabilis.1.S.

Conuenit reipublicæ.1.T.X.2.C.

Cõtra diuinã ſcripturã ſi ratio quãtũlibet acuta redditẽ fallitẽ ueriſimilitudine:ga uera eſſe nõ põt: & ſi manifeſte rationi eius auctoritas obĩcitẽ:nõ intelligit eam q boc facit.2.X.

In ſcriptura ſacra iniquũ eſt credere aliqd eſſe mendaciũ.3.A.B.5.F.

Q2 nõ debet fauere mẽdacio.3.B.

Si admiſerit aliqd mẽdaciũ officioſũ nihil reſeruabit ueritatis.3.E.

Cur in ſcriptura ſacra mẽdacia nõ ſint admittenda.4.V.in fi.5.G.30.Y.

Cum ex ſcripturis ſacris quorundã error cõuincitẽ:falſitatẽ aplis qdam q̃ſi falſe ſcripſerint tribuunt.4.X.in fine.

Scripturis non credere nefas eſt credere

Q2 nõ mẽtiãt ex aliq̃ ꝑte (pietas.30.S.

nec unq̃ ſibijpſis cõtrariãtur.30.Y.

Quæ ſcripturaꝝ confirmantur auctoritate:ſine dubitatione etiam ſi non aſſint ſensibus credẽda ſunt.30.T.

Plꝰ credẽdũ ẽ ſcripturis ſacris nõdũ itellectis:q̃ ſcriptis doctoꝝ q̃uis lucidis.31.H.

Qd præter auctoritatem ſacræ ſcripturæ ponitur uacuũ approbat.43.Y.

Non decet ſine ſcripturarum auctoritate aliqd ponere.43.&.

Vbi res naturaliẽ obſcura noſtrũ modulũ uincit & apte diuina ſcriptura non ſubuenit:temere hinc aliqd definire bũana cõiectura non præſumat.43.L.

Scriptura ſacta i ſũmo & cæleſti auctoritatis culmine eſt collata.4.X.in medio

Diuina ſcriptura non tacuit oĩa q̃ pteritis temporibꝰ maiores nri geſta memineruntnobiſq; tradiderũt:oia etiã quæ uidemꝰ & poſteris tradimꝰ quæ ꝑtinẽt ad ueram religionem.9.K.

Scriptura ſacra tãta eminet auctoritate ut nec aliquis error ſit qui nõ eius fauorẽ requirat.15.P.

Scriptura ſacra diciẽ cor dei.33.R.

Q2 ꝑcellat oẽm garrulitatem phoꝝ & figmẽta poetaꝝ.36.B.in medio.et.1.R.

Scriptura nõ ſolũ ꝑmia filelibꝰ ſed & ſcandala nõ defutura ꝑdixit.36.L.M.Y.

In ſcripturis agnoſciẽ xꝑs & eccl'ia.42.L.

Scriptura ſacra utẽda ẽ ſpeculi uice.37.X

Cur libẽter legi debeat.37.&.9.

Q2 ſine tumultu & contentiõe ſit audienda.28.N.

Q2 reficiat mẽtẽ non uẽtrẽ.Ibidem.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

Quanta reuerẽtia sit suscipiẽda & legẽda Scriptura sãcta meli⁹deo inspirãte (29.B
q̃ hoim aliquo cõmonẽte pdiscit.34.P.
De scripturaꝝ obscuritatib⁹utiliter diuersæ sentẽtiæ inueniuntur.17.P.
Q̃ ad exercitationẽ nr̃am ita sint modificatæ:ut alti⁹ penetrari se uelint.20.Y.
In scripturis nõ solũ alius alio mouet acutius:sed etiam quilibet illoꝝ aliqñ minus aliqñ melius intelligit.20.Σ.in fine.
Q̃ scd̃m circũstantias lectionis nõ locutionis regulã intelligẽdæ sint.33.L.
Scriptura habet hunc arguẽdi morem ut tãq̃ oib⁹ dicat:& ad quosdã uerbũ pueni
Q̃ loquat de fiendis q̃si (at.11.E.20.3.
de iam factis.16.C.20.3.
Scriptura utiq̃ trãslatis uerbis.16.K.
Q̃ loquat de pte sicut de toto.17.H.
In scripturis nõ oia illicita exprimũtur.19
K.in fine.
Plura credẽda nõ exprimit.24.V.28.E.
In rebus de qb⁹ scriptura nihil certi statuit cõsuetudini populi & maioꝝ institutꝰ stã
Cur q̃ p scripturas de⁹ pdici (dũ ẽ.21.N.
uoluerit ad hoim sensus nõ posse pueni
re cõstituerit.19.T.
In scripturis res gesta signi ficat gerendã.
Quæ in scripturis p allegoriã di (25.B.
cũtur plus mouẽt delectãt & honorant q̃
si uerbis ꝓprijs dicerent.32.S.
Multa in scripturis sunt saluberrima p̃cepta & min⁹ curant:q̃ ea q̃ præsũptionib⁹ plena sũt & corrumpũt.33.A.
In scripturis q̃dã ꝓbibẽt: q̃dã præcipiũt: quædã cõcedũt:& quædã suadẽt.37.G.
Scriptura sacra quædã uerba retinet non translata.44.B.
In uno uerbo qñq; duabus utitur linguis.
In campo scripturaꝝ iuuenis (44.D.
senẽ non ꝓuocet.4.E.
Talis bõ ad cognitionẽ diuinaꝝ scripturaꝝ accedat q̃ de sanctis libris tã sancte & ueraciter existimet ut nolit in aliqua eoꝝ pte pniciose delectari p officiosa mẽdacia & potius id qd̃ nõ intelligit transire q̃ cor suũ illi ueritati præferre.3.B.
Scripta doctoꝝ nõ ita legẽda sũt q̃si contra sentire nõ liceat: si forte aliter sapiãt q̃ ueritas postulat.11.F.4.V.in fine.
Q̃ scriptum habet:semp uacat ad legendum cũ uacat legẽti.1.A.in fine.
Sem Semina nõ ideo ẽra nõ confouet gremio suo qa sator imũda ea ꝓiecerit manu: neq; uitiũ semẽtis i tritico qd̃ furto dicit esse sublatũ: sed i eo q frumẽta furat⁹ ẽ.6.T.
Senecæ philosophi epl̃æ ad sanctũ Paulũ Sen
apl̃m notantur.14.L.in fine.
Snia iniusta nõ nocet homini.36,O.in fi.
Aliud sẽtit ꝓ corp⁹:aliud p mẽtẽ.30.T.V
Q̃ oẽs sensus a cerebro tanq̃ a cẽtro diffũ
Sensus corpis ab aliquo loco (dunt.1.K
incipit nec pcurrit totũ nisi ad cui⁹ finem puenerit.15.K.in fine.
Oẽs sensus i capite magis uigẽt.16.K.
Sensus excellẽtior ẽ uisus.1.H.
Sẽsus tact⁹ alicubi ẽ intẽtior alicubi remisSensũ meliorẽ habẽt formicæ (sior.6.I.
& apes:q̃ cameli & asini.1.K.
Sensibus solet inhærere qd̃ pri⁹ sederit in
Sensualitati totis aiæ uirib⁹ (mẽte.37.L
est resistendũ.39.M.
In sepulchro q̃diu christus iacuit.12.L. Sep
Quõ ramus inseritur arbori etiã spiritaliter
Sermonẽ plus ornat pudor q̃ elo (13.O. Ser
quentia.37.R.in fine.
Sermo in longũ ꝓtract⁹ caret intelligẽtia
Seruire christo est uera libertas (3.Y.
& nobilitat.8.Q.
Seruit⁹ xp̃i & mũdi quãtũ distant.Ibidem
Seruitute nr̃a de⁹ nõ indiget.1.3. (29.I.
Seruire mẽte multo indigni⁹ ẽ q̃ corpore
Ad Seuerinũ Aug⁹ dolẽs de eo (37.V.
q̃ scd̃m carnẽ fratres sint:& in christi corpore una societate nõ uiuãt.42.Σ.
De Seuero epõ sitiensi:cui⁹ neptis sanctimonialis a barbaris capta cum honore restituitur.35.P.
Sexus a corpore nominat.9.3.
Simon magus figura erat diaboli.22.A. Si
Symoniæ uitiũ q̃ graue sit & detestabile
exemplo patet.47.V.
Similitudines iuisibiliũ ex reb⁹ uisibilibus
cõgrue ducunt.32.M.N.O.
Sinus Abraæ qs sit.15.S.i fi.24.X.i me.
Socratis snia de uiro bono.5.N.O. So
Socrates dicit nr̃m discere eẽ rememora
Sol est sempitern⁹ & mẽsurabi (ri.19.F.
lis.12.E.
Sol differt ab astris.31.X.in medio.
Præter solẽ nulli⁹ sideris lumẽ implet diẽ
Ibidem.
Sol in allegoria significat christũ.32.M.
Solis defect⁹ tpe mortis christi nõ fuit naturalis sed mirabilis.20.S.

Soles duo apparuerũt.Ibidem
Solatia uera & certa i hac uita nulla sunt.
Hoies boni uidẽt in hac uita (34.Q.
præstare nõ parua solatia.Ibidem.
Docet sollicitudo quos negligẽtes securi/
De libris soliloquioꝝ (tas fecit.13.G.
Augustini.4.H.in fine.39.K.M.
Sõnia sic ingeruntur aiæ.31.T.19.E.F.
Per somnia sæpe deꝰ maxima absconditа
referat:ꝓbatꝫ exẽplis.47.D.48.O.P.
Nihil interest q̃ diuersis sonis aliqd dicatꝫ
ꝓ diuersa linguaꝝ auditoꝝq̃ cõgruentia
li qđ dicitur ueꝝ sit.11.Y.
Sortibꝰ uti q̃nq̃ licet.44.P.
Sortibꝰ uti ex paginis euãgelicis ad sæcu/
laria negocia nõ est licitũ.33.B.in fine.
Sp Specula magna nõ reddũt maiores ima/
gines q̃ sint corpa breuissima obiecta:& in
paruis speculis magna corpa cõformãtur
Spbæræ extremũ tardiꝰ rota/ (39.L.i fi.
tur q̃ medium.Ibidem.
Nõ sperat i deo q sperat i incerto diuitia/
rum.34.Q.
Sperãtes i deo quõ salui facti dicãtur.33.
K.16.C.D.32.l.S.X.in me.
Spes comparatꝫ ouo.34.Y.in medio.
Spes mea ab uteribꝰ matris meæ:exponi
Cur spũsanctꝰ ꝓprio quodã (tur.33.P.
modo dicatꝫ spũs:cũ & pater sit spũs: & fi/
liꝰ sit spũs:nec tñ tres spũs.43.K.in fine.
Spũs scđm id qđ ad aliqd refertur spirãtis
alicuius est spũs.Ibidẽ in principio.
Spũsanctꝰ patris & filij est spũs.18.E.43.
Q̃ spũsanctꝰ uerꝰ sit deꝰ (H.K.M.in fi.
auctoritateꝫ ꝓbatur.18.E.43.N.
Spũsanctꝰ nõ ẽ sicut creatura ex nihilo fa
Spũsanctꝰ nõ est filio minor (ctus.18.F.
nec maior.43.N.O.
Q̃ pater & filiꝰ & spũsanctꝰ nõ sit una p/
sona triformis.43.T.V.
Spũsanctꝰ iteger de itegro est:nõ ꝓcedit
unde ꝓcedit:sed tãtus cũ illo quãtꝰ ex illo
nec minuit eũ ꝓcedẽdo nec auget hærẽ/
do.18.F.44.A.
Spũsanctꝰ semp ꝓcedit.44.A.
Spũs quõ dicatur multiplex & simplex.
Q̃ non sint tot spũs qđ dona (25.T.
eiꝰ referũtur sed unꝰ.26.H.
In diuisione donationũ spũsancti qd signi
ficet diuersitas nominũ:& q̃ sit nominũ &
officioꝝ uel gratiaꝝ ꝓprietas.16.P.
Spũsancti dona cõia sunt trinitati.26.F.
Spũsanctus nõ assumpsit colũbæ substan
tiã in qua apparuit i unitatẽ pſonæ ut filiꝰ
carnem.25.S.in fine.T.V.
Spũsancti signa significatiua opatione ꝓ/
acta esse desiuerunt.25.T.V.
Spũsanctꝰ dabatꝫ die quinq̃gesimo: ideo
cõmẽdatꝫ in scripturis.32.Y.in fine.
Spũsanctus q̃nq̃ ꝓ indignos agit qđ agit.
Spirituisancto cur remissio pecca/ (5.X.
toꝝ attribuatur.13.R.
Spũsanctus neminẽ uiuificat extra eccle
siam nec fictum in ecclesia.13.S.
Neminẽ inhabitat sine pr̃e & filio.15.X.Y
Cũ sit ubiq̃ qa deꝰ nõ in oibꝰ habitat:& in
qbꝰ habitat nõ æqualiter habitat.15.Y.
Spũsanctus sicut non ab illo abest in quo
nõ habitat:& totꝰ adest q̃is eũ ille nõ ha/
beat: ita & illi i quo habitat totꝰ ẽ præsens
q̃is eum nõ ex toto capiat:qđ ꝓbatur ex
emplis.15.&.
Spũsanctꝰ quõ diuidat singulis dona indi
uisus:& quõ quorũdã eũ nõdũ cognoscẽ/
tiũ sit inhabitator:& quorũdã cognoscen
tium non sit.15.Y.
Spũsanctꝰ qd efficiat i illis quos inhabitat
Q̃ aliẽ iuuat quos nõdũ inha/ (16.C.D.
bitat:aliẽ quos inhabitat.26.H.in fine
Spũsanctꝰ cõtrariꝰ ẽ sua q̃rẽtibꝰ & quietẽ
Spũsanctꝰ quõ (ꝓstat humilibꝰ.32.Z.
interpellat ꝓ sanctis.26.H.35.G.
Spiritũ nolite extinguere:exponitꝫ.5.V.
Ois incorporea natura in scripturis spũs
appellatur.43.K.
Spiritus ponitur ꝓ aia.Ibidem.
Spiritus redeat ad dñm q fecit illum: ex/
ponitur.2.X.Y.40.M.
Nemo scit qd agatꝫ in boie nisi spũs bois q
in ipso est:exponitur.30.X.in fi.Y.i me.
Qui sint spũs qbꝰ xp̃s mortificatꝰ in carne
ueniẽs ꝓdicauit.24.Q.R.et.25.A.
Stellæ nõ sunt adorãdæ.32.N.in fine. St
Ex cõstellationibꝰ nõ debemꝰ nr̃aꝝ actio/
num euenta cõijcere nisi scđm naturales
effectus circa motum.32.O.P.in fine.
Stella differt a stella in claritate: exponitꝫ
37.P.in medio.38.T.
Stesichorꝰ inter uituperatiões & laudes
Helenæ fluctuãs quos pdidit oculos uitu/
perando:laudando recepit.4.E.
Stipẽdium iusticiæ uita æterna.26.Y.
Qđ stipẽdium ẽ militantiũ:hoc ẽ merces
operantium.Ibidem.

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

Sto Stoici dicũt q unã uirtutẽ habuerit omẽs habeat: & q unã ñ habuerit: nullã habeat.
Stoici dicũt hominẽ ꝓficiẽtẽ in (7.G.
sapiẽtia nõ habere sapiẽtiã: sed cũ i ea ꝓfectus fuerit.7.N.
Stoici nil nisi corporea cognouerũt.15.L.
Stu Studia lrãꝝ teneris melius inseruntur ingenijs.37.L.
Stult⁹ ut luna mutat̃: exponitur.32.M.
Su Substãtia una ẽ patris & filij.30.Y.
Supbia ex angelis fecit dæmones.29.G.
Supbia ẽ auersio a bono incõmutabili ad bonum cõmutabile.34.G.
Q̃ sit initiũ ois peccati: & nullũ pc̃tm̃ poterit esse sine illa.29.H.34.B.in fine.
Supbia est mater inuidiæ.33.☽.
Supbia ẽ mater cunctoꝝ uitioꝝ.18.A.
Supbia odit cõsortium.33.T.in fi.
Supbia delectat̃ priuatis.34.B.F.
Supbia destruit oia bona: & maxime i rẽctẽ factis est timenda.15.H.
Per supbiã non solum fiunt mala: sed etiã pereunt bona.8.G.28.L.
Supbia destruit qđ iusticia ædificat.16.M
Inter apicẽ supbiæ & uoraginem desidiæ iter nostrum tẽperare debemus.23.B.
Cũ supbia nõ ẽ acceptũ deo qcqd bõ facit
Supbus sic cognoscit̃.Ibidẽ. (29.Q.
Supbi displicẽt deo: qa placẽt sibi.16.M.
Supbia nõ ẽ sine cupiditate.29.H.
Surdus & surdaster differũt.15.&.in fine
Ta Tangere christũ ẽ in ipsum credere.16.V.post me.17.N.in fine.
Tact⁹ fœminaꝝ incentiuũ ẽ libidinis: ꝓbat̃ exemplo.48.H.
Tem Tẽperãtia necesse ẽ ut prudẽs fortis & iu-
Tẽperantiæ cõtrariat̃ apte (sta sit.7.H.
effusio parsimoniæ.7.I.
De tẽplo duplici: spiritali & materiali.13.
Q̃oẽs sum⁹ unũ tẽplum dei & (X.i fi.Y.
singuli singula.15.☽.16.G.I.in fine.
Nescit̃ qa tẽplum dei estis & spũs dei habitat i uobis: exponit̃.16.C.D.18.E.
Ad tẽpli huius structuram nemo nisi christi gratia redẽptus assumitur.16.G.in fi.
Aliter dicit̃ tẽplum dei materiale i significatione: aliter re ipsa uera quæ illis significationibus figurata est.16.I.K.
In tẽplo suo benigni⁹ adest ꝑ gratiã: & ꝓpiti⁹ habitat cũ tñ sit ubiq̃.16.I.in fine.
In templo corpis xpi quõ habitet plenitudo diuinitatis: exẽplo ostẽditur.16.K.
Tẽporis triplex distinctio: ante legẽ: sub lege: & sub gratia.32.K.in fine.
Tẽpora non fortuitu labi: sed diuina ꝓuidẽtia ordinari etiã gẽtiles fatẽt̃: & ꝙ omẽ tps aptũ & oportunũ sit ad salutẽ.11.Y.Z
Tẽpora qñq̃ uocãt̃ nõ ea q̃ i spacioꝝ uoluminib⁹ trãseũt: sed quæ in reb⁹ ad aliqd oportunis uel importunis sentiũt̃.19.R.
Factum in tpe ponitur ꝓ tpe.5.&.
Vniuersũ tps dicit̃ hora nouissima.20.I.
Non est uestꝝ nosse tpa uel momẽta: exponitur.19.R.T.☽.
Tpa nouissima noluit ꝑ apl'os prædicari: quæ uidebat nõ utiliter sciri.20.B.
Cur admonuit de tpib⁹ nouissimis cognoscẽdis: q denegat scire tẽpoꝝ finẽ.20.C.
Quæ de tpibus nouissimis & periculosis apl's scripserit quõ itelligenda sint.20.D.
Vtꝝ nouissima tpa possint dici (E.M.
mille anni.20.H.
Quõ tpa nouissima tpib⁹ apl'oꝝ fuisse itel
Tpa obseruare & an- (ligantur.20.N.
nos & menses si liceat.32.O.P.
Quõ tẽptet de⁹ & nõ temptet.25.M.
Est tẽptatio deceptionis & ꝓbationis: prima dei: altera diaboli.38.Y.
Non cogẽdo sed suadendo temptat diabolus.37.Σ.in fine.
Tẽptationis utilitas.35.E.36.Y.
Tẽptatio prima cõuertẽtium se bæc est.
Tẽptationib⁹ non est cedendum (37.&
sed resistendum.8.X.
Tẽptatiões nõ supant̃ sine gra dei.22.N.
Q.23.N.X.24.B.27.L.M.38.O.
Tẽptatio nõ sentit̃ nisi cum resistit̃.18.A
Tenacitas uitium est sile parsimoniæ: nõ Ten
natura: sed fallaci specie.7.I.
In tenebras exteriores q mittendi sint: & quales illæ sint.33.D.Σ.&.☽.34.A.
Sic tenebrescit aut lucescit creatura rationalis.34.A.
Tenebræ dicuntur infideles.Ibidem
Tenebræ exteriores cur iniquis deputẽtur.Ibidem in fine.
Terræ noie ecclia significat̃.16.&.17.A. Ter
De Tertulliano pbilosopho.6.E.40.K. Tes
Testamẽta duo sibi cõcordãt.32.Z.
Testamentum uet⁹ ad ueterẽ hoiem ptinebat: qa sola tpalia ꝓmittebat: sed figurabat nouum in occultis.33.E.F.
Qui testimonia diuina nõ sequũt̃ põdus humani testimonij ꝑdiderunt.12.Q.i fi.

Annotatio

Testis non debet uẽdere uerum testimonium.14.T.

Theodosi⁹ impator qualẽ legẽ statuit cõtra hæreticos.13.E.35.Σ.&.42.G.in fine.

Ter Terẽtian⁹ adolescẽs ex pictura adulterij regis deoꝝ in flagitiũ corruit.46.I.

Terentij uerba ponũtur.5.I. circa finem.

Terror tẽporaliũ potestatũ qñ ueritatẽ oppugnat:iustis fortibus gloriosa ꝓbatio est:infirmis periculosa tẽptatio:qñ aũt ueritatẽ prædicat errãtib⁹ & discordantibus cordatis utilis admonitio est & insensatis inutilis afflictio.10.Y.

Ti Ticonius afer licet esset donatista scripsit tñ contra donatistas.11.K.

In Ticonij libris quædã cauẽda sũt ꝓ qb⁹ ad diuinas scripturas recurrere oportet.

Ticonius scripsit de septẽ regu- (18.V.
lis siue clauibus scripturæ.19.P.in fine.

De Tymasio adolescente seducto a Pelagio.24.F.

Timor præparat locũ charitati.33.X.

Timor cur qbusdam ꝑcipiat qbusdã nõ.

De duplici timore:seruili & casto (33.Σ
exẽplũ.33.&.38.M.

Qui timetis deũ laudate eũ: & timeat eũ oẽ semẽ israel:exponit.33.Y.Σ.

Qui timet in omnibus ab oibus diabolis timetur.48.K.in fine.

In timore maloꝝ tẽporaliũ quãta sit acqsitio maloꝝ æternoꝝ.44.M.

Titulus crucis christi scriptus erat tribus linguis.44.E.

Tra Trabit sua quẽq; uoluptas.9.N.in fi.Q.

Tri Tribulatio tũc ꝓxima dicit.33.Q.

Tribulatiões mũdi qñq; ualet ad sanãdũ supbiæ tumorẽ.35.E.

Tribulationes eueniũt iustis ad ꝓbã:malis ad blasphemiã.35.L.36.L.M.Y.

Q; sancti tribulent ꝓpter peccata sua aut patrꝝ suoꝝ:& se iuste tribulari confitẽtur

In tribulatiõib⁹ quæ iustis (35.M.N.O.
eueniũt nõ ẽ murmurãdũ.35.O.

Tribulatiões fortiter sũt tolerãdæ: qa prædictæ sũt iustis a dño.36.L.M.

Tribulatos deus cõsolatur & iuuat ut fortiter ferant.36.F.

Tribulationes sunt admonitiões cogitandi æternã requiẽ:& æternas pœnas.36.T

Q; tribulationes sint dona & bñficia dei.

Tribulationes charoꝝ uel amico (22.Krũ scire ad qd ꝓdest.36.F.

De trinitate sancta quæ deus est Augustinus iuuenis scribere ichoauit & senex cõpleuit: & cur complere distulit.46.X.2.S.in fine.25.I.in medio.O.

Trinitas figuratur in tribus primis præceptis decalogi.32.S.

Trinitatis similitudo ostendit in aia rationali tñ dissimiliter.25.S.28.&.

Multa sũt quæ de trinitatis ineffabilitate dicãt ut ipsa nõ dicatur: alioquin nõ esset ineffabilis sed ut illis dictis illa dici nõ possе intelligatur.39.H.I.in fine.

Q; trinitas sit unus deus sine ulla diuersitate & separatione naturæ.31.L.

Trinitas est insepabilis.15.X.Y.

In trinitate sũt tres ꝑsonæ & una deitas.18.E.25.R.

In trinitate quælibet ꝑsonarum ad alterã dicitur.18.G.43.K.

In trinitate quælibet personarum æterna est & incõmutabilis:& ipse tres simul un⁹ deus.43.I.

Q; trinitas sit uni⁹ eiusdẽq; naturæ ac substãtiæ:nõ minor in singulis q̃ in oibus:nec maior in oibus q̃ in singulis.18.F.

Q; hæc omnia nõ cõfuse unum sunt: nec distincte tria sũt: sed cũ sint unum tria sũt & cum sint tria unum sunt.Ibidem.

De trinitate qd credi oporteat.43.H.S.

Trinitatẽ ita unius substantiæ credi oportet:ut ipsa essentia nõ aliud sit q̃ ipsa trinitas.23.K.

Trinitatis operã sunt indiuisa.25.R.26.F

Qui trinitatis unitatem nõ ualet intelligẽtia sic discernere sicut discernit in aio memoria intellectus uoluntas non est puniendus.23.P.

In trinitate nihil tpibus locis ue distat:sed hæc tria æqualia coæterna & oino una natura sunt.25.R.

In scripturis multa sepatim de singulis ꝑsonis dicũt q̃us insepabilis sit trinitas.Ibidẽ in medio et.S.

In trinitate nõ ẽ auct⁹ numer⁹ ꝑsonarũ exassũpto boie.25.T.33.G.in fine.

Simul secũ unũ ẽ qđ scđm incõmutabilẽ subsтãtiã in trinitate deus est.44.A.

Tristicia pia quid sit.38.P.

Tubæ noie qd intelligat.34.M.38.X. Tu

Tullij uerba de amicitia ponunt.40.C.

De tunica inconsutili saluato- (35.S.
tis.42.&.46.O.

Precipuaꝝ sentētiaꝝ ac materiaꝝ

Va Valerius sanctus Augustinū nō solū p̄sbyterum suū esse passus est: sed etiā sarcinā episcopalē impositi.8.F.in fi.M.28.Σ.
Sancti Valerij mētē nunq̄ liuētis inuidiæ macula suffudit.8.M.39.A.
Ad Valerium sanctū senem Augustin⁹ de graui sarcina episcopali sibi imposita conquirens.39.D.
Ve Venenū qđ uita ē serpentis mors est bois
Venia qñ & a qbus est pe/ (29.R.i fine.
tenda.28.T.
Venia ē cōcedēda petenti & culpā agno/
Ventris nomine quid intelli (scēti.39.N
gatur.36.9.33.R.in fine.
De uentre matris meæ tu es deus meus: exponitur.33.P.
Ver Verbum dei semper manet ubiq; totum nec aliquid eius transijt: aut fit ex futuro præteritum.3.I.
Verbo accessit homo nō uerbū in boiem cōuertibiliter accessit.25.T.
Verbum caro factum est:quō intelligendū sit.33.D.in fine.E.F.G.
Verbū incōmutabile nihil in deterius cō mutatū particeps carnis effectū est aia rationali mediāte.33.G.
Verbum totam suscepit humanā naturā sine peccato.36.Σ.
Verbū totū fuit in cælo & totū i utero uirginis:a sili ostendit.3.H.I.35.&.
Verbum quō sibi uniuit carnem non est ratione inuestigandū.3.K.M.
Q̄ sit una p̄sona cum boie.3.M.
Q̄ tempus elegit quo susciperet carnem. non tempori cessit ut uerteretur in carnē
Cum uerbum mixtum est animæ (3.L.
habenti corpus simul animam suscepit & corpus.3.M.
Cur se in carne ostendere uoluerit.9.L.
Verbū nō ē impar gignēti.9.L.in medio
Q̄ uerbum dei p̄ cōgruentia temporū & locoꝝ ab exordio humani generis sal⁹ fuit in se recte credentibus.33.Σ.
Verbum homines ex quodam pacto societatis ut sua sensa cōmunicent instituerūt
Verbū platum totum est in se & (33.Y.
totū in singulis audiētibus etiā si alter altero min⁹ capiat.35.&.in fine.3.I.
Vtrum uerbum emissum debeat unq̄ reuocari.2.S.
Verbum emissum non potest reuocari. Ibidem.
Verba delictoꝝ quæ dicant.33.I.in me.
Verecundia nihil aliud est q̄ qdam displi/cendi metus.13.9.
Verecundia in reb⁹ difficilimis efficax est petitio.13.T.9.
Veritas an ueꝝ qd maius sit.43.O.
Veritas uincit boiem siue negantem siue confitentem.43.R.in fine.
Veritatis cognitio oia falsa & iaudita dijudicare & subuertere ex se idonea ē.15.C.
Veritas tota ē ubiq;.15.I.K.23.I.
Veritas oibus animis se frui ualētib⁹ præsto est.15.L.
Veritas ꝓpter se est amāda.Ibidem.
Ad ueritatem assequendā non potuit melius consuli humani generi q̄ ut homo ab ipsa ueritate susceptus & ipsius in terris p̄sonam gerens recta præcipiēdo & diuina faciendo salubriter credi p̄suadens qđ nō dum prudenter posset intelligi.15.P.
Veritatis cognitio ante christi incarnationem pfecte baberi nō potuit.15.F.
Veritas parit odiū obsequiū amicos.5.I.
Verum nemo loquitur nisi ex deo qui est ueritas.43.G.in fine.
Veritas christianoꝝ incōparabiliter pulchrior est q̄ Helena græcoꝝ.3.G.
Vermi cur cōpetur christus.12.L.in fi.M
Vermis de carne sine concubitu nascitur Ibidem.et.33.L.M.
Vertex capilli pambulantiū in delictis qd sit.16.O.circa finem.17.C.
Non uestibus sed moribus placēdum est. Ves 28.O.
Vestis mundæ appetitus generat animæ sordes.28.R.in fine.
De uestib⁹ & uestiario mōasterij.28.R.S
Vetustas carnalis quomodo cedat nouitati spiritali.22.B.
Vtrum ea & sola uia quæ a christo demō Vi strata est:an alia aliqua sit qua possit qs ad æternam beatitudinem ptingere.5.N.in medio.P.Q.
Via dei nō est nisi fides recta.27.S.
Viæ quæ a dextris sunt nouit dñs &c. exponitur.10.F.G.
Cum uitiorum subsidiū euertit de⁹ & copiosas libidines inopes reddit: misericorditer aduersatur.2.H.
Q̄uis uitia uirtutibus semp sint contraria tamen aliqua ex eis tāta fallaci similitudine iungūt uirtutibus ut discerni uix pos/

Annotatio

sint.37.S.7.I.
Idem ꝓbat exemplo.7.K.
Vitia oia utꝛ ibi sint ubi unum ē: aut nulla sint ubi unum non est.Ibidem.
Aliqñ uitium uitio tollitur: aliqñ unum cedit ut plura succedant.7.L.
Vitia duo sunt quæ boies decipiũt uoluptate: gula & libido: cætera nil habent iocunditatis.37.Q.
Vitioꝛ tria genera sũt detestãda & uitãda: de quib⁹ inumerabiliũ pctoꝛ seges exurgit.17.&.
Vitia magna sæpe uincim⁹ & a paruis uincimur.37.Q.
Victus apud belligeros dicitur uictor oc/ Vtiliter uincit cui licētia (cisus.45.D.
iniquitatis eripitur.2.H.
Visus p̄stātior est cæteris sensibus.3.H.
Visus non citi⁹ ꝓpinquiora q̄ remota: sed parili celeritate utraq; iterualla cōtingit.
Visus q̄is sit ꝓprie oculoꝛ ponit (33.T.
tñ ꝓ oibus sensibus.30.V.in medio.
Nihil uidem⁹ oculis corporeis nisi corporea p locoꝛ interualla sepata.45.M.
Aliud ē uidere: aliud uidendo totum cōprehēdere: ꝓbatur exemplis.33.A.
Nemo nosci t faciem suam sed tm̄ animũ.
Visus tam ad oculos q̄ ad mentē (3.D.
refertur.30.Z.in medio.33.A.
Q2 rerum uisibilium inumerabiles imagines quotidie p sensus corporis fiant: quæ qua uia fiant aut quomodo: explicare difficile est.25.F.
De uisionũ generib⁹: libro duodecimo de Genesi ad lram Aug⁹ uehemēter disputa/ Q2 aia uideat ꝛera ꝓter sēsus (uit.25.F.I.
carnis: ꝓbat exemplo notabili.25.G.
Visiones similes formis & qualitatib⁹ aut motibus corporum quomodo fiant uelut corporea sine corpore uerbis explicari non potest.25.H.
Quomodo angelus uideatur ratio reddi non potest.25.L.
Vtꝛ quæ uideāt in somnis sint corpa cũ nec uideant oculis corporeis.25.F.K.
Visionum duo sunt genera: una per subiectam creaturam: altera quæ fit per reuelationem spiritalem: quæ non nisi diuino spiritu discernuntur.25.X.
Discretio eoꝛ quæ uidentur corpore aut quæ mente cōspiciuntur.33.H.
Visio mentalis ideo præfertur corporali.
Ibidem in medio.
Cum optimum nostrum hoc est mens & intelligētia nostra sit inuisibilis oculis corporis: quō id qd̄ est melius optimo nr̄o uisibile erit inferiori nostro? 33.K.
Qui uisionem tm̄ corporibus tribuũt nō sunt audiendi.33.N.in medio.
Deus ab homine non potest uideri nisi p mentem.2.O.
Videbimus eum intantũ inquantũ ei similes fuerimus.Ibidem.
Videm⁹ nunc per speculum in ænigmate tunc autem facie ad faciem: exponitur.2.P.Q.33.O.in medio.
Contra eos q dicunt nos nũc uidere mēte tũc corpore: ita ut etiam impios deum pari modo uisuros esse affirmant.2.P.30.Y.in fine.44.R.
Vtrum uisuri sint eum sancti eodē modo receptis in resurrectiõe corporibus.2.P.
Dei substantia corporaliter uideri nō potest.2.Q.45.M.
Vtꝛ christus potuerit carni suæ præstare ut oculis corporeis uideret patrē: & si oculis utꝛ hoc donũ attributũ sit etiã aliis
Visibiliũ q̄dã sũt reꝛ ꝓteri (sensib⁹.2.Q
taꝛ quædã futurarũ: quæ uero æterna pmanent partim inuisibilia sunt: partim uisibilia.23.H.
Inuisibilia itellecta conspiciũt: & ideo certiora q̄ quæ sensus corpis attingit.Ibidem
Visibilia permanentia oculis corporis uideri possunt si ostendātur: & ea credimus & speramus.Ibidem.
Quo genere uisionum prædictaꝛ uideat trinitas.23.I.
In hac uita uideri non potest nisi in ænigmate: sed post resurrectionē uidebim⁹ siue mēte siue alio modo mirabili nō p locorũ interualla: nec i parte minorem: nec in parte maiorē: qa nō est corp⁹.23.K.
Vtꝛ uideri possit diuina substantia uelut in loco apud nos.25.E.in fine.M.
Vtꝛ per oculos corporeos uideri possit.
In hac quæstione plus ualet uiuen (30.S
di q̄ inquirendi modus.Ibidē in medio.
Q2 deus creditur uideri: sed utrum p oculos corporis an per mētis obtutum: quæstio est.30.T.
Ad omnia uidenda nō oculi corporei adhibendi sunt nec locoꝛ interualla.Ibidē et.45.M.

Precipuaꝝ sentẽtiaꝝ ac materiaꝝ

Videre uel mẽte uel corpore qd sit: & qd intersit inter uidere & credere. 30. V. X.
Nõ uidẽ nisi præsentia uel animi uel corporis sensibus. 30. V.
Deus non uidetur corpe nec mente sicut ipsa qua credimus fides. 30. Y.
Deũ nemo uidit unq̃: nec uidere põt: quõ nõ repugnat scripturis testantibus deum uisum. Ibidem. et. 45. R.
Nõ uidebũt impij deũ nec diabol⁹. 30. Y. Σ. circa finẽ. 31. C. 44. R.
Qui uidet me uidet & patrem meum: exponitur. 30. Y. in fine.
Nulli⁹ ꝑsonæ trinitatis substãtia unq̃ uisa est patrib⁹. Ibidẽ. et. Z. &. 31. C. circa finẽ.
Quõ nõ sit cõtrariũ ꝙ tot antiqui uiderũt deũ: si deũ nemo uidit unq̃ nec uidere ꝑt ex uerbis Ambrosij ostẽdit. 30. Σ. &.
Videre & apparere differũt. 30. Σ.
Species uidet uirtus enarratur: illa oculis hæc mẽte cõspicit. Ibidẽ in medio. 31. B.
In præsenti sæculo non uidetur deus nisi quando uult: & a quib⁹ uult: & quomodo uult: etiã post resurrectionẽ suã. 30. Σ. &.
Desideriũ pioꝝ quo deum uidere cupiũt non in eã speciẽ cõtuendam flagrat qua ut uult apparet quod ipse non est: sed in eam substantiam qua ipse est qđ est. 30. ϗ.
Visio deitatis promittitur solum in alia uita. Ibidem. et. 31. C.
Quõ angeli uidẽt deũ: aut quõ nos uidebimus cũ angelis coæq̃bimur. 31. B. 45. P.
Si non est nobis potestas uidendi est tamen gratia promerendi ut uidere possimus. 30. Σ. 31. B.
Neq; is q̃ noluerit deũ uidere ꝑt eũ uidere. 30. Z. circa finẽ. 31. C. 45. R.
Deus non uidet loco: nec corpalibus oculis quærit: nec circũscribit uisu: nec tactu tenet: nec audit affatu: nec sentit incessu: & cũ absens putat uidet: & cũ ꝑns est nõ uidetur. 30. Σ. 31. C. in fine. D. H. 44. S.
Aliter uidebunt eum iusti post resurrectionem q̃ impij. 31. C. 45. R.
Q̃ nec apostoli omnes christum uidebãt 30. Σ. 31. D. E. F. P.
Vtrum diuina substantia in hac uita uideri possit cum scriptum sit: non uidebit me homo & uiuet. 31. E.
Quomodo dictus sit inuisibilis si uideri ꝑt 31. G. 44. T.
Quicũq; uiderũt deum ideo uiderũt: qã cui uoluerit sicut uoluerit apparet ea specie quã uoluntas elegerit etiam latẽte natura. 30. &. 31. L. 44. T.
Visio substantiæ diuinæ non ꝓmittit nisi filijs cũ æq̃les fuerint angelis. 31. G. 44. T
Deus ita semper est inuisibilis sicut incorruptibilis: attamen inuisibiliter uidetur. 31 G. M. 45. Q.
Cum non uideat nisi mũdo corde non tñ localiter: nec corpalibus oculis cernit: exemplis ostendit. 31. H. P. 44. T.
Ideo deus inuisibilis dicitur: ne corpus eẽ credatur. 31. M. N.
Visio est merces fidei. 2. Q. i fi. 31. M.
Vtrũ possit uideri oculis corporeis post resurrectionem. 31. N. O.
Quomodo pater uideat filium: & fili⁹ patrem. Ibidem in fi. et. O.
Nulla creatura uidere potest suum creatorem. 45. O.
Videri oculis corporalibus nõ potest qa incorpore⁹: ex uerbis Ambrosij & Hieronymi ostẽditur. 31. P.
Quid uidebunt oculi corporales si deum non uidebunt. 31. P. in fine.
De uisiõe corpis spiritalis se alibi tractaturum pollicet Aug⁹. Ibidem. et. 44. V.
Vtꝝ possit deus uideri in hac uita. 44. S.
Quomodo uiderit eum Cain & diabolus. 44. T. (T. V
Non omnis uidet deum qui eum audit. Ibidem.
Quomodo inuisibiliter & incorpaliter uideatur exemplis ostendit. 44. T. in me.
Vtrum corpus spiritale uideat deum per corpus. 31. N. 44. V.
Oculos istius corporis nec uidere deum: nec uisuros quõ dictũ intelligat. 45. M.
Q̃ inuisibilis inuisibiliter uideatur ex uerbis sancti Ambrosij ostendit. 45. O.
Videre diuinã naturã sicuti ẽ null⁹ boim uel angelorum potest: ꝓbatur ex uerbis Hieronymi. 45. P.
Nos aũt reuelata facie gloriã domini speculantes in eandẽ imaginem transformamur &c. exponit ibidem.
Tũc mẽte uidet: qa inuisibil' credit. Ibidẽ.
Nunquã deus uisus est nisi in assumptione creaturæ: scd̃m deitatis autem suæ ꝓprietatem omnino inuisibilis est: probatur auctoritate Athanasij. 45. Q.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Annotatio

Q̄ filij dei deum uidebunt ea uisione qua inuisibilia uidentur.45.R.
Nō uidebitur ab indignis.Ibidem.
Q̄ sit inuisibilis:qa natura incorporeus & indiuisibilis.45.S.
Vtr corp⁹ glorificatū in simplicitatē spūs cedat ut tot⁹ bō iā spūs sit:an ita futur sit spiritale corp⁹ut ꝓpter ineffabilē quandā facilitatē spiritale dicat seruet tn substantiam corporalē.45.T.
Deus oia uidet.28.P.44.R.in fine.
Q̄ uidet tāto patiēti⁹: quāto sapiēti⁹.28.P
Vid Vidua q̄ in delitijs agit:uiuēs mortua est
Viduæ qbus uotis (exponitur.34.R.
qnq occupentur.34.V.
Vin Vinci a libidine aut a uino grauī⁹ est q̄ ab homie uel ferro.44.X.
Cur uincimus qnq magna & uincimur a paruis.37.Q.
Vindicare cur nos nō debeam⁹.2.E.F.
Vindicta nō est quærēda in terris.35.X.
Tunc uindicta recte poscitur qñ correctionis nullus restat locus.2.F.
Sicut seueritas parata ē uindicare peccare quæ inuenerit:ita charitas non uult qđ uindicet inuenire.28.I.
Vindicta quæ ad correctionē ualet nō est ꝓhibenda.2.H.
Vindicta nō est quæ nō sit aio nocēdi: sed studio corrigendi.14.O.in medio.
De Vindiciano medico.1.Z.in medio.
Vinū de⁹ ad lætitiā corpis nō ad ebrietatem donauit.29.S.in fine.
Vir De uirginitate sanctæ mariæ scripsit librū
Virginitatē qdā sic laudāt (Aug⁹.2.Z.
ut cōiugia dānent.23.G.
Virginitas qnq amittitur intacto corpore.28.P.T.in fine.
Virginitas nulli⁹ uiolētiæ turpitudine maculat:nisi de cōsēsu mētis.35.P.i fi.44.L.
Virginitas a qb⁹ curis ē imunis.34.V.
Virginitas nō ē bonum naturæ aut liberi arbitrij:sed donum dei.38.F.G.H.I.
Ad uirginitatis bonorē ptinet nuptiaꝝ licentia: qa ē sub cōsilio non sub præcepto
Virginitatis palma utriq sexui (37.G.H
ꝓmittitur.37.G.in fine.
Cōtra eos q uirginitatis bonū nō cū iustitia:sed ꝓ iustitia offerre uolūt: & i cōpēsatione pctōꝝ ꝓmiū uirginitatis annumerāt
Ornet mor̄ sanctitate uirgin- (37.H.
ras:& pfectum gradum uitæ pfectio subsequatur.37.I.
Virginitas gaudium cælisti & angelis lætitiam facit.37.M.
Virginitatis amore fugiendū est qcqd fomētum suggerit uoluptati.37.T.
Post uirginitatis ꝓfessionē magis crescit odium diaboli.37.S.
Virginitas i carne imitat uitam angelicā: qa fœcūdior est uirginitas cælū oratiōib⁹ parturire q̄ terrā uisceribus.44.G.
Virginis cura prima erit scire uolūtatem dñi sui:& qd ei placeat:quid ue displiceat diligenter inquirere.37.G.
Virgo quæ amplexata est cōsilium forti⁹ debet seruare præceptum.37.H.N.
Virgo qlis eē debeat ꝑm apli sniam.37.K
Virgo sic instituēda est ut in teneris ānis usu quodā & exercitatione uiā pfectionis apprehendat.37.L.
Virginis certamē de⁹ cum oi militia cælorum expectat:& cōtra diabolū dimicanti æternitatis coronā parat.37.M.in fine.
Virginis cura q̄ debeat eē ꝑcipua.37.N.
Virgo qbus margaritis spiritalib⁹ sit ornāda sponso suo christo.37.O.P.
Virgo duo difficili⁹ superat:gulā & libidinē:q̄ cū calcauerit facili⁹ uincit quæ crucīant & spernit quæ delectāt.37.Q.
Virgo ex cōsecratiōe bonorē suū cogitet & i hoc pfectionē cōsequet si neminē leserit:nulli detraxerit: nec detrahentes libens audierit: & si modestiā ac grauitatē in sermone seruauerit.37.R.44.G.
Quæ debeat uirginis eē sūma scia.37.S.
Virgo oibus occupationib⁹ cedat ut bonis moribus uacet.37.V.
Virgo raro debet procedere in publicū. Ibidem.
Virgo certis temporibus instabit oratiōi & lectioni.37.X.
Virginis ornat⁹ qlis esse debeat.37.Y.
Virgines decē:qnq prudentes & qnq fatuæ quæ sint.33.D.34.I.P.
Cur uirgines dicātur & cur decē.34.L.P
Virtus est iterioris hois pulchritudo qua recte sapienterq uiuitur.23.M.
Virtus est charitas qua id qđ diligendum est diligitur.7.O.14.B.
Virtus denominat a utro.9.Y.
Virtus primordijs suis remota nūq adeo reserat adeuntibus:ut omnis protinus ad agnitionē suā patescat.1.B.

Precipuaꝝ sentētiaꝝ ac materiaꝝ

Virtutes sunt dona dei.26.G.H.in fine.
Virtꝰ nō aderit nobis nisi nobis assit deus quo iuuemur.33.Σ.in fine.
Virtutes nobis nō sunt sine deo sicut nec beatitudo.33.ϗ.
Virtutes nullam gerūt silitudinē corporꝫ nulla locoꝫ spacia tenent:nec corporaliū oculoꝫ lumine cōtuenē.31.H.i me.36.L. 23.H.I.45.N.in fine.33.ϗ.44.T.
Virtutum uiā nō possumꝰ ingredi nisi spe Vtꝫ sit ueꝫ q unā uir- (ducamur.36.ϗ. tutē habuerit oēs habeat: & q unā non habuerit nullā habeat.7.G.H.N.
Q illa nō sit diuina sentētia.7.L.
Ratio q̄ psuadet: q q unā uirtutē habuerit oēs habeat:& omēs deesse cui una de/
Virtutibꝰ quædā uitia apta (fuerit.7.H. discretione cōtrariātur:& quædam fallaci specie assimilantur.7.I.
Virtutes uere sic obtinēt & possidentur.
Virtꝰ una si ingrediē cæteras se/ (29.M. cum ducit & uitia oia expellit.7.L.
Virtus magna ē sapiētia.7.M.in medio
Virtꝰ uera & magna ē charitas de corde puro & fide nō ficta: & q hāc habet omēs habet.Ibidem.
Cōtra eos q negāt hoiem habere uirtutē in pfectu:sed tm in cōsūmatiōe.7.N.
Vbi uirtꝰ nulla ē nihil rectum est.7.O.
Virtus plenissima quæ nō pt augeri non est in aliquo uiuēte.7.O.in fine.
Virtutes tres p̄cipue sūt necessarie ad sa/
Virtutes cardinales si ad cul/ (lutē.30.B. tū ipsiꝰ a quo accipiūt referāt:utꝫ i beata uita erūt:ubi una uirtꝰ erit p̄miūq; uirtutū
Quō hæ uirtutes in duobꝰ præ/ (34.A. ceptis charitatis cōtinētur.34.B.C.
Q hæ uirtutes hic sint in actu:in beata uita in effectu: hic in opere:ibi in mercede: hic in officio:ibi in fine.34.C.
Virtꝰ corpis xp̄i sic arguit ut testa.33.S.
Vit Vtꝫ recte possit dici uitā ipsā non uiuere qua fit uiuat quicquid non falso dicimus uiuere.23.L.
Q deꝰ uiuat ex se atq; incōmutabiliter ui
Q aiæ uiuant ex se:& ex ipsis (uat.Ibidē corpora.Ibidem.
Nō inutiliter in tpe uiuit ad cōparandum meritū quo in æternum uiuat.34.X.
Q dulce uiuat cum amori corporeo animus moritur.31.&.
Viuere mundo mortis opus: uita ē uiue/ re deo.8.R.in fine.
Inter quos uiuimꝰ nos conformare debemus.32.B.5.A.
Pro uita tpali plura aliqui sustinēt q̄ p ui/
Multi dū uolunt uiuere (ta æterna.9.S. paulo diutiꝰ: grauiter offendūt deū apud quē est fons uitæ.9.T.
Vita si diligit ibi acqratur ubi nulla morte
Cur uitæ tpalis ꝓductio cōcu (finit.9.X. piscatur etiā ab his q se post mortē beate uicturos credūt.33.I.in medio.
Vita præsens in cōpatione ueræ uitæ nō est dicēda uita.34.Q.añ mediū.38.C.
Q uita pñs breuis sit & icerta.34.Q.i fi.
Vita pñs etiam si posset esse ppetua nullo modo beatæ uitæ etiā breuissimæ cōpanda esset.9.T.
Vitā aliā manere post istā exemplo ostēditur.25.G.
De duplici uita:carnali scilicet & spirītali:
Quid sit uiuere scd̄m carnē aut (33.E. scd̄m spiritum.29.G.
Vita aiæ nō cōsistit in sensibus carnis:sed in luce quæ intus est:non in tenebris quæ foris sunt.34.B.in medio.
Vita aiæ est iusticia:& mors animæ priuatio iusticiæ.23.L.
Vita fidelium cōpatur luci.37.P.
Vita noua nunc in fide inchoat &i spe geritur.32.X.post medium.
Ratio perfectæ uitæ grādi studio constat:
37.X.in fine.
Q rectæ uitæ officia ex ueri dei uero cultu duci oporteat.33.V.
Sāctæ uitæ ratio ꝓcessu gaudet & crescit: cessatione torpescit & deficit.38.A.
Iusta uita cū uolumꝰ adest: qa eā ipsā plene uelle iusticia est.9.X.
Vita æna cū se iubet amari a suis amatoribꝰ nō aliter iubet nisi sicut hæc uita amatur a suis:exemplo ꝓbatur.9.V.
Vita beata nō pōt uirtute ꝓpriæ uoluntatis acquiri.27.O.in fine.
Quid sit uita beata.34.T.35.F.
In libris quos de uita beata Augꝰ scripsit dicit sobrie iudicari:quō uita beata sit qua nō sapiens retēta fruat:sed illatis sibi manibus carere cōpellatur.33.X.
Vitali carthaginēsi Augustinꝰ q̄ ꝓ incredulis ut i deū credāt sit orādum.27.R.
Vnicornis significat supbos.33.T.in fine. Vn
Vnigeniti nomē nullꝰ sanctoꝝ nisi christꝰ

Annotatio

accepit.16.K.in fine.
Vnio seu cõmixtio rez incorporeaz facili⁹ creditꝫ q̃ unius incorporeæ & alterius corporeæ.1.M.
Vnũ dicitꝫ multis modis.43.I.
Vnũ quõ i scripturꝫ de diuersis substãtijs seu naturis dicatꝫ.43.P.in fi.R.in me.V.
Vnitas ẽ forma ois pulchritudinis.17.Y.
Vniuersũ oẽ ex ptib⁹ cõstat.33.Y.
Vo Vocatio dei duplex ẽ: una ſm ꝓpositũ q̃ solũ p̃destinati uocãtꝫ :altera q̃ uocãtur & in ea nõ pseuerant.17.H.
Q̃ aliq uocati sint & nõ electi.27.H.
Cur alij uocẽtur alij nõ occulta causa esse ꝓt iniusta nõ põt.17.H.i fi.26.E.i fi.G.K
Volũtates dei itel (L.27.A.B.C.F.G. ligũtur munera grãe ei⁹.17.A.
Mirificauit oẽs uolũtates meas iter illos: exponitꝫ.Ibidẽ.et.16.M.N.
De trib⁹ modis qb⁹ discernatꝫ qñ uolũtas dei nr̃æ uolũtati sit præferẽda.18.D.
Volũtas diuina cur sp sit ingrẽda.37.G.
Volũtas dei qñ sit i t̃ra sicut i cælo.27.T.
Volũtas btõz cõformis est uolũtati diui/
Volũtates duæ nõ erãt i xp̃o (næ.47.A sibi cõtrariæ:patet exẽplo.47.P.Q.
Sicut uolũtati diuinæ retribuitꝫ bũana natura nullo dubitãte laudãda :sic bois uolũtati culpa tribuitꝫ nullo recusante damnãda.26.N.27.G.
Volũtas bũana cur facta sit uariabilis siue ad bonũ siue ad malũ.37.A.
Vbi ẽ uelle & nolle ibi ñ ẽ uis naturæ: sed libertas:qđ ꝓbatꝫ auctoritatib⁹.37.E.
In ipso uolũtatis affectu est hõ bonus uel malus:beatus uel miser.12.F.G.
De causa uolũtatis bonæ aut malæ.30.H.
Volũtas pfecta faciẽdi reputatꝫ ꝑ ope fa/
Vbi uolũtas satis est:null⁹ la/ (cti.37.Y.
bor est:sed ut hæc uolũtas plena sit oportet ut sana sit.9.X.
In ipsa uolũtate re⁹ ẽ q uult facere qđ non licet fieri: sed ideo nõ facit qa impune nõ
Velle qđ nõ deceat mi/ (pt fieri.38.M.
serrimũ est.34.T.
Volũtas q̃n iudicetꝫ decens uel indecens
Volũtas mala nõ sp ẽ pmittẽda (34.V.
suæ libertati.46.Q.R.
Ideo uoluntas bona impenditꝫ ut mala uolũtas bomis dirigatur.46.Q.
Qui uolũtati suæ i oib⁹ credit quæ facit finẽ odibilẽ inueniet.48.K.in fine.
Volũtas non ẽ libera cui dominat iniqtas
Q̃ ñ sufficiat ad bona opa faciẽda (22.P
si non adiuuetꝫ a gr̃a: auctoritate ostẽditꝫ
10.F.G.22.O.P.Q.R.
Volũtas nihil habet qđ nõ accepit.22.R.
Volũtas ut sit bona paratur a deo.26.B.
Voluntas comitatur gratiam non præcedit.27.A.28.B.C.
Volũtas ut ad uera credẽda moueatꝫ nõ sibi sufficit nisi ꝑ gr̃am dei opituleturꝫ.27.P.
Q̃ uolũtas ipsa bona q̃ incipim⁹ uelle credere donũ dei sit.27.S.T.
Votum qđ sit ꝓprie.17.F.
Vota de⁹ exigit & ꝓmissa psoluit.9.R.
Cum uotũ deo redditur reddẽdo nõ minuitꝫ:sed seruatur & augetur.9.Y.
Votũ qđ nõ redditur ꝓditur:qđ redditur reddenti additur.Ibidem.
Votũ erit redditũ & redditor: qa idipsũ erat debitũ & debitor.Ibidem.
Vouẽs nõ erit talis si nõ fecerit qđ uouit: q̃lis mãsisset si nihil uouisset.9.&.
Vouens tãto miserior si fidẽ deo fregerit quãto beatior si psoluerit.Ibidem.
Vouẽda nõ ẽ cõtinẽtia iter cõiugatos nisi ex cõsensu & uolũtate cõi:& si ꝓpropere facta fuerit:magis temeritas ẽ corrigẽda q̃ psoluẽda ꝓmissio.9.Y.45.V.
Vouere ex alieno nõ exigit de⁹:sed poti⁹ usurpare uetat alienũ.9.Y.
Si uterq; uouerit coniugũ neuter exigat. Ibidẽ.et.45.V.in fine.
Qui usura pauperẽ trucidat nõ min⁹ cru/ Vſ
delis est q̃ qui diuiti rapit.14.V.
Vxorẽ nullis legib⁹ humanis licet uẽdere Vx
nec xp̃i lege dimittere excepta fornicati
Vxor infidelis nolẽs (onis causa.23.D.
cohabitare uiro fideli nisi ille deserat christũ dimittẽda ẽ:& ecõuerso: qđ etiam de alijs ꝓpinquis intelligẽdũ est.Ibidem.
Vxor post ꝓpositũ cõtinẽtiæ ducta dimitti non põt.18.Y.et.19.D.
Vxor uiro suo debet esse subiecta & mini
Vxori nõ licet de rebus (strare.45.V.
suis dare sine cõsensu uiri.45.X.
Vxor nõ debet dicere: Facio de meo qđ uolo cũ & ipsa nõ sit sua sed uiri sui.45.Y.
Vxori ñ licet sine cõsẽsu uiri sui habitũ cõ suetum mutare& aliũ sumere:siue uidualẽ:siue mõachalẽ:siue aliũ quẽcũq;.45.Z.
De Xenocrate pb̃o.35.E.in fine.35.Y.

Finis

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf